

บทที่ 3

ข้อตกลงระหว่างประเทศ กฎหมายต่างประเทศ และกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง กับความรับผิดชอบและบทกำหนดโทษปรับทางอาญาตามกฎหมายประมง

กฎหมายระหว่างประเทศ และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับความพยายามในการแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และการควบคุม มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ในช่วงแรก ๆ มิได้ระบุดังกล่าวไว้ ปัญหาการทำประมงแบบ IUU อย่างชัดเจน แต่ก็ยังเป็นแนวทางที่ปัจจุบันได้มีการนำมาพัฒนาเป็นมาตรการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย (Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU Fishing) ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำมาขยายขอบเขตจนสามารถสร้างกฎระเบียบต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย (Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU Fishing) ซึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวมีพัฒนาการทางความคิด และมาตรการที่สำคัญ ดังนี้

3.1 ข้อตกลงระหว่างประเทศ

3.1.1 UNITED NATIONS CONVENTION ON THE LAW OF THE SEA, 1982 UNCLOS 1982

จุดเริ่มต้นในการพยายามต่อสู้เพื่อแก้ไขปัญหาเรือประมงที่เปลี่ยนธงเป็นนิจิสิน (Reflagging) ปรากฏในการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเลครั้งที่ 3 (The Third United Nations on Law of the Sea: UNCLOS III) ซึ่งที่ประชุมได้มีการรับรองอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (United Nations Convention on the Law of the Sea of 10 December 1982) ซึ่งมีพื้นฐานมาจากอนุสัญญากรุงเจนีวาว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1958 (The United Nations Convention on the Law of the Sea of 1958) และถือได้ว่าเป็นกฎหมายแม่บททางการประมงที่มีสาระเกี่ยวข้องกับการประมงทั้งสิ้น 11 ภาค จำนวน 41 ข้อบัญญัติโดยมาตรการในการแก้ไขปัญหาเรือประมงที่เปลี่ยนธงเป็นนิจิสิน (Reflagging) ปรากฏในภาคที่ 7 ว่าด้วยทะเลหลวง (Part VII: High Seas) ซึ่งมีสาระสำคัญอยู่ในข้อบัญญัติดังนี้¹

---

¹ วัฒนชะ วงศ์สินนาค. (2561). *พันธกรณีของประเทศไทยภายใต้ความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และขจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม*. วิทยานิพนธ์

ข้อบัญญัติที่ 91 สัญชาติของเรือ (Nationality of ships)

มีการกำหนดให้รัฐทุกรัฐจะต้องมีการกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตให้เรือต่างชาติถือธงของตนหรือการให้สัญชาติของตนแก่เรือต่างชาติ และการใช้สิทธิชักธงของตน โดยการอนุญาตหรือการให้สัญชาติแก่เรือดังกล่าวต้องปรากฏว่ามีความเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงระหว่างรัฐกับเรือนั้น

ข้อบัญญัติที่ 92 สถานะของเรือ (Status of ships) มีกำหนดดังนี้

1) ให้เดินเรือโดยชักธงของรัฐเพียงรัฐเดียวเท่านั้น และให้เรืออยู่ภายใต้บังคับแห่งสนธิสัญญาระหว่างประเทศหรือในอนุสัญญานี้ และเรือมีอาจเปลี่ยนธงของตนในระหว่างการเดินทางหรือในขณะที่แวะยังเมืองท่าได้ เว้นแต่ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์อย่างแท้จริงหรือการเปลี่ยนการจดทะเบียน

2) เรือซึ่งออกทะเลโดยชักธงของรัฐสองรัฐหรือมากกว่านั้น มีอาจอ้างสัญชาติหนึ่งสัญชาติใดต่อรัฐอื่นใดได้ และอาจถูกถือเสมือนเป็นเรือไร้สัญชาติ

ข้อบัญญัติที่ 94 หน้าที่ของรัฐเจ้าของธง (Duties of the flag State) มีกำหนดดังนี้

1) รัฐทุกรัฐจะต้องใช้เขตอำนาจและดำเนินการควบคุมเรืออย่างมีประสิทธิภาพในเรื่องการบริหารเทคนิคและสังคมเหนือเรือที่ชักธงของตน

2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐทุกรัฐจะต้อง

(a) มีทะเบียนเรือซึ่งระบุชื่อหรือรายละเอียดของเรือที่ชักธงของตน ยกเว้นเรือที่อยู่นอกข้อบังคับระหว่างประเทศที่ยอมรับกันโดยทั่วไปเนื่องจากมีขนาดเล็ก และ

(b) ใช้เขตอำนาจภายใต้กฎหมายภายในบังคับแก่เรือแต่ละลำซึ่งชักธงของตนและนายเรือ เจ้าหน้าที่เรือ และลูกเรือของเรือนั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องการบริหารเทคนิคและสังคมเกี่ยวกับเรือนั้น

3) รัฐทุกรัฐจะต้องใช้มาตรการสำหรับเรือที่ชักธงของตนเท่าที่จำเป็น เพื่อประกันความปลอดภัยในทะเลด้านต่าง ๆ อาทิเช่น

(a) การต่อเรือ อุปกรณ์ และสภาพของเรือให้พร้อมออกทะเล

(b) การจับบุคลากรประจำเรือ สภาพแรงงาน และการฝึกอบรมลูกเรือโดยคำนึงถึงตราสารระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่

(c) การใช้สัญญาณ การบำรุงรักษาเครื่องมือสื่อสาร และการป้องกันเรือโดนกัน

4) มาตรการดังกล่าวให้รวมถึงสิ่งจำเป็นเพื่อประกันว่า

(a) ก่อนการจดทะเบียนและหลังจากจดทะเบียนเรือแล้ว เรือแต่ละลำจะต้องได้รับการตรวจโดยผู้ตรวจที่มีคุณสมบัติ และบนเรือต้องจัดให้มีแผนที่หรือสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับทะเล และจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องมือในการเดินเรือเท่าที่เหมาะสม เพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือของเรือลำนั้น

(b) เรือแต่ละลำต้องอยู่ในความรับผิดชอบของนายเรือและเจ้าหน้าที่ที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีความสามารถในการเดินเรือทะเล การเดินเรือ การสื่อสารและวิศวกรรมนาวิ และลูกเรือจะต้องมีคุณสมบัติและมีจำนวนที่เหมาะสมสำหรับประเภทขนาดเครื่องจักรกล และอุปกรณ์ของเรือ

(c) นายเรือ เจ้าหน้าที่ และลูกเรือ จะต้องมีความรอบรู้และต้องปฏิบัติตามข้อบังคับระหว่างประเทศที่ใช้บังคับอยู่เกี่ยวกับความปลอดภัยแห่งชีวิตในทะเล การป้องกันเรือ โคนกันการป้องกันการลัดและการควบคุมภาวะมลพิษทางทะเล และการบำรุงรักษาเครื่องมือสื่อสารทางวิทยุ

5) ในการใช้มาตรการตาม ข้อบัญญัติที่ 94 วรรค 3 และ 4 รัฐแต่ละรัฐจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับข้อบังคับ วิธีดำเนินการและวิธีปฏิบัติระหว่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป และจะต้องดำเนินการขั้นตอนใด ๆ ที่จำเป็นเพื่อให้มีการปฏิบัติตาม

6) รัฐซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าไม่ได้มีการใช้เขตอำนาจและการดำเนินการควบคุมอันสมควรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรือลำใดอาจรายงานข้อเท็จจริงให้แก่รัฐเจ้าของธง และเมื่อรัฐเจ้าของธง ได้รับรายงานเช่นนั้น รัฐเจ้าของธงจะต้องทำการสืบสวนเรื่องราวและหากเป็นการสมควรจะต้องดำเนินการที่จำเป็นเพื่อแก้ไขสถานการณ์

7) รัฐแต่ละรัฐจะจัดให้มีการไต่สวนต่อหน้าบุคคล หรือคณะบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับภัยพิบัติทางทะเลหรืออุบัติเหตุของการเดินเรือในทะเลหลวงทุกรายที่เกี่ยวข้องเรือเพื่อชั่งของของตนและก่อให้เกิดการสูญเสียแก่ชีวิตหรือการบาดเจ็บสาหัสแก่คนชาติของรัฐอื่นหรือเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่เรือหรือสิ่งติดตั้งต่าง ๆ ของรัฐอื่น หรือต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล รัฐเจ้าของธงและรัฐอื่นนั้นจะต้องร่วมมือกันในการดำเนินการไต่สวนใด ๆ ที่กระทำโดยรัฐอื่นนั้นเกี่ยวกับภัยพิบัติทางทะเลหรืออุบัติเหตุของการเดินเรือใด ๆ เช่นว่านั้น²

สำหรับสาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรการต่าง ๆ ในการขจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU

² อิศระ ชาญราชกิจ และคณะ. (2550). *การทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU Fishing)*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://map.seafdec.org/downloads/pdf/IUUthai.pdf>. [2565, 27 สิงหาคม].

Fishing) ภายใต้แผนปฏิบัติการสากลในการจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ได้แบ่งเป็นมาตรการของรัฐเจ้าของธงเรือ รัฐชายฝั่ง และรัฐเจ้าของท่า ไว้ดังนี้

1) หน้าที่ความรับผิดชอบของรัฐทั้งปวง ได้แก่

(1) รัฐควรให้การยอมรับและเคารพต่อแนวทางปฏิบัติของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบัญญัติของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (United Nations Convention on the Law Of the Sea : UNCLOS) เพื่อให้นำไปใช้ในการป้องกันปราบปรามและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม

(2) รัฐทั้งปวงได้รับการกระตุ้นให้สัตยาบัน ยอมรับ หรือภาคยานุวัติต่ออนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ความตกลงสหประชาชาติ ค.ศ. 1995 และความตกลงเพื่อส่งเสริมการควบคุมเรือประมงที่ทำการประมงในทะเลหลวงให้ปฏิบัติตามมาตรการสากลเพื่อการอนุรักษ์และจัดการประมง ค.ศ. 1993 และหากรัฐใดยังมีได้เข้าเป็นภาคีตราสารเหล่านี้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของตราสารเหล่านี้

(3) รัฐทั้งปวงควรจะปฏิบัติตามตราสารด้านประมงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทุกฉบับซึ่งรัฐตนได้ให้สัตยาบัน ยอมรับหรือภาคยานุวัติไว้อย่างเคร่งครัด

(4) การทำการประมงในมหาสมุทรต่าง ๆ นั้น องค์กรประมงในระดับภูมิภาคจะเป็นผู้ทำหน้าที่ควบคุมดูแลทุกรัฐที่มีเรือประมงเข้าไปทำการประมงในแหล่งทำการประมงเหล่านี้จึงควรเข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรดังกล่าว หรือต้องควบคุมเรือประมงของตนมิให้กระทำการใด ๆ ที่ละเมิดกฎข้อบังคับที่องค์กรเหล่านี้ได้กำหนดขึ้นไว้

(5) รัฐต่าง ๆ ควรทบทวนกฎหมายประมง รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายของตนเป็นอันดับแรก เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสามารถใช้กฎหมายเหล่านี้ได้อย่างสอดคล้องกับวิธีการที่แจ้งไว้ในแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing

(6) ชาวประมงที่ทำผิดกฎหมายย่อมพยายามหลีกเลี่ยงการถูกตรวจสอบ จึงมักจะทำการประมงในเขตที่มีการติดตามตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวัง (Monitoring, Control and Surveillance หรือ MCS) ไม่เข้มงวดนัก ดังนั้น แผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing จึงได้กำหนดเครื่องมือสำหรับการติดตามตรวจสอบอย่างกว้าง ๆ เพื่อใช้ในการต่อต้านการประมงเถื่อนไว้ดังต่อไปนี้

- ระบบติดตามเรือประมง (Vessel Monitoring System หรือ VMS)
- โครงการส่งผู้สังเกตการณ์ประจำบนเรือประมง
- ระบบรายงานผลการจับสัตว์น้ำในแต่ละเที่ยวเรือ
- การตรวจสอบเรือประมงทั้งที่ทำเทียบเรือและในทะเล

- การไม่อนุญาตให้เรือที่สงสัยว่าจะเป็นเรือประมงเถื่อนเข้าเทียบท่าหรือให้เอกสิทธิ์ใด ๆ

(7) รัฐควรสนับสนุนให้ชาวประมงทุกคนปฏิบัติตามกฎข้อบังคับด้านการประมงโดยวิธีการสร้างสรรค์ซึ่งรวมถึง การจัดทำระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ชาวประมงสามารถปฏิบัติตามได้โดยง่าย และการให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากฎระเบียบด้านการประมง

(8) รัฐควรปรับปรุงความสามารถในการตรวจตราเรือประมงและตรวจสอบในกรณี que เชื่อว่ามีการทำการประมงเถื่อนเกิดขึ้น และจัดตั้งดำเนินคดีกับผู้ละเมิดกฎข้อบังคับด้านการประมงอย่างจริงจัง

2) ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง มีดังนี้

(1) ควบคุมกิจกรรมเกี่ยวกับการทำการประมงของเรือที่ชักธงของรัฐตน รวมถึงไปถึงเรือประมงและเรือที่ใช้สนับสนุนการทำการประมง (เช่น เรือขนส่งหรือเรือแม่ที่ทำหน้าที่ส่งเสบียงและน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่เรือประมงและรับสัตว์น้ำกลับเข้าท่า)

(2) รัฐบาลของรัฐเจ้าของธงจะต้องมีความมุ่งมั่นทางการเมืองที่จะทำให้เกิดผล

(3) การจดทะเบียนเรือประมง ก่อนที่รัฐจะอนุญาตให้เรือประมงของตนชักธงของรัฐตน รัฐนั้น ควรจะต้องมั่นใจในความสามารถในการควบคุมการทำการประมงของเรือลำนั้นให้ได้ก่อน

(4) รัฐควรจดทะเบียนเรือประมงทุกประเภททุกขนาดให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ และรวบรวมทะเบียนประวัติของเรือแต่ละลำไว้เป็นหลักฐาน

(5) รัฐควรหลีกเลี่ยงการจดทะเบียนเรือที่เคยมีประวัติทำการประมงเถื่อนมาก่อน

(6) รัฐควรให้เจ้าของเรือลำที่ขอจดทะเบียนเรือนี้ในชื่ออื่น ๆ มาก่อนด้วย และรัฐควรให้เจ้าของเรืออธิบายถึงสาเหตุในการเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเรือเป็นนิจสินด้วย

(7) รัฐควรจัดทำทะเบียนประวัติของเรือประมงแต่ละลำขึ้นไว้

(8) การอนุญาตให้ทำการประมง รัฐเจ้าของธงควรห้ามมิให้เรือของตนออกไปทำการประมงในทะเลหรือมหาสมุทรอื่นใด ๆ เว้นแต่เรือลำนั้นได้รับอนุญาตให้ทำการประมงได้จากรัฐ

3) ความรับผิดชอบของรัฐชายฝั่ง มีดังนี้

(1) ก่อนที่รัฐชายฝั่งจะอนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของตน ควรตรวจสอบว่าเรือลำนั้นได้รับอนุญาตจากรัฐเจ้าของธงให้ไปทำการประมงนอกน่านน้ำของตนได้จริงหรือไม่เสียก่อน

(2) รัฐชายฝั่งจึงควรทำในทุกวิถีทางเพื่อขจัดประมงเถื่อนให้สิ้นไปจากน่านน้ำของรัฐตน

(3) รัฐชายฝั่งไม่ควรออกไปอนุญาตการทำประมงให้แก่เรือประมงเถื่อน ดังนั้นรัฐชายฝั่งควรขอร้องให้รัฐเจ้าของธงรับรองว่าเรือที่ตนได้จดทะเบียนในนั้นไม่เคยมีประวัติเสียเกี่ยวกับการประมงเถื่อนมาก่อน หลังจากที่รัฐเจ้าของธงได้รับรองแล้ว รัฐชายฝั่งจึงจะออกไปอนุญาตให้เข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของตนได้

(4) รัฐชายฝั่งอาจกำหนดให้เรือต่างชาติใช้ระบบติดตามเรือ เพื่อให้รู้ตำแหน่งในแต่ละช่วงเวลา หรือตำแหน่งที่ใกล้เคียงของเรือเหล่านี้ได้ตลอดเวลาและรับข้อมูลต่าง ๆ ที่ระบบนี้ จะต้องรายงานเข้ามาเป็นระยะ และกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำหรือบางส่วนมีผู้สังเกตการณ์อิสระประจำอยู่บนเรือ

(5) รัฐชายฝั่งควรมีข้อบังคับให้เรือประมงทุกลำต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้มายังท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง ทั้งนี้ เพราะการตรวจตราการขนถ่ายสัตว์น้ำกลางทะเลนั้นทำได้ยาก ชาวประมงเถื่อนจึงนิยมขนถ่ายสัตว์น้ำกลางทะเลเสียมากกว่าที่จะนำขึ้นท่า

4) ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของท่าเรือ มีดังนี้

(1) ปฏิเสธมิให้เรือต่างชาติเข้าเทียบท่า (ยกเว้นในกรณีฉุกเฉินหรืออยู่ในภาวะอันตราย)

(2) ห้ามมิให้เรือประมงต่างชาตินำสัตว์น้ำขึ้นท่าหรือทำการขนถ่ายสัตว์น้ำบริเวณท่าเทียบเรือ

(3) กำหนดให้เรือประมงที่จะเข้าเทียบท่าต้องมอบข้อมูลเกี่ยวกับเรือและข้อมูลในการทำการประมง

(4) ตรวจสอบเรือที่สมัครใจให้ตรวจขณะจอดเทียบท่า

(5) รัฐเจ้าของท่าเรือควรกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำที่ขออนุญาตเข้าเทียบท่าดำเนินการแจ้งขออนุญาตเข้าเทียบท่าล่วงหน้าตามควร มอบสำเนาใบอนุญาตการทำประมงแจ้งรายละเอียดการทำประมงในเที่ยวเรือ นั้น และแจ้งปริมาณสัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือ

(6) ก่อนที่รัฐเจ้าของท่าเรือจะอนุญาตให้เรือต่างชาติลำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง ควรจะทำการสอบถามข้อมูลดังกล่าวก่อนอนุญาตด้วยเช่นกัน

(7) รัฐเจ้าของท่าเรือควรรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้ เพื่อแจ้งต่อรัฐเจ้าของธงและองค์กรประมงในระดับภูมิภาค

- ชื่อรัฐเจ้าของธงของเรือลำนั้นและรูปพรรณโดยละเอียดของเรือ
- ชื่อ สัญชาติ และคุณสมบัติของนายท้ายเรือและได้กั้ง
- ประเภทของเครื่องมือประมงที่ใช้บนเรือ
- สัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือ โดยระบุแหล่งที่จับ ชนิดและลักษณะของสัตว์น้ำ

และปริมาณ

- ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ตามที่องค์กรประมงในระดับภูมิภาคและข้อตกลง

สากลต้องการ

- ปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นและขนถ่ายที่ทำเทียบเรือ

(8) หากรัฐเจ้าของท่าเรือมีเหตุอันชวนให้เชื่อได้ว่าเรือลำใดที่เทียบท่าอยู่นั้นได้มีส่วนร่วมในการทำการประมงเถื่อน แล้วรัฐเจ้าของท่าเรือไม่อนุญาตให้เรือลำนั้นนำสัตว์น้ำขึ้นท่าหรือขนถ่ายที่ทำ และควรแจ้งให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยทันที และหากสงสัยว่าการทำการประมงเถื่อนในน่านน้ำของรัฐอื่น หรือในน่านน้ำที่จัดการดูแลโดยองค์กรประมงระดับภูมิภาค รัฐเจ้าของท่าเรือจะต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ประเทศและองค์กรที่เกี่ยวข้องทราบโดยทันที

(9) รัฐเจ้าของท่าเรือสามารถใช้มาตรการอื่นเพิ่มเติม แก่เรือและผู้ประกอบการนั้นได้โดยความเห็นชอบหรือคำขอร้องจากรัฐเจ้าของธงอีกด้วย

3.1.2 CODE OF CONDUCT FOR RESPONSIBLE FISHERIES (CCRF)

จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ (Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF)³ ถือเป็นจรรยาบรรณอันเป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนโดยประเทศสมาชิกทั่วโลกมาตั้งแต่ พ.ศ. 2538 รวมทั้งมีการอย่างแพร่หลายทั่วทุกภูมิภาคของโลก แต่อย่างไรก็ตามสถานะการประมงของโลกยังคงอยู่ในสภาพตกต่ำ ทำให้ประชากรสัตว์น้ำทั้งหลายก็อยู่ในสถานะเสื่อมโทรมลง ซึ่งปัญหาที่หลายประเทศในโลกกำลังเผชิญอยู่เกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรประมงในปัจจุบันที่สำคัญ ๆ ได้แก่

- 1) การที่มีเรือประมงส่วนหนึ่งหรือส่วนใหญ่อยู่นอกเหนืออำนาจการควบคุมของรัฐ

³ พวงทอง อ่อนอุระ. (2561). การแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (IUU Fishing) ตามหลักการแนวคิดและบทบัญญัติของตราสารระหว่างประเทศ. *วารสารการประมงอิสลิกทรอนิกส์*, 1(2). หน้า 7.

2) การทำประมงที่ไร้การควบคุมอยู่นอกขอบเขตกฎหมายเกี่ยวกับการประมง และชาวประมงบางกลุ่มไม่ยึดถือและฝ่าฝืนกฎข้อบังคับในการทำประมง เช่น เจ้าของเรือบางรายลับเปลี่ยนธงเรือของตน

3) การประมงที่ปราศจากการรายงาน นับตั้งแต่การจดทะเบียนไปจนถึงผลการจับสัตว์น้ำและชาวประมงบางรายไม่ปฏิบัติตามกฎเกี่ยวกับเครื่องมือทำการประมงและแหล่งทำการประมง จึงถือได้ว่าเป็นการทำประมงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำที่เอาเปรียบกลุ่มชาวประมงส่วนใหญ่และผู้ยินยอมปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของรัฐอย่างรับผิดชอบ เพื่อให้การส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างรับผิดชอบ (Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF) สามารถบรรลุผล

นอกจากจรรยาบรรณว่าด้วยการทำประมงอย่างรับผิดชอบ (Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF) แล้ว ยังมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการป้องกันการทำการประมงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอีกหน่วยงานหนึ่งได้แก่ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ (Food and Agriculture Organization : FAO) ⁴ ได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการสากล (International Plan of Action: IPOA) ขึ้น จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่⁴

1) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม (International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IPOA-IUU)

2) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ปลาดาว (International Plan of Action for Shark Conservation)

3) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการบริหารจัดการการลงแรงประมง (International Plan of Action to Manage Fishing Capacity)

4) แผนปฏิบัติการสากลว่าด้วยการอนุรักษ์นกน้ำจากการทำประมงอวนลอยขนาดใหญ่ (International Plan of Action to Conserve Seabird from Longline Driftnet)

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ หรือ (Food and Agriculture Organization : FAO) มีบทบาทหน้าที่ในการให้การสนับสนุนด้านวิชาการ แต่มิได้รับผิดชอบโดยตรงในการนำจรรยาบรรณนี้ ไปใช้ปฏิบัติเพราะ Food and Agriculture Organization : FAO มิได้มีส่วนรับผิดชอบในการพัฒนาและดำเนินการตามนโยบายพัฒนาการประมงของประเทศต่าง ๆ เนื่องจากเป็นหน้าที่

⁴ วีระวัฒน์ หงสกุล. (2544). *จรรยาบรรณในการทำการประมง อย่างรับผิดชอบต่ออะไร*. กรุงเทพฯ: สำนักงานประจําภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก. องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ. หน้า.1.

และความรับผิดชอบโดยตรงของรัฐบาลของแต่ละประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการประมงอย่างรับผิดชอบ (Responsible Fisheries) ในประเทศของตน การนำจรรยาบรรณนี้มาใช้ให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดนั้น รัฐบาลต้องสามารถประสานหลักการและเป้าหมายของจรรยาบรรณนี้เข้ากับนโยบายและกฎหมายด้านการประมงของประเทศนั้น ๆ โดยควรปรึกษากับภาคอุตสาหกรรมประมงและกลุ่มบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้การสนับสนุนในขั้นตอนการปรับเปลี่ยนนโยบายและข้อกำหนดตลอดจนให้ความร่วมมือกับภาครัฐด้วยความสมัครใจ นอกจากนี้รัฐบาลควรสนับสนุนให้ชุมชนประมงและอุตสาหกรรมประมงพัฒนาแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องและสนับสนุนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของจรรยาบรรณ ซึ่งหมายถึงการให้การช่วยเหลือประเทศสมาชิกต่าง ๆ หรือกลุ่มประเทศในการพัฒนาหรือปรับปรุงการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศเหล่านั้นให้บรรลุเป้าหมายที่จรรยาบรรณตั้งไว้ เพื่อเป็นหลักประกันว่าคนรุ่นต่อไปจะมีโอกาสสูงในการมีสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียง จึงได้มุ่งเน้นให้ประเทศต่าง ๆ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทำงานร่วมกันในการอนุรักษ์และจัดการทรัพยากรประมงและแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และมุ่งเน้นในการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูประชากรสัตว์น้ำ (Fish stocks) ให้คงอยู่ในระดับที่สามารถผลิตสัตว์น้ำที่สามารถใช้ประโยชน์ได้มากที่สุดทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งมักเรียกระดับดังกล่าวนี้ว่า “ปริมาณจับสูงสุดที่ยั่งยืน” (Maximum Sustainable Yield: MSY)⁵

ต่อมา Food and Agriculture Organization : FAO ได้ผลักดันให้ Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF พัฒนาเป็นตราสารระหว่างประเทศที่สำคัญโดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ (United Nations : UN) องค์การระหว่างประเทศต่าง ๆ รวมทั้ง (Non Governmental Organizations : NGOs) ซึ่งตราสารระหว่างประเทศนี้ ได้รับการจัดทำขึ้นบนพื้นฐานของความสมัครใจ (Voluntary Basis) แต่ได้นำเอาตราสารต่าง ๆ ที่สังคมโลกให้การยอมรับมาบัญญัติรวมไว้ และได้รับความเห็นชอบให้นำมาใช้ปฏิบัติได้ (Adopted) โดยมติที่ประชุม Food and Agriculture Organization : FAO สมัยที่ 28 มติที่ 4/95 ในการนำบทบัญญัติของ Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF มาปฏิบัติให้เกิดผลนั้น ซึ่งกิจกรรมการทำการประมงที่ไม่เคารพกฎข้อบังคับและมาตรฐานสากลด้านการประมงได้เพิ่มจำนวนมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น

ก) การหลบหนีการควบคุมโดยการสลับหรือเปลี่ยนธงของเรือประมง (Reflagging of Fishing Vessels)

ข) การจับสัตว์น้ำภายในเขตอาณาของรัฐโดยมิได้รับอนุญาตจากรัฐชายฝั่ง

⁵ วีระวัฒน์ หงสกุล. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 4. หน้า.3.

ค) การไม่รายงานผลการจับสัตว์น้ำ หรือจัดรายงานคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง จากกิจกรรมทำการประมงที่ขาดความรับผิดชอบนี้มีผลบั่นทอนโดยตรงต่อความพยายามในการบริหารจัดการการประมงทะเลอย่างถูกต้องและเหมาะสมตลอดจนเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาไปสู่เป้าหมายของการประมงที่ยั่งยืนต่อไป

จะเห็นได้ว่าสาระสำคัญที่ Food and Agriculture Organization : FAO มุ่งเน้นมาโดยตลอด คือการยอมรับกฎระเบียบทางด้านประมงที่รัฐต่าง ๆ ได้กำหนดขึ้น เพื่อก่อให้เกิดการประมงอย่างรับผิดชอบขึ้นในสังคมโลก ด้วยเป็นที่ตระหนักดีแก่ทุกฝ่ายแล้วว่าหากไร้การบริหารจัดการในด้านการประมง โดยเฉพาะการประมงในทะเลแล้ว จะส่งผลให้ทรัพยากรสัตว์น้ำในทะเลที่ยังคงเหลือรอดจากการทำประมงที่ไร้ขีดจำกัดและไร้กติกาใด ๆ นั้น จะไม่มีเหลืออยู่ในอนาคตและจะไม่สามารถทำประมงอย่างยั่งยืนได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ชาวประมงและรัฐชายฝั่งต่าง ๆ จะต้องหันหน้าเข้าหากัน เพื่อร่วมกันกำหนดกติกาอันนำไปสู่การประมงอย่างรับผิดชอบให้ได้โดยเร็ว และนอกจาก Code of Conduct for Responsible Fisheries: CCRF จะได้กำหนดหลักการในการบริหารจัดการประมงและการปฏิบัติการประมงที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหา Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU Fishing ไว้แล้ว ยังมีแผนปฏิบัติการสากลเพื่อการป้องกันยับยั้งและจัดการทำประมงผิดกฎหมายขาดการรายงานและไร้การควบคุม (International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: IPOA-IUU) ก็เป็นตราสารระหว่างประเทศด้านการบริหารจัดการประมงฉบับหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์หลักในการป้องกันยับยั้งและจัดการทำประมงผิดกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะ โดยตราสารฉบับนี้ได้เตรียมเครื่องมือหลายรูปแบบไว้เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ นำไปใช้ต่อต้านการทำการประมงผิดกฎหมายดังกล่าว ซึ่งประเทศเหล่านั้นอาจดำเนินการด้วยตนเองหรืออาจจะมีการร่วมมือกันกับประเทศอื่น ๆ ก็ได้

3.1.3 INTERNATIONAL PLAN OF ACTION TO PREVENT, DETER AND ELIMINATE ILLEGAL, UNREPORTED AND UNREGULATED FISHING IPOA – IUU

แผนปฏิบัติการระดับสากลเพื่อการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงผิดกฎหมายขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ INTERNATIONAL PLAN OF ACTION TO PREVENT, DETER AND ELIMINATE ILLEGAL, UNREPORTED AND UNREGULATED FISHING IPOA – IUU⁶ เป็นตราสารระหว่างประเทศเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการประมงฉบับหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์หลักในการป้องกันยับยั้งและจัดการทำประมงผิดกฎหมายหรือ IUU Fishing

⁶ พวงทอง อ่อนอุระ. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 3. หน้า 10.

เป็นการเฉพาะ ซึ่งตราสารฉบับนี้ได้เตรียมเครื่องมือหลายรูปแบบไว้เพื่อให้ประเทศต่าง ๆ นำไปใช้ต่อต้านการทำการประมงผิดกฎหมาย โดยประเทศแต่ละประเทศสามารถนำหลักการนี้ไปใช้โดยการออกกฎหมายภายในประเทศ ซึ่งอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการระดับชาติในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมได้

แผนปฏิบัติการระดับสากลเพื่อการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ INTERNATIONAL PLAN OF ACTION TO PREVENT, DETER AND ELIMINATE ILLEGAL, UNREPORTED AND UNREGULATED FISHING IPOA – IUU ได้กำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

หน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐที่ปวง มีดังนี้

รัฐต่าง ๆ ควรทบทวนกฎหมายประมง รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายของตนเป็นอันดับแรก เพื่อให้มั่นใจได้ว่าสามารถใช้กฎหมายเหล่านี้ได้อย่างสอดคล้องกับวิธีการที่แจ้งไว้ในแผนปฏิบัติการสากลฯ ซึ่งในการดำเนินการทบทวนกฎหมายของประเทศต่าง ๆ นั้น ควรพิจารณาในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1) ภายใต้ข้อเสนอแนะของแผนปฏิบัติการสากล IUU Fishing นั้น จำเป็นจะต้องเพิ่มหน่วยงานตามกฎหมายขึ้นอีกหรือไม่

2) บทลงโทษสำหรับการทำการประมงที่ผิดกฎหมายในปัจจุบันรุนแรงเพียงพอแล้วหรือไม่

3) ภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน จะสามารถควบคุมกิจกรรมในการทำการประมงของเรือประมงของรัฐตนได้จริงหรือไม่

4) หากคนถือสัญชาติของรัฐเป็นเจ้าของเรือประมงที่ไปจดทะเบียนในรัฐอื่น หรือไปทำหน้าที่นายเรือในเรือประมงของรัฐอื่น จะสามารถบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อป้องกันมิให้คนเหล่านั้นทำการประมงที่ผิดกฎหมายได้หรือไม่

5) หากรัฐได้ยินยอมให้มีการนำขึ้นท่าหรือขนถ่ายสัตว์น้ำ จากเรือประมงต่างชาติที่ทำเทียบเรือของรัฐตนมีกฎหมายและวิธีปฏิบัติที่สามารถใช้ในการควบคุมกิจกรรมดังกล่าว เช่นการตรวจสอบ หรือไม่

6) ในกรณีที่รัฐได้มีการอนุญาตให้กองเรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของรัฐตน ควรจะเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับการประมงที่ผิดกฎหมายในข้อตกลงที่ทำไว้ได้หรือไม่

7) ชาวประมงที่ทำผิดกฎหมายยอมพยายามหลีกเลี่ยงการถูกตรวจสอบ จึงมักจะทำการประมงในเขตที่มีการติดตามตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวัง (Monitoring, Control and

Surveillance หรือ MCS) ไม่เข้มงวดนัก ดังนั้น จึงได้กำหนดเครื่องมือสำหรับการติดตามตรวจสอบอย่างกว้าง ๆ เพื่อใช้ในการต่อต้านการประมงผิดกฎหมายไว้ เช่น

- ระบบติดตามเรือประมง (Vessel Monitoring System หรือ VMS)
- โครงการส่งผู้สังเกตการณ์ประจำบนเรือประมง
- ระบบรายงานผลการจับสัตว์น้ำในแต่ละเที่ยวเรือ
- การตรวจสอบเรือประมงทั้งที่ทำเทียบเรือและในทะเล
- การไม่อนุญาตให้เรือที่สงสัยว่าจะเป็นเรือประมงเลื่อนเข้าเทียบท่าหรือให้เอก

สิทธิ์ใด ๆ

- วิธีอื่น ๆ

- รัฐควรสนับสนุนให้ชาวประมงทุกคนปฏิบัติตามกฎข้อบังคับด้านการประมง โดยวิธีการสร้างสรรค์ ซึ่งรวมถึงการให้การศึกษาและบริการต่าง ๆ แก่ชุมชนและชาวประมง การให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการพัฒนากฎระเบียบด้านการประมง การสร้างจิตสำนึกเพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติตามกฎระเบียบนั้น ๆ การจัดทำระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่ชาวประมงสามารถปฏิบัติตามได้โดยง่าย

- รัฐควรปรับปรุงความสามารถในการตรวจตราเรือประมงและตรวจสอบในกรณี que เชื่อว่ามีการทำการประมงเถื่อนเกิดขึ้น และจกต้องดำเนินคดีกับผู้ละเมิดกฎข้อบังคับด้านการประมงอย่างจริงจัง

- รัฐควรเข้าร่วมในเครือข่ายสากลเพื่อร่วมมือและประสานงานระหว่างกัน ในการติดตามตรวจสอบ ควบคุมและเฝ้าระวัง ในกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการประมง ซึ่งจะช่วยให้รัฐต่าง ๆ สามารถหาข้อมูลที่ต้องการทราบได้อย่างรวดเร็ว

ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของธง มีดังนี้

1) ควบคุมกิจกรรมการทำการประมงของเรือที่ชักธงของรัฐตน รวมไปถึงเรือประมงและเรือที่ใช้สนับสนุนการทำการประมง เช่น เรือขนส่งหรือเรือแม่ที่ทำหน้าที่ส่งเสบียงและน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่เรือประมงและรับสัตว์น้ำกลับเข้าท่า

2) รัฐบาลของรัฐเจ้าของธงจกต้องมีความมุ่งมั่นทางการเมืองที่จะทำให้เกิดผล

3) เกี่ยวกับการจดทะเบียนเรือประมง ก่อนที่รัฐจะอนุญาตให้เรือประมงของตนชักธงของรัฐตน รัฐนั้นควรจะต้องมั่นใจในความสามารถในการควบคุมการทำการประมงของเรือลำนั้นให้ได้ก่อน

4) รัฐจกควรจดทะเบียนเรือประมงทุกประเภททุกขนาดให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ และรวบรวมทะเบียนประวัติของเรือแต่ละลำไว้เป็นหลักฐาน

5) รัฐควรหลีกเลี่ยงการจดทะเบียนเรือที่เคยมีประวัติทำการประมงถี่จนมาก่อน

6) รัฐควรให้เจ้าของเรือลำที่ขอลงทะเบียนเรือนี้ในชื่ออื่น ๆ มาก่อนด้วย และรัฐควรให้เจ้าของเรืออธิบายถึงสาเหตุในการเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเรือเป็นประจำด้วย

7) เกี่ยวกับทะเบียนประวัติเรือประมง แต่ละรัฐควรจัดทำทะเบียนประวัติของเรือประมงแต่ละลำขึ้นไว้ ข้อมูลที่ควรบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติของเรือนี้ ซึ่งนอกจากจะแจ้งถึงลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ของเรือ และประวัติการทำการประมงแล้ว ยังควรมีข้อมูลดังต่อไปนี้ด้วย เช่น ชื่อของเรือประมง หมายเลขทะเบียน ชื่อเรือเดิม (หากทราบ) และชื่อประเทศที่จดทะเบียนให้ สถานที่และปีที่ต่อเรือ ประเภทของเรือ ประเภทของเครื่องมือ หรือวิธีการทำการประมง ระยะเวลาจับน้ำที่จดทะเบียน (กรอสตัน) ขนาดแรงม้าของเครื่องยนต์ ความยาวเรือ ความลึกของเรือ ความกว้างของเรือ รูปถ่ายแสดงด้านข้างของเรือในวันที่จดทะเบียน หรือหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างเรือตามความเหมาะสม ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือบริษัทที่จดทะเบียนเป็นเจ้าของเรือ ชื่อ ที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือบริษัทที่รับผิดชอบในการใช้เรือ ชื่อที่อยู่ และสัญชาติของบุคคลหรือบริษัทที่มีส่วนรับผลประโยชน์จากเรือ เป็นต้น และหากเป็นไปได้ ควรแจ้งในทะเบียนประวัติเรือด้วยว่าเรือลำนี้ยังคงทำการประมงอยู่อย่างสม่ำเสมอหรือไม่

8) เกี่ยวกับการอนุญาตให้ทำการประมง รัฐเจ้าของธงควรห้ามมิให้เรือของตนออกไปทำการประมงในทะเลหรือมหาสมุทรอื่นใด ๆ เว้นแต่ เรือลำนั้นได้รับอนุญาตให้ทำการประมงได้จากรัฐ ซึ่งรัฐเจ้าของธงจึงควรออกใบอนุญาตให้เฉพาะกับเรือที่จดทะเบียนในรัฐของตนอย่างถูกต้อง และมีบันทึกทะเบียนประวัติของเรือประมงลำนี้ไว้แล้ว ดังนั้น เรือต่าง ๆ ควรจะได้รับอนุญาตให้ทำการประมงได้ก็ต่อเมื่อเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ยินยอมที่จะทำการประมงตามเงื่อนไขที่ได้กำหนดไว้ในอาชญาบัตร เพื่อให้รัฐเจ้าของธงสามารถควบคุมกิจกรรมในการทำการประมงของเรือลำนั้นได้ โดยเงื่อนไขเหล่านี้ควรกำหนดไว้ให้ชัดเจน เช่น การอนุญาตให้จับสัตว์น้ำชนิดใด การอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทใด หรือการอนุญาตให้ทำการประมงได้ในแหล่งใดและเมื่อใด เป็นต้น

9) มาตรการในการควบคุมอื่น ๆ การจดทะเบียนเรือประมง การทำทะเบียนประวัติเรือประมง และการอนุญาตให้ทำการประมงนั้น จะทำให้รัฐเจ้าของธงมีพื้นฐานทางกฎหมายในการควบคุมการทำการประมงของเรือประมงของตน แต่เพื่อให้การควบคุมเรือประมงเกิดผลอย่างจริงจัง ซึ่งรัฐเจ้าของธงควรจะได้เลือกใช้เครื่องมือที่ใช้ปฏิบัติจริงต่าง ๆ ดังที่ได้ระบุไว้ในแผนปฏิบัติการสากลฯ นั้น เช่น รัฐเจ้าของธงควรรู้ตำแหน่งเรือทุกลำ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ควรรู้เป็นช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐเจ้าของธงจึงต้องหาวิธีการอื่น เพื่อให้ทราบตำแหน่งของเรือของตนทุกลำในทะเลให้ได้ หรือรัฐเจ้าของธงควรจะมีขีดความสามารถในการลาดตระเวนทางทะเล

ในบริเวณที่รู้แน่ชัดว่าเรือประมงของตนมักเข้าไปทำการประมงด้วย หรือรัฐเจ้าของธง ควรกำหนดให้เรือทุกลำรายงานผลการทำการประมงเป็นระยะโดยสม่ำเสมอ โดยการใช้ระบบติดตามเรือ วิทยุ และโทรสาร อันเป็นการสะดวกและประหยัดเวลา

ความรับผิดชอบของรัฐชายฝั่ง มีดังนี้

1) ก่อนที่รัฐชายฝั่งจะอนุญาตให้เรือประมงต่างชาติเข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของตน ควรตรวจสอบว่าเรือลำนั้นได้รับอนุญาตจากรัฐเจ้าของธงให้ไปทำการประมงนอกน่านน้ำของตนได้จริงหรือไม่เสียก่อน

2) รัฐชายฝั่งควรทำในทุกวิถีทางเพื่อขจัดประมงผิดกฎหมายให้สิ้นไปจากน่านน้ำของรัฐตน

3) รัฐชายฝั่งไม่ควรออกใบอนุญาตการทำการประมงให้แก่เรือประมงผิดกฎหมาย ซึ่งรัฐชายฝั่งควรร้องขอให้รัฐเจ้าของธงรับรองว่าเรือที่ตนได้จดทะเบียนในนั้น ไม่เคยมีประวัติเสียเกี่ยวกับการประมงผิดกฎหมายมาก่อน หลังจากที่รัฐเจ้าของธงได้รับรองแล้ว ต่อมารัฐชายฝั่งจึงจะออกใบอนุญาตให้เข้ามาทำการประมงในน่านน้ำของตนได้

4) รัฐชายฝั่งอาจกำหนดให้เรือต่างชาติใช้ระบบติดตามเรือ เพื่อให้รู้ตำแหน่งในแต่ละช่วงเวลา หรือตำแหน่งที่ใกล้เคียงของเรือเหล่านี้ได้ตลอดเวลา และรับข้อมูลต่าง ๆ ที่ระบบนี้จะต้องรายงานเข้ามาเป็นระยะ และกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำหรือบางลำมีผู้สังเกตการณ์อิสระประจำอยู่บนเรือ

5) รัฐชายฝั่งควรมีข้อบังคับให้เรือประมงทุกลำต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้มายังท่าเทียบเรือประมงทุกครั้ง เพื่อป้องกันการขนถ่ายสัตว์น้ำกลางทะเล

ความรับผิดชอบของรัฐเจ้าของท่า มีดังนี้

1) ปฏิเสธมิให้เรือต่างชาติเข้าเทียบท่า ยกเว้นในกรณีฉุกเฉินหรืออยู่ในภาวะอันตราย

2) ห้ามมิให้เรือประมงต่างชาติ นำสัตว์น้ำขึ้นท่าหรือทำการขนถ่ายสัตว์น้ำบริเวณท่าเทียบเรือ

3) กำหนดให้เรือประมงที่จะเข้าเทียบท่า จะต้องมอบข้อมูลเกี่ยวกับเรือและข้อมูลในการทำการประมง

4) ตรวจสอบเรือที่สมัครใจให้ตรวจในขณะจอดเทียบท่า

5) รัฐเจ้าของท่าควรกำหนดให้เรือประมงต่างชาติทุกลำที่ขออนุญาตเข้าเทียบท่า ดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้

6) ก่อนที่รัฐเจ้าของท่าจะอนุญาตให้เรือต่างชาติลำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมประมง ควรจะทำการสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลการทำประมงดังกล่าว ก่อนการอนุญาตด้วย

7) รัฐเจ้าของท่าควรรวบรวมข้อมูล เพื่อแจ้งต่อรัฐเจ้าของธงและองค์กรประมงในระดับภูมิภาค เช่น ชื่อรัฐเจ้าของธงของเรือลำนั้นและรูปพรรณโดยละเอียดของเรือ ประเภทของเครื่องมือประมงที่ใช้บนเรือ สัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือ โดยระบุแหล่งที่จับ ชนิดและลักษณะของสัตว์น้ำและปริมาณ รวมทั้งปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นและขนถ่ายที่ทำ

8) หากรัฐเจ้าของท่ามี มิเหตุอันชวนให้เชื่อได้ว่าเรือลำใดที่เทียบท่าอยู่นั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำการประมงผิดกฎหมายแล้ว รัฐเจ้าของท่าควรจะต้องดำเนินการต่าง ๆ เช่น อนุญาตให้เรือลำนั้นนำสัตว์น้ำขึ้นท่าหรือขนถ่ายที่ทำ แจ้งให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยทันที และหากสงสัยว่าการทำการประมงผิดกฎหมายในน่านน้ำของรัฐอื่น หรือในน่านน้ำที่จัดการดูแลโดยองค์กรประมงระดับภูมิภาค รัฐเจ้าของท่าจะต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ประเทศและองค์กรที่เกี่ยวข้องทราบโดยทันที

9) รัฐเจ้าของท่าสามารถใช้มาตรการอื่นเพิ่มเติมแก่เรือและผู้ประกอบการนั้นได้ โดยความเห็นชอบหรือคำขอร้องจากรัฐเจ้าของธง

มาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ

ในปัจจุบัน ประเทศต่าง ๆ มีความพยายามที่จะร่วมมือกันในการควบคุมการค้าสัตว์น้ำที่ได้จากการประมงผิดกฎหมาย จึงร่วมกันพัฒนามาตรการทางการค้าระหว่างประเทศ (International Trade-related Measures) เพิ่มขึ้นเพื่อยุติการทำการประมงผิดกฎหมาย ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะสอดคล้องกับข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในการค้าระหว่างประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกันการค้าสัตว์น้ำที่จับได้จากการประมงผิดกฎหมาย ซึ่งมาตรการการค้านี้จะครอบคลุมในรูปแบบต่าง ๆ ของการนำเข้าและส่งออกสินค้าอันประกอบด้วย ข้อกำหนดให้มีใบรับรองสัตว์น้ำที่จับได้และเอกสารควบคุมการค้าสัตว์น้ำ ข้อจำกัดและข้อห้ามในการนำเข้าและส่งออกสินค้าสัตว์น้ำ

3.1.4 มาตรการของรัฐเจ้าของท่า เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม

บทบัญญัติทั่วไปจากบทนำของความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (PSM Agreement) ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมนั้น ความตกลงฉบับนี้มีสถานะเป็นตราสารระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันทางกฎหมายในฐานะมาตรฐานขั้นต่ำของมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่ต้อง

ปฏิบัติขั้นต่ำเท่านั้น หากรัฐอื่นประสงค์จะกำหนดเงื่อนไขให้กว้างกว่านี้ก็สามารถกระทำได้ โดยในขั้นตอนของการร่างความตกลงฉบับนี้ จะนำกรอบของหลักการและเนื้อหาสาระของแผนปฏิบัติการระดับสากลเพื่อการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ INTERNATIONAL PLAN OF ACTION TO PREVENT, DETER AND ELIMINATE ILLEGAL, UNREPORTED AND UNREGULATED FISHING IPOA – IUU และ FAO Model Scheme on Port State Measures to Combat IUU Fishing มาใช้เป็นกรอบและแนวทางในการดำเนินการจัดทำตราสารฉบับนี้ ซึ่งมีรายละเอียดสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1) กำหนดให้รัฐภาคีที่เป็นเจ้าของท่าเรือ (Port State) เป็นผู้บังคับใช้มาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการประมงผิดกฎหมาย โดยบังคับใช้มาตรการกับเรือที่มีได้ชกธงของรัฐของตนซึ่งเข้าเทียบท่า หรืออยู่ในท่าเรือของตน ยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้

1.1) เรือของรัฐเพื่อนบ้านที่ทำการประมงแบบยังชีพ โดยผ่านความร่วมมือระหว่างรัฐเจ้าของธงกับรัฐเจ้าของท่าเรือ

1.2) ท่าเรืออื่นมาก่อนนี้ และไม่มีพยานหลักฐานที่จะมีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าเรื่อนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมรวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2) ความตกลงนี้ไม่กระทบอำนาจอธิปไตยของรัฐภาคีที่มีเหนือน่านน้ำภายใน น่านน้ำรัฐหมู่เกาะ ทะเลอาณาเขต หรือ สิทธิอธิปไตยเหนือเขตไหล่ทวีป และในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ แต่การใช้อำนาจอ้างกล่าวจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ และความตกลงนี้ย่อมไม่กระทบถึงสิทธิของรัฐภาคีที่จะปฏิเสธการขอเข้าเทียบท่า เช่นเดียวกับการยอมรับและปฏิบัติตามมาตรการของรัฐเจ้าของท่าที่เข้มงวดกว่าที่ความตกลงนี้ได้กำหนดไว้ อีกทั้งในการนำความตกลงไปปฏิบัติ รัฐภาคีไม่จำเป็นต้องผูกพันรัฐตนต่อมาตรการหรือข้อมติต่าง ๆ ที่ออกโดยองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค ซึ่งรัฐภาคีดังกล่าวมิได้เป็นสมาชิกแต่อย่างใด

3) ในการบูรณาการและประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในประเทศ (at national level) รัฐภาคีจะต้องบูรณาการด้านการประมงที่เกี่ยวข้องกับมาตรการของรัฐเจ้าของท่าเรือ โดยมีการประสานให้เข้ากันกับระบบที่กว้างกว่าของการควบคุมของรัฐเจ้าของท่าเรือ (port State controls) และจะต้องนำ The 2001 FAO International Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing มาใช้เป็นเอกสารหลักที่ใช้อ้างอิงด้วย รวมถึงการ

⁷ วัชชนะ วงศ์สินนาท. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 1. หน้าที่ 37-45.

แบ่งปันข้อมูลข่าวสาร และมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นการสนับสนุนการอนุรักษ์และการจัดการซึ่งรัฐอื่น และองค์ระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ กำหนดขึ้นมาใช้ให้มากที่สุด

4) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าเทียบท่า (ENTRY INTO PORT) ความตกลงนี้ ได้บัญญัติแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าเทียบท่า (ENTRY INTO PORT) ไว้ดังนี้

(1) การกำหนดท่าเทียบเรือ กำหนดให้รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องกำหนดท่าเทียบเรือต่าง ๆ ที่ซึ่งเรือทั้งหลายอาจร้องขอเข้าเทียบท่าตามความตกลงนี้ และเป็นท่าเรือที่มีความสามารถเพียงพอที่จะทำการตรวจสอบเรือตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ เท่าที่จะเป็นไปได้ และเผยแพร่ให้ทราบทั่วกัน รัฐภาคีแต่ละรัฐจะต้องจัดส่งบัญชีรายชื่อท่าเทียบเรือของรัฐตนนี้ ให้แก่องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ เพื่อนำไปรวบรวมเพื่อเผยแพร่ต่อไป

(2) ขั้นตอนการตรวจสอบของรัฐเจ้าของท่าเรือที่สำคัญ ได้แก่

(2.1) การแจ้งขอเข้าเทียบท่าล่วงหน้า กำหนดให้แต่ละภาคีจะต้องขอให้เรือส่งมอบข้อมูลตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก ก (ANNEX A) ซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำก่อนที่จะอนุญาตให้เข้าเทียบท่าได้ ข้อมูลที่ต้องจัดเตรียมล่วงหน้า เช่น ท่าเรือที่ประสงค์จะเข้าเทียบ รัฐเจ้าของท่า วันและเวลาที่คาดว่าจะเข้าเทียบท่า ท่าเทียบเรือที่เรือเดินทางออกมาและวันที่ออกจากท่า ชื่อเรือ รัฐเจ้าของธง ประเภทของเรือ บัตรประจำเรือที่ออกโดย IMO (ถ้ามี) ชื่อของผู้บังคับการเรือ และสัญชาติ สิทธิในการทำประมงที่เกี่ยวข้อง สิทธิในการขนถ่ายที่เกี่ยวข้องกับเรือต้นทาง ปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมด และสัตว์น้ำที่จะขนขึ้นจากเรือลำที่จะเข้าเทียบท่า เป็นต้น

(2.2) การเข้าเทียบท่า การอนุญาต หรือการปฏิเสธคำขอ กำหนดให้รัฐภาคีต้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่ได้รับตามภาคผนวก ก (ANNEX A) และพิจารณาว่าเรือที่ต้องการเข้าเทียบท่า นั้น มีการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้ การควบคุม หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งหากมีการอนุญาตให้เข้าเทียบท่า รัฐเจ้าของท่า ก็จะต้องแจ้งผลการพิจารณาให้เรือหรือผู้แทนของเรือลำนั้นทราบ หากปฏิเสธการเข้าเทียบท่า รัฐเจ้าของท่าจะต้องแจ้งการตัดสินใจให้รัฐเจ้าของธงของเรือเพื่อทราบ ตลอดจนแจ้งให้รัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้อง องค์การจัดการประมงระดับภูมิภาคเพื่อทราบตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม หากเกิดเหตุสุดวิสัยหรือภัยพิบัติรัฐเจ้าของท่าจะอนุญาตให้เรือเข้าเทียบท่ารัฐตนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่บุคคล เรือ หรืออากาศยานที่ตกอยู่ในอันตรายหรือภัยพิบัติก็ได้

ทั้งนี้ ความตกลงนี้ได้กำหนดแนวทางขั้นตอนการตรวจสอบของรัฐเจ้าของท่าไว้เช่น ให้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารประจำเรือทั้งหมดว่าเป็นจริงสมบูรณ์และถูกต้อง เช่นมีเอกสารที่แสดงการเป็นเจ้าของเรือไว้ในกรณีที่เป็น และให้หมายรวมถึงการติดต่อประสานกับรัฐเจ้าของธงและให้มีการยืนยันความถูกต้องอีกทางหนึ่ง มีการตรวจสอบธงเรือและสัญลักษณ์ต่าง ๆ บนตัวเรือให้

เป็นไปตามที่องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ หรือ IMO กำหนดไว้ ตลอดจน Radio Call Sign และอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่ปรากฏในเอกสารที่ขึ้น และการตรวจพิสูจน์ว่าใบอนุญาตให้ทำการประมงและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำการประมง เป็นฉบับจริง ซึ่งมีความสมบูรณ์และถูกต้อง และตรงกับข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารที่ขึ้นมาแล้วเป็นต้น

5) การใช้ท่าเทียบเรือ

ความตกลงฉบับนี้ ได้กำหนดแนวทางให้รัฐเจ้าของท่าเรือ บังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับการใช้ท่าเทียบเรือไว้ว่า ในกรณีที่เรือได้รับอนุญาตให้เข้าเทียบท่าแล้ว รัฐเจ้าของท่าเรืออาจปฏิเสธไม่ให้เรือนั้นใช้ท่าเทียบเรือเพื่อการนำขึ้นท่า ขนถ่าย บรรจุหีบห่อ และแปรรูปสัตว์น้ำที่ยังไม่เคยนำขึ้นท่าใดมาก่อน และเพื่อใช้บริการอื่น ซึ่งรวมถึงการเติมเชื้อเพลิงและเสบียง การซ่อมบำรุง หากพบว่า

(1) เรือไม่มีใบอนุญาตให้ทำการประมงหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งออกโดยรัฐเจ้าของธงของเรือนั้น

(2) เรือไม่มีใบอนุญาตให้ทำการประมงหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ตามที่รัฐชายฝั่งได้กำหนดในการทำการประมงในเขตอำนาจของรัฐชายฝั่งนั้น

(3) รัฐเจ้าของท่าเรือได้รับพยานหลักฐานที่ชัดเจนว่าสัตว์น้ำที่อยู่บนเรือนั้น จับมาด้วยวิธีการที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดของรัฐชายฝั่งที่ใช้บังคับในเขตอำนาจของรัฐนั้น

(4) รัฐเจ้าของธงไม่ตอบยืนยันภายในเวลาอันสมควรตามที่รัฐเจ้าของท่าร้องขอ

(5) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เรือนั้นทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่สนับสนุนการทำประมงดังกล่าว ทั้งนี้ รัฐเจ้าของท่าเรือจะต้องไม่ปฏิเสธให้เรือดังกล่าวใช้บริการท่าเทียบเรือ หากมีเหตุผลเพื่อความปลอดภัยของลูกเรือ หรือความปลอดภัยของตัวเรือ ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างชัดเจน และเพื่อการปลดระวางเรือในกรณีที่เหมาะสม นอกจากนี้ ความตกลงฯ ดังกล่าว ยังได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐเจ้าของท่าเรือที่จะต้องแจ้งการปฏิเสธการใช้ท่าเรือดังกล่าวให้รัฐเจ้าของธงเรือ หรือรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบทันที และต้องแจ้งอีกครั้งหากมีการถอนการปฏิเสธดังกล่าวด้วย

6) การตรวจสอบและการปฏิบัติการต่อเนื่อง

(1) ระดับและการจัดลำดับความสำคัญของการตรวจสอบความตกลงฯ มุ่งเน้นใช้มาตรการตรวจสอบเรือที่อยู่ในท่าเรือและการปฏิบัติการต่อเนื่องเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดที่สำคัญในการบรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงฯ โดยในการตรวจสอบเรือจะต้องมีการจัดลำดับความสำคัญในการตรวจสอบเรือที่เคยถูกปฏิเสธการเข้าเทียบท่าเรือ หรือใช้ท่าเรือ เป็นอันดับแรก รองลงมาคือตรวจสอบตามคำร้องขอจากภาคีที่เกี่ยวข้อง หรือรัฐอื่น ๆ หรือองค์กรจัดการ

ประมงระดับภูมิภาคอื่น ๆ โดยมีพยานหลักฐานว่าเรือที่ขอให้ตรวจสอบนั้น เกี่ยวกับการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุน การทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม สำหรับเรืออื่น ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้เข้าร่วมทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำประมงที่สนับสนุนการทำประมงดังกล่าวนั้น เป็นประเภทของเรือที่จัดอยู่ในลำดับสุดท้ายในการตรวจสอบ

7) การปฏิบัติการตรวจสอบในการตรวจสอบเรือที่ท่าเทียบเรือ ความตกลงฯ นี้ ได้กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบ เรียกว่า “ผู้ตรวจสอบ” ซึ่งจะต้องผ่านการฝึกอบรมมาแล้วเป็นอย่างดี โดยความตกลงฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการฝึกอบรมผู้ตรวจสอบไว้ดังนี้

(1) การตรวจสอบจะต้องดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่การตรวจสอบอย่างเป็นทางการ และได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรเฉพาะมาแล้ว

(2) เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบจะต้องแสดงเอกสารแสดงตนทุกครั้ง ว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ตรวจสอบต่อผู้ควบคุมเรือก่อนที่จะทำการตรวจสอบ

(3) เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบจะต้องตรวจสอบพื้นที่ทั้งหมดของเรือ สัตว์น้ำที่อยู่บนเรืออวนและเครื่องมืออื่น ๆ อุปกรณ์ และเอกสารหรือบันทึกประจำเรือที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ที่พิสูจน์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการอนุรักษ์และการจัดการที่เกี่ยวข้อง

(4) ต้องกำหนดให้ผู้ควบคุมเรือให้ความช่วยเหลือและแจ้งข้อมูลที่จำเป็นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ รวมทั้งส่งมอบวัสดุสิ่งของและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(5) เมื่อมีการประสานตามความเหมาะสมกับรัฐเจ้าของธงเรือลำนั้นแล้ว ให้เชิญรัฐเจ้าของธงเรือเข้าร่วมในการตรวจสอบ

(6) ให้ใช้ความพยายามหลีกเลี่ยงความล่าช้าอันเกินควรเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เพื่อให้เกิดการแทรกแซงหรือความไม่สะดวกต่อเรือน้อยที่สุด ผู้ตรวจสอบควรหลีกเลี่ยงการขึ้นบนเรือโดยไม่มีกิจจำเป็นใด ๆ และการปฏิบัติซึ่งจะส่งผลเชิงลบต่อคุณภาพของสัตว์น้ำที่มีอยู่บนเรือด้วย

(7) ควรใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับผู้ควบคุมเรือ หรือลูกเรืออาวุโสของเรือ ทั้งนี้ผู้ตรวจสอบอาจมีล่ามติดตามในกรณีที่เป็นไปได้ และจำเป็น

(8) ทำให้มั่นใจว่าการตรวจสอบได้กระทำอย่างเป็นธรรมโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่ก่อให้เกิดการคุกคามต่อเรือลำใด และ

(9) ไม่แทรกแซงความสามารถของผู้ควบคุมเรือในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเจ้าของธง ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ

8) ผลการตรวจสอบความตกลงฯ ได้กำหนดแนวทางการจัดการกับผลการตรวจสอบที่ดำเนินการแล้วเสร็จของ “ผู้ตรวจสอบ” ในสาระสำคัญดังนี้

(1) แบบรายงานผลการตรวจสอบในการตรวจสอบของ “ผู้ตรวจสอบ” จะต้องมีการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบด้วยทุกครั้ง โดยความตกลงฯ ได้กำหนดแนวทางของข้อมูลหรือรายละเอียดซึ่งเป็นมาตรฐานขั้นต่ำใน “แบบรายงานผลการตรวจสอบ”

(2) การส่งมอบผลการตรวจสอบความตกลงฯ กำหนดให้รัฐภาคีจะต้องส่งมอบผลการตรวจสอบเรือแต่ละครั้งให้กับรัฐเจ้าของธงของเรือลำที่ตรวจสอบเพื่อทราบ ไม่ว่าผลการตรวจสอบจะพบว่าเรือที่ทำการตรวจสอบนั้นทำการประมงแบบ IUU หรือไม่ก็ตาม

กรณีการแจ้งผลการตรวจสอบในกรณีที่ “ผู้ตรวจสอบ” ของรัฐเจ้าของท่าเรือตรวจสอบพบพยานหลักฐานชัดเจนที่ทำให้เชื่อได้ว่าเรือนั้นได้ทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือทำกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการประมงที่สนับสนุนการทำประมงดังกล่าว รัฐเจ้าของท่าเรือซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) แจ้งให้รัฐเจ้าของธงทราบโดยทันที และแจ้งรัฐชายฝั่งที่เกี่ยวข้อง องค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศอื่น ตลอดจนรัฐที่ผู้ตรวจสอบพบว่าผู้ควบคุมเรือลำนั้นถือสัญชาติให้ทราบด้วยตามแต่จะเหมาะสม

(2) ปฏิเสธมิให้เรือลำนั้นใช้ท่าเรือเพื่อการนำขึ้นท่า ขนถ่าย บรรจุ และแปรรูปสัตว์น้ำซึ่งยังไม่เคยถูกนำขึ้นท่าเทียบเรือใดมาก่อน และเพื่อใช้บริการอื่นจากท่าเทียบเรือ รวมทั้งการเติมเชื้อเพลิงและเสบียง การซ่อมบำรุง และการนำเรือเข้าซ่อมในอู่แห้ง หากการปฏิบัติการเหล่านี้ยังไม่เคยดำเนินการกับเรือนี้มาก่อนในแนวทางที่สอดคล้องกับความตกลงนี้ ทั้งนี้ รัฐเจ้าของท่าเรือจะต้องไม่ปฏิเสธเรือดังกล่าวที่ขอใช้บริการของท่าเทียบเรือเนื่องจากความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยหรือสุขภาพของลูกเรือ หรือความปลอดภัยของตัวเรือ

9) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์ สนับสนุนให้รัฐภาคีจัดตั้งกลไกการสื่อสารสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์โดยคำนึงถึงการรักษาความลับอย่างเหมาะสม

10) การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ

รัฐภาคีจะต้องกำหนดมาตรการทำให้แน่ใจว่าผู้ตรวจสอบของรัฐตนได้ผ่านการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม โดยภาคีทั้งหลายควรแสวงหาความร่วมมือระหว่างกันในการดำเนินการดังกล่าวด้วยความตกลงฯ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการฝึกอบรมผู้ตรวจสอบไว้ดังต่อไปนี้

- (1) เรื่องจริยธรรม
- (2) เรื่องสุขภาพ ความปลอดภัยและความมั่นคงต่าง ๆ
- (3) กฎหมายและกฎข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง (ของรัฐเจ้าของท่า) พื้นที่และมาตรการเพื่อการอนุรักษ์และการจัดการที่กำหนดโดยองค์กรจัดการประมงในระดับภูมิภาค รวมทั้งกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง
- (4) การรวบรวม การประเมิน และการเก็บรักษาฐานหลักฐานต่าง ๆ
- (5) ขั้นตอนในการตรวจสอบทั่วไป เช่น กลวิธีในการเขียนรายงานและการสัมภาษณ์
- (6) การวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้แก่ สมุดบันทึกการจับสัตว์น้ำ เอกสารในระบบอิเล็กทรอนิกส์ และประวัติเรือ (ชื่อ ความเป็นเจ้าของ และรัฐเจ้าของธง) ซึ่งล้วนเป็นข้อมูลที่จะต้องนำมาใช้ในการพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับจากผู้ควบคุมเรือ
- (7) การพิสูจน์ความเป็นจริงและความถูกต้องของข้อมูลเกี่ยวกับการนำสัตว์น้ำขึ้นทำการขนถ่ายการแปรรูป และสัตว์น้ำที่อยู่บนเรือ ตลอดจนการใช้ค่าคงที่ในการแปลงหน่วยน้ำหนักของชนิดพันธุ์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ และ
- (8) การดำเนินการที่จำเป็นต้องกระทำภายหลังการตรวจสอบ

11) การระงับข้อพิพาท

รัฐภาคีจะต้องกำหนดให้การระงับข้อพิพาทจะต้องใช้วิธีการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีเท่านั้น โดยเมื่อเกิดข้อพิพาทที่เกี่ยวกับการแปลความ หรือการบังคับใช้บทบัญญัติของความตกลงนี้ รัฐภาคีที่เป็นคู่พิพาทจะต้องเริ่มด้วยการปรึกษาหารือ โดยเร็วที่สุด หากข้อพิพาทไม่ได้รับการแก้ไขโดยวิธีการปรึกษาหารือภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ก็ให้ดำเนินการระงับข้อพิพาทโดยวิธีเจรจา การไต่สวน การประนีประนอม การไกล่เกลี่ย อนุญาโตตุลาการ การใช้กระบวนการทางศาลหรือสันติวิธีอื่น ๆ ตามที่ภาคีเหล่านั้นเลือก และหากข้อพิพาทใด ๆ ที่ไม่ได้รับการแก้ไขสุดท้ายก็จะต้องนำเข้าสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ หรืออนุญาโตตุลาการ โดยความยินยอมจากภาคีทั้งหมดในข้อพิพาทนั้น ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันเพื่อนำคดีเข้าสู่การพิจารณาของศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ หรือโดยอนุญาโตตุลาการ ภาคีเหล่านั้นจะยังคงต้องหารือและร่วมมือกันเพื่อหาแนวทางระงับข้อพิพาทตามกฎเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีชีวิตในทะเล

3.2 กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบและบทกำหนดโทษปรับทางอาญา ตามกฎหมายประมง

ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา ค้นคว้า กฎหมายว่าด้วยการประมงของประเทศต่าง ๆ ที่มี การกำหนดบทลงโทษทางอาญาเหมือนและแตกต่างจากประเทศไทย เพื่อนำมาเป็นแนวทางใน การศึกษาเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสีย ซึ่งประกอบไปด้วยกฎหมายว่าด้วยการประมงของประเทศ ต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 PHILIPPINE FISHERIES CODE OF 1998 (REPUBLIC ACT NO. 10654)

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ หรือ Republic of the Philippines เป็นประเทศที่ประกอบด้วยเกาะ จำนวน 7,107 เกาะ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากเอเชียแผ่นดินใหญ่ทางตะวันออก เฉียงใต้ ประมาณ 100 กิโลเมตร และเป็นประเทศที่มีลักษณะพิเศษคือเป็นประเทศเพียงหนึ่งเดียว ที่มีพรมแดนทางทะเลที่ติดต่อกันยาวมากที่สุดในโลก ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 298,170 ตารางกิโลเมตรหรือเท่ากับ 90% ของพื้นที่รวมทั้งแผ่นดินและทะเล เกาะที่ใหญ่ที่สุดคือเกาะลูซอน ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือ และเกาะมินดาเนาซึ่งอยู่ทางตอนใต้ ทิศตะวันตกและทิศเหนือติดกับ ทะเลจีนใต้ทิศตะวันออกและทิศใต้ติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก⁸

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการประมง

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ มีหน่วยงานที่เรียกว่า กรมการเกษตรและกรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Department of Environment and Natural Resources (DENR)) ซึ่งเป็นหน่วยงาน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการหรือการดำเนินการด้านประมง และยังมีองค์กรทางทหารทั้งจาก กองทัพเรือและกองทัพอากาศ ที่ให้การสนับสนุนสำหรับการตรวจสอบการควบคุมและการเฝ้า ระวังการทำประมงนอกชายฝั่ง ส่วนการประมงในชายฝั่งเป็นหน้าที่ของหน่วยยามชายฝั่ง (Philippine Coast Guard) ตำรวจน้ำ และหน่วยงานที่รับผิดชอบในเขตเทศบาลหรือท้องถิ่นนั้น ๆ⁹

⁸ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย. (ม.ป.ป.). *ประเทศฟิลิปปินส์ (Philippines)*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.nan.mcu.ac.th/aec/index.php/aec-group/philippines>. [2022, สิงหาคม 28].

⁹ Mary A. Palma. (2006). *Analysis of the adequacy of the Philippine legal, policy, and institutional framework to combat illegal, unreported, and unregulated fishing*. (Online). Available: <https://ro.uow.edu.au/cgi/viewcontent.cgi?referer=&httpsredir=1&article=1589&context=theses>[2022, July 28].

ระบบการเมืองการปกครอง

ประเทศฟิลิปปินส์มีการปกครองประเทศระบอบประชาธิปไตย ซึ่งรัฐธรรมนูญของประเทศฟิลิปปินส์ได้รับอิทธิพลมาจากรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา และกำหนดให้ฟิลิปปินส์เป็นรัฐประชาธิปไตยที่ปกครองด้วยระบอบสาธารณรัฐ ผู้นำรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารเป็นประธานาธิบดีซึ่งมาจากการเลือกตั้ง กล่าวคือ มีการแบ่งอำนาจอธิปไตยออกเป็น 3 ส่วน คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ สำหรับระบบกฎหมายนั้น ระบบกฎหมายของฟิลิปปินส์เริ่มจากกฎหมายจารีตประเพณีซึ่งเป็นอิทธิพลจากเจ้าอาณานิคมทั้งสเปนและสหรัฐอเมริกา เมื่อประเทศได้พัฒนามาเป็นสาธารณรัฐอิสระ ระบบกฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรก็เข้ามามีอิทธิพลต่อระบบกฎหมายของฟิลิปปินส์ด้วยเช่นกัน ระบบกฎหมายของฟิลิปปินส์จึงเป็นการรวมกันของกฎหมายโรมัน กฎหมายสเปน กฎหมายอเมริกัน และขนบธรรมเนียมประเพณีของคนพื้นเมือง จนเรียกได้ว่าระบบกฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์เป็นระบบผสมระหว่างคอมมอนลอว์และซีวิลลอว์¹⁰

ผู้ศึกษาจึงเห็นควรนำกฎหมายประมงของประเทศฟิลิปปินส์มาศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายประมงของประเทศไทย ในบริบทที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย IUU Fishing โดยมีเหตุผลที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ประเทศฟิลิปปินส์มีการใช้ประมวลกฎหมายเหมือนกับประเทศไทย
- 2) ประเทศฟิลิปปินส์อยู่ในภูมิภาคอาเซียนร่วมกับประเทศไทยตั้งแต่ยุคก่อตั้งสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบกับมีสภาพสังคมเศรษฐกิจ วัฒนธรรมใกล้เคียงกัน ซึ่งจะสามารถแก้ปัญหาในภูมิภาคร่วมกันได้และ
- 3) เหตุผลสำคัญที่เลือกศึกษากฎหมายประมงของประเทศฟิลิปปินส์ เนื่องจากเมื่อประเทศฟิลิปปินส์ได้รับใบเหลืองจากสหภาพยุโรป ได้แก้ไขกฎหมายประมง และได้รับการปลดจากใบเหลืองอย่างรวดเร็ว ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศไทย ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าสมควรนำกฎหมายประมงของประเทศฟิลิปปินส์ที่มีความน่าสนใจและแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการแก้ปัญหา IUU Fishing อย่างชัดเจน ซึ่งได้รับการยอมรับจากสหภาพยุโรปมาศึกษาเพื่อเปรียบเทียบกับแก้ไขกฎหมายประมงในประเทศไทย เพื่อนำไปสู่การเสนอแก้ไขกฎหมายประมง และกฎหมายที่เกี่ยวข้องของประเทศไทยต่อไป

¹⁰ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (ม.ป.ป.). *โครงการข้อมูลกฎหมายของประเทศฟิลิปปินส์และข้อมูลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าและการลงทุนของประเทศฟิลิปปินส์*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://lawforasean.krisdika.go.th/File/files.pdf>. [2565, 27 สิงหาคม].

จากการศึกษาพบว่าแต่เดิมกฎหมายประมงของประเทศฟิลิปปินส์ใช้ REPUBLIC ACT NO. 8550 ปี 1998 (The Philippine Fisheries Code of 1998) เมื่อได้รับใบเหลืองจากสหภาพยุโรป ประเทศฟิลิปปินส์ได้แก้ไขกฎหมายประมงเดิม เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และขจัด IUU Fishing ใน REPUBLIC ACT NO. 10654 ปี ค.ศ. 2015 ซึ่งเป็นการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายประมงเดิม (REPUBLIC ACT NO. 8550) มีจุดประสงค์เพื่อป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ในความรับผิดชอบของสำนักงานประมง กรมวิชาการเกษตรและทรัพยากรทางน้ำ (Bureau of Fisheries Department of Agriculture and Aquatic Resources :Da - BFAR) ซึ่งมีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้¹¹

- 1) มีการอนุรักษ์คุ้มครองและการจัดการทรัพยากรประมงและทรัพยากรทางน้ำของประเทศอย่างยั่งยืน
- 2) มีการบรรเทาความยากจนและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวประมงพื้นบ้านในเขตเทศบาล
- 3) มีการปรับปรุงผลผลิตของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในขอบเขตของระบบนิเวศ
- 4) มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรนอกชายฝั่งและในทะเลลึก และ
- 5) มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำกฎหมายประมงของประเทศฟิลิปปินส์ มีบทบัญญัติที่สำคัญซึ่งนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา IUU Fishing จนเป็นที่ยอมรับของสหภาพยุโรป มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

5.1) บทบัญญัติที่เกี่ยวกับขนาดของเรือในการทำการประมง บัญญัติไว้ในมาตรา 4 ของบทนิยาม ได้กำหนดว่า

การทำประมงพาณิชย์แบ่งขนาดเรือเป็นสามขนาด คือ เรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็กมีขนาดเรือตั้งแต่ 3.1 - 20 ตันกรอส เรือประมงพาณิชย์ขนาดกลางมีขนาดเรือตั้งแต่ 20.1 - 150 ตันกรอส และเรือประมงพาณิชย์ขนาดใหญ่มีขนาดเรือตั้งแต่ 150.1 ตันกรอส สำหรับเรือประมงพื้นบ้านมีขนาดไม่เกิน 3 ตันกรอส นอกจากนี้มาตรา 30 ได้กำหนดให้มีการต่อใบอนุญาตทุก 3 ปี โดยสามารถต่ออายุก่อนใบอนุญาตทำการประมงหมดอายุได้ล่วงหน้า 60 วัน อีกทั้งในการแบ่งขนาดเรือประมงก็มีผลต่อการกำหนดบทลงโทษ (sanction) ที่แตกต่างกันตามของเรือที่กระทำความผิดด้วย ซึ่งในการกำหนดบทลงโทษของเรือประมงตามขนาดของเรือตามที่กำหนดไว้ใน Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) นี้ ถือเป็นต้นแบบ

¹¹ เฉลิมชล เกษจุโลม. (2564). การควบคุมการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม กรณีศึกษา : ประเทศไทยและประเทศฟิลิปปินส์. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า 223.

ในการกำหนดบทลงโทษปรับทางอาญาในพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ของประเทศไทยอีกด้วย

5.2) บทบัญญัติใน Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) Section 17 บัญญัติให้รัฐบาลท้องถิ่นภายใต้กฎหมายและนโยบายการประมงแห่งชาติ ออกกฎหมายประมงท้องถิ่น หรือ Local Government Code โดยขอรับคำปรึกษาจากสำนักงานการประมง กรมวิชาการเกษตรและทรัพยากรทางน้ำ โดยให้อำนาจสหภาพเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น (Local Government Units : LGUs) ในการออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการประมงด้วยตนเอง โดยปรึกษาหารือกับสำนักงานการประมง กรมวิชาการเกษตรและทรัพยากรทางน้ำ (Bureau of Fisheries Department of Agriculture and Aquatic Resources : Da - BFAR) ซึ่ง Section 62 และ Section 18 รัฐบาลท้องถิ่นมีอำนาจบริหารจัดการพื้นที่ทำประมงในท้องถิ่น เช่น กำหนดให้ทำการประมงประเภทท้องถิ่นได้ภายในระยะ 15 กิโลเมตรจากเขตชายฝั่ง ซึ่งเป็นการแบ่งเขตประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์ออกจากกันอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นมาตรการที่กำหนดไว้ในเรื่องการอนุรักษ์คุ้มครองและการจัดการทรัพยากรประมงและทรัพยากรทางน้ำของประเทศอย่างยั่งยืน¹²

5.3) บทบัญญัติใน Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) Section 34 มีการกำหนดให้มีสินเชื่อก่อเรือประมงพื้นบ้านและเรือประมงพาณิชย์ขนาดเล็กเพื่อเป็นแรงจูงใจในการเปลี่ยนอุปกรณ์บนเรือและมีโครงการหลังจับสัตว์น้ำและการหาตลาดเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของชาวประมง โดยรวมถึงสิ่งจำเป็นอื่น เช่น โรงเก็บน้ำแข็ง ห้องเย็น ตู้บรรจุสินค้า คลังสินค้า การขนส่งและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ Section 35 มีการกำหนดให้ผู้ประกอบการเรือหาปลาในเชิงพาณิชย์ของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ต้องได้รับการยกเว้นภาษีและอากรในการนำเข้าเรือประมงอายุไม่เกิน 5 ปี ตลอดจนอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องติดตั้งบนเรือ เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการทำประมงให้กับชาวประมง เพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต และเข้าถึงเทคโนโลยีการประมงที่ทันสมัยในการทำการประมงตามบทบัญญัติใน Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) ด้วย

5.4) บทบัญญัติในเรื่องการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อบริโภคภายในประเทศ มีกำหนดไว้ใน Section 54 ที่กำหนดให้มีการประกันสำหรับบ่อปลา กรงปลา และการเลี้ยงปลาในกระชัง จะได้รับความคุ้มครองภายใต้โครงการประกันของบริษัทประกันภัยพืชผลที่เป็นของประเทศฟิลิปปินส์ ในกรณีสำหรับความสูญเสียอันเกิดจากเหตุสุควิสัยและเหตุบังเอิญ สืบเนื่อง

¹² เฉลิมชวล เกษจุโลม. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 11. หน้าที่ 224.

ไปถึงเหตุภายหลังการจับสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงไปจำหน่าย และนอกจากนี้ในมาตรา 58 มีการส่งเสริมเกษตรกร รายละเอียดดังนี้

5.4.1) การให้สินเชื่อหลังการเก็บเกี่ยว

5.4.2) การส่งเสริมและเสริมสร้างความเข้มแข็งของการแปรรูปกึ่งการแปรรูป และการจัดการพัฒนาอุตสาหกรรมปลาแป้นในประเทศ เพื่อใช้ทำอาหารเลี้ยงสัตว์น้ำ (Fish Nutrition)

5.4.3) การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการตลาดและกิจกรรม รวมถึงระบบการกำหนดราคาโดยเน้นการตลาดแบบรวมและการกำจัดพ่อค้าคนกลางการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง มีการควบคุมอย่างเข้มงวดทุกครั้งที่มีการส่งออก เพื่อป้องกันผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร และการผลิตอาหารทะเลเพื่อบริโภคภายในประเทศ โดยห้ามมิให้ส่งออกสัตว์น้ำเพื่อปกป้องและรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น หรือรับรองความเพียงพอของการจัดหาภายในประเทศเพื่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (Aquaculture) ในการสงวนรักษาพ่อแม่พันธุ์ สืบเนื่องจากในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหากจะนำมาใช้ประโยชน์ในการส่งออกต้องเป็นรุ่นหลาน ไม่ใช่เอามาใช้ตั้งแต่รุ่นแรกหรือรุ่นที่สอง จะขยายพันธุ์ขายได้ในรุ่นที่ 3 (รุ่นหลาน) เพื่อรักษาพ่อแม่พันธุ์แท้ของสัตว์น้ำแต่ละชนิดพันธุ์ไว้ ผลิตภัณฑ์ประมงอาจนำเข้าได้ก็ต่อเมื่อการนำเข้าได้รับการรับรองตามที่จำเป็น โดยแผนตรวจสอบของสภาการประมงและบริหารจัดการทรัพยากรทางน้ำ (Fisheries and Aquatic Resource Management Councils : FARMC)¹³ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงผลผลิตของการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ซึ่งรัฐบาลประเทศฟิลิปปินส์มุ่งให้เกิดประสิทธิผลจากกฎหมายประมงฉบับนี้

สำหรับการบังคับโทษของ Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) นั้น มีทั้งโทษทางปกครองและโทษทางอาญาในการกระทำความผิดรูปแบบเดียวกันกับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ของประเทศไทย ที่มีโทษทางปกครองและมีโทษอาญา ในส่วนของการบังคับโทษนั้น Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) มีความรุนแรงของโทษใกล้เคียงกันกับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560 ของประเทศไทย แต่ต่างกันที่การกำหนดขนาดของเรือประมงที่ต่างกัน

¹³เฉลิมชล เกษจุโลม. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 11. หน้า 225.

สำหรับโทษทางปกครองตามบทบัญญัติของ Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) มีการกำหนดไว้ใน Section 135 ดังนี้

- 1) ริบอนุกรมในการทำการประมง
- 2) ยึดเรือประมง
- 3) เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงชั่วคราว หรือถาวร
- 4) ห้ามใช้สิทธิพิเศษทางการรับคืนภาษีชั่วคราว หรือถาวร
- 5) นำเข้าสู่รายชื่อเรือที่ทำการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การ

ควบคุม

- 6) การปฏิเสธการเทียบท่าและการให้บริการอื่น ๆ จากท่าเรือ
- 7) ขึ้นบัญชีดำ
- 8) หากเป็นการกระทำความผิดซ้ำอีกภายในระยะเวลา 5 ปี จะลงโทษปรับเป็นมูลค่า 8 เท่า ของมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้...

ตารางที่ 1 ตารางความรับผิดชอบที่กำหนดโทษในการกระทำความผิดตาม PHILIPPINE FISHERIES CODE OF 1998 (REPUBLIC ACT NO. 10654) มีรายละเอียดสาระสำคัญ ดังนี้¹⁴

มาตรา	รายละเอียด
Section. 86	<p>Unauthorized Fishing.</p> <p>– (a) It shall be unlawful for any person to capture or gather or to cause the capture or gathering of fish, fry or fingerlings of any fishery species or fishery products without license or permit from the Department or LGU</p> <p>Except in cases specified under this Code, it shall also be unlawful for any commercial fishing vessel to fish in municipal waters.</p> <p>The discovery of any person in possession of a fishing gear or operating a fishing vessel in a fishing area where he has no license or permit shall constitute & prima facie presumption that the person is engaged in unauthorized fishing: Provided, That fishing for daily food sustenance or for leisure which is not for commercial, occupation or livelihood purposes may be allowed.</p>

¹⁴ Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654)

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon a summary finding of administrative liability, the boat captain and the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel and the owner or operator who violate this provision shall be penalized with confiscation of catch and gear, and an administrative fine of five (5) times the value of the catch or the amount indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Fifty thousand pesos (P50,000.00) to One hundred thousand pesos (P100,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(2) One hundred fifty thousand pesos (P150,000.00) to Five hundred thousand pesos (P500,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(3) One million pesos (P1,000,000.00) to Five million pesos (P5,000,000.00) for large-scale commercial fishing.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the boat captain and the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel shall suffer the penalty of imprisonment of six (6) months and confiscation of catch and gear and twice the amount of the administrative fine.</p> <p>(b) It shall be unlawful for any person not listed in the registry of municipal fisherfolk to engage in any commercial fishing activity in municipal waters.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender of this provision shall be punished with an administrative fine equivalent to twice the value of catch or Five thousand pesos (P5,000.00), whichever is higher, and confiscation of the catch and fishing gear: Provided, That if the offender fails to pay the fine, he shall render community service.</p>
Section. 87	<p>Engaging in Unauthorized Fisheries Activities. – It shall be unlawful for any person to exploit, occupy, produce, breed or culture fish, fry or fingerlings of any fishery species or fishery products or construct and operate fish corrals, fish traps, fish pens and fish cages or fishponds without a license, lease or permit.</p> <p>The discovery of any person engaging in any of the above activities without a lease, license or permit shall constitute & prima facie presumption that the person is engaged in unauthorized fisheries activity.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be penalized with an administrative fine of Five hundred thousand pesos (P500,000.00) to One million pesos (P1,000,000.00), the dismantling or removal of the structure at the expense of the offender, the rehabilitation of the area affected by the activity and confiscation of stocks.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall suffer the penalty of imprisonment of six (6) months, a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, the dismantling or removal of the structure at the expense of the offender, the rehabilitation of the area affected by the activity and confiscation of stocks.</p>
Section. 88	<p>Failure to Secure Fishing Permit Prior to Engaging in Distant Water Fishing. – (a)</p> <p>It shall be unlawful for any person to fish in the high seas, in the territorial seas, archipelagic waters, and Exclusive Economic Zones of other states using a Philippine flagged fishing vessel without first securing a fishing permit from the Department and authorization from the coastal state.</p> <p>The discovery of any person in possession of a fishing gear or operating a fishing vessel in the abovementioned areas without a fishing permit from the Department or authorization from the coastal state shall constitute a prima facie presumption that the person is in violation of this provision.</p> <p>(b) It shall be unlawful for an owner or operator, and the three (3) highest officers, of a commercial fishing vessel to commit acts that are in contravention of the terms and conditions stated in the fishing permit or as may be promulgated by the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the owner, operator, and the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel who violate this section, shall be punished with confiscation of the catch and gear and an administrative fine equivalent to five (5) times the value of the catch or the amount indicated below, whichever is higher:</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(1) Two million pesos (P2,000,000.00) to Nine million pesos (P9,000,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(2) Ten million pesos (P10,000,000.00) to Fifteen million pesos (P15,000,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(3) Sixteen million pesos (P16,000,000.00) to Twenty million pesos (P20,000,000.00) for large-scale commercial fishing vessels less than seven hundred fifty (750) gross tons, and Twenty-five million pesos (P25,000,000.00) to Forty-five million pesos (P45,000,000.00) for large-scale commercial fishing vessels seven hundred fifty (750) gross tons or more.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel shall suffer the penalty of imprisonment of six (6) months and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, and confiscation of catch and gear.</p>
Section. 89	<p>Unreported Fishing. – It shall be unlawful for any person to engage in unreported fishing or to fail to comply with the reportorial requirements in Section 38 of this Code.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the owner or operator of the municipal or commercial fishing vessel and the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel who commit unreported fishing within waters of national jurisdiction shall be punished by an administrative fine equivalent to the value of the catch or the amount indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Five thousand pesos (P5,000.00) for municipal fishing: Provided, That if the offender fails to pay the fine, he shall render community service;</p> <p>(2) One hundred thousand pesos (P100,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) Two hundred thousand pesos (P200,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) Five hundred thousand pesos (P500,000.00) for large-scale commercial fishing.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>In case of unreported fishing committed in waters beyond national jurisdiction, the owner, operator, and the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel shall be penalized with an administrative fine equivalent to five (5) times the value of the catch or the amount indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Two million pesos (P2,000,000.00) to Nine million pesos (P9,000,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(2) Ten million pesos (P10,000,000.00) to Fifteen million pesos (P15,000,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(3) Sixteen million pesos (P16,000,000.00) to Twenty million pesos (P20,000,000.00) for large-scale commercial fishing vessels less than seven hundred fifty (750) gross tons, and Twenty-five million pesos (P25,000,000.00) to Forty-five million pesos (P45,000,000.00) for large-scale commercial fishing vessels seven hundred fifty (750) gross tons or more.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel shall suffer the penalty of imprisonment of six (6) months and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, and confiscation of catch and gear.</p>
Section. 90	<p>Unregulated Fishing. – It shall be unlawful for any person to engage in unregulated fishing in waters within and beyond national jurisdiction.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the owner, operator, of the municipal or commercial fishing vessel and the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel who commit unregulated fishing within waters of national jurisdiction shall be punished by confiscation of catch and gear and an administrative fine equivalent to the value of the catch or amount indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Five thousand pesos (P5,000.00) for municipal fishing: Provided, That if the offender fails to pay the fine, he shall render community service;</p> <p>(2) One hundred thousand pesos (P100,000.00) for small-scale commercial fishing;</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(3) Two hundred thousand pesos (P200,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) Five hundred thousand pesos (P500,000.00) for large-scale commercial fishing.</p> <p>In case of unregulated fishing committed in waters beyond national jurisdiction, the owner, operator, and the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel shall be penalized with confiscation of catch and gear, and an administrative fine equivalent to five (5) times the value of the catch or the amount indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Two million pesos (P2,000,000.00) to Nine million pesos (P9,000,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(2) Ten million pesos (P10,000,000.00) to Fifteen million pesos (P15,000,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(3) Sixteen million pesos (P16,000,000.00) to Twenty million pesos (P20,000,000.00) for large-scale commercial fishing vessels less than seven hundred fifty (750) gross tons, and Twenty-five million pesos (P25,000,000.00) to Forty-five million pesos (P45,000,000.00) for large-scale commercial fishing vessels seven hundred fifty (750) gross tons or more.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the three (3) highest officers of the commercial fishing vessel shall suffer the penalty of imprisonment of six (6) months and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fines, confiscation of catch and gear.</p>
Section. 91	<p>Poaching in Philippine Waters. – It shall be unlawful for any foreign person, corporation or entity to fish or operate any fishing vessel in Philippine waters.</p> <p>The entry of any foreign fishing vessel in Philippine waters shall constitute a prima facie presumption that the vessel is engaged in fishing in Philippine waters.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, any foreign person, corporation or entity in violation of this section shall be punished by an administrative fine of Six hundred thousand US dollars (US\$600,000.00) to One million US dollars (US\$1,000,000.00) or its equivalent in Philippine currency.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with a fine of One million two hundred thousand US dollars (US\$1,200,000.00), or its equivalent in Philippine currency, and confiscation of catch, fishing equipment and fishing vessel.</p> <p>If the offender is caught within internal waters, an additional penalty of imprisonment of six (6) months and one (1) day to two (2) years and two (2) months shall be imposed. If apprehended for the second time within internal waters, the offender shall be punished with imprisonment of three (3) years and a fine of Two million four hundred thousand US dollars (US\$2,400,000.00) or its equivalent in Philippine currency: Provided, That no foreign person shall be deported without the payment of the imposed judicial and/or administrative fines and service of sentence, if any.</p>
Section. 92	<p>Fishing Through Explosives, Noxious or Poisonous Substance, or Electricity. – (a)</p> <p>It shall be unlawful for any person to catch, take or gather or cause to be caught, taken or gathered fish or any fishery species in Philippine waters with the use of explosives, noxious or poisonous substance such as sodium cyanide, which will kill, stupefy, disable or render unconscious fish or fishery species: Provided, That the Department, subject to such safeguards and conditions deemed necessary and with the endorsement from the concerned LGUs, may allow, for research, educational or scientific purposes only, the use of poisonous or noxious substances to catch, take or gather fish or fishery species: Provided, further, That the use of poisonous or noxious substances to eradicate predators and pests in fishponds in accordance with accepted scientific practices and without causing adverse environmental impact in neighboring waters and grounds shall not be construed as illegal fishing.</p> <p>The discovery of dynamite, other explosives and chemical compounds which contain combustible elements, or noxious or poisonous substances, or equipment or device for electrofishing in any fishing vessel or in the possession of any fisherfolk, operator, fishing boat official or fishworker shall constitute a prima facie presumption that any of these devices was used for fishing in violation of this Code.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>The discovery in any fishing vessel of fish caught or killed with the use of explosives, noxious or poisonous substances, or by electricity shall constitute a prima facie presumption that the fisherfolk, operator, boat official or fishworker is fishing with the use thereof.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, any person found liable for the actual use of explosives, noxious or poisonous substances shall be punished with confiscation of catch including those not caught illegally if co-mingled with those caught illegally, gear, explosives and noxious or poisonous substances, or electrofishing devices and paraphernalia and gear, and an administrative fine equivalent to five (5) times the value of the catch or the amount of fine indicated below whichever is higher:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Thirty thousand pesos (P30,000.00) for municipal fishing; (2) Three hundred thousand pesos (P300,000.00) for small-scale commercial fishing; (3) One million five hundred thousand pesos (P1,500,000.00) for medium scale commercial fishing; and (4) Three million pesos (P3,000,000.00) for large scale commercial fishing. <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment from five (5) to ten (10) years, confiscation of catch, including those not caught illegally if co-mingled with those caught illegally, gear, explosives and noxious or poisonous substances, or electrofishing devices and paraphernalia, gear, and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, without prejudice to the filing of separate criminal cases when the use of the same result to physical injury or loss of human life.</p> <p>The actual use of electrofishing devices for illegal fishing shall be punished with imprisonment of six (6) months and a fine of Five thousand pesos (P5,000.00).</p> <p>(b) It shall be unlawful for any person to possess explosives, and noxious or poisonous substances for illegal fishing.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with confiscation of catch, gear, and an administrative fine equivalent to five (5) times the value of the catch or the amount indicated below whichever is higher:</p> <p>(1) Ten thousand, pesos (P10,000.00) for municipal fishing;</p> <p>(2) One hundred thousand pesos (P100,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) Five hundred thousand pesos (P500,000.00) for medium scale commercial fishing; and</p> <p>(4) One million pesos (P1,000,000.00) for large scale commercial fishing.</p> <p>Violation of this provision shall be punished with imprisonment from six (6) months to two (2) years, and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine and confiscation of catch and gear.</p>
Section. 93	<p>Use of Fine Mesh Net. – It shall be unlawful to engage in fishing using nets with mesh smaller than that which may be determined by the Department: Provided, That the prohibition on the use of fine mesh net shall not apply to the gathering of fry, glass eels, elvers, tabios, and alamang and other species that by their nature are small but already mature, as identified in the implementing rules and regulations by the Department.</p> <p>The discovery of a fine mesh net in a fishing vessel shall constitute a prima facie presumption that the person or fishing vessel is engaged in fishing with the use of fine mesh net.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the Department shall penalize the owner, operator, captain or master fisherman in case of commercial fishing vessel, or the municipal fisherfolk, with confiscation of the catch and fishing gear, and an administrative fine equivalent to three (3) times the value of the catch or the value indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Twenty thousand pesos (P20,000.00) for municipal fishing: Provided, That if the municipal fisherfolk fails to pay the fine, he shall render community service;</p> <p>(2) Fifty thousand pesos (P50,000.00) for small-scale commercial fishing;</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(3) One hundred thousand pesos (P100,000.00) for medium-scale commercial fishing;</p> <p>(4) Two hundred thousand pesos (P200,000.00) for large-scale commercial fishing.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the captain or master fisherman in case of commercial fishing vessel, or the municipal fisherfolk, shall be punished by imprisonment of six (6) months to two (2) years and a fine equivalent to twice the administrative fine, and confiscation of catch and gear.</p>
Section. 94	<p>Fishing in Overexploited Fishery Management Areas. – It shall be unlawful for any person to fish in fishery management areas declared as overexploited.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with confiscation of catch and fishing gears, and an administrative fine equivalent to the value indicated below:</p> <p>(1) Three (3) times the value of catch or Twenty thousand pesos (P20,000.00), whichever is higher, for municipal fishing: Provided, That if the offender fails to pay the fine, he shall render community service;</p> <p>(2) Five (5) times the value of catch or One hundred thousand pesos (P100,000.00), whichever is higher, for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) Five (5) times the value of catch or Three hundred thousand pesos (P300,000.00), whichever is higher, for medium-scale commercial fishing;</p> <p>(4) Five (5) times the value of catch or Five hundred thousand pesos (P500,000.00), whichever is higher, for large-scale commercial fishing.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished by imprisonment of six (6) months and one (1) day to six (6) years and fine of Five hundred thousand pesos (P500,000.00) to Five million pesos (P5,000,000.00), confiscation of the catch and fishing equipment used, and cancellation of fishing permit or license.</p>
Section. 95	<p>Use of Active Gear in Municipal Waters, Bays and Other Fishery Management Areas. – It shall be unlawful to engage in fishing in municipal waters and in all bays as well as other fishery management areas using active fishing gears as defined in this Code.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon a summary finding of administrative liability, the owner, operator, boat captain and master fisherman of the vessel, or the chief executive officer in a corporation, or the managing partner in a partnership shall be punished with confiscation of the catch and fishing gears, and a fine three (3) times the value of the catch or the value indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Twenty thousand pesos (P20,000.00) for municipal fishing: Provided, That if the offender fails to pay the fine, he shall render community service;</p> <p>(2) Fifty thousand pesos (P50,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) One hundred thousand pesos (P100,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) Five hundred thousand pesos (P500,000.00) for large-scale commercial fishing.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of two (2) years to six (6) years and fine equivalent to twice the administrative fine, confiscation and forfeiture of fishing gear and catch.</p>
Section. 96	<p>Ban on Coral Exploitation and Exportation. – It shall be unlawful for any person or corporation to gather, possess, commercially transport, sell or export ordinary, semi-precious and precious corals, whether raw or in processed form, except for scientific or research purposes. It shall also be unlawful for any person, corporation or entity to commit any activity that damage coral reefs.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the owner/operator of the fishing vessel/s, boat captain, master fisherman, and recruiter or organizer of fishworkers shall be punished with an administrative fine equivalent to eight (8) times the value of the corals gathered, possessed, commercially transported, sold, or exported, or the amount of Five hundred thousand pesos (P500,000.00) to Ten million pesos (P10,000,000.00), whichever is higher, and forfeiture of the subject corals. The offender shall also pay compensation for the restoration of the damaged corals reefs.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the boat captain, master fisherman, and recruiter or organizer of fishworkers, shall be punished by imprisonment from ten (10) years</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>to twenty (20) years and a fine equivalent to twice the administrative fine and forfeiture of the subject corals.</p> <p>The offender shall also be required to pay the cost of restoration of the damaged coral reefs based on available studies and as determined by the Department.</p>
Section. 97	<p>Ban on Muro-ami, Other Methods and Gear Destructive to Coral Reefs and Other Marine Habitat. – (a) It shall be unlawful for any person, natural or juridical, to fish with gear or method that destroys coral reefs, seagrass beds, and other fishery marine life habitat as may be determined by the Department. ‘Muro-ami’ and any of its variation, and such similar gears and methods that require diving, other physical or mechanical acts to pound the coral reefs and other habitat to entrap, gather or catch fish and other fishery species are also prohibited.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the owner, operator, boat captain, master fisherman, and recruiter or organizer of fishworkers who violate this provision shall suffer the penalty of an administrative fine equivalent to five (5) times the value of the fish caught or Two million pesos (P2,000,000.00), whichever is higher, and confiscation of catch and gear. The fishworkers who serve as pounders shall be penalized with a fine of Twenty thousand pesos (P20,000.00) or community service in case of failure to pay the fine.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the boat captain, master fisherman, and recruiter or organizer of fishworkers shall be punished with imprisonment of two (2) years to ten (10) years and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine.</p> <p>(b) Except in cases allowed by law, it shall be unlawful for any person, natural or juridical, to gather, possess, commercially transport, sell or export coral sand, coral fragments, coral rocks, silica, and any other substances which make up any marine habitat.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the person or corporation who violates this provision shall be punished with an administrative fine of Five million pesos (P5,000,000.00) or five (5) times the value of the coral rocks, sand, or silica</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>gathered, possessed, commercially transported, sold, or exported, whichever is higher, and confiscation of the substance.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall suffer the penalty of imprisonment from two (2) years to ten (10) years and a fine equivalent to twice the administrative fine, confiscation of catch or substances and equipment or gear used.</p>
Section. 98	<p>Illegal Use of Superlights or Fishing Light Attractor. – It shall be unlawful to engage in fishing with the use of superlight in municipal waters, or to fish with fishing light attractor using candlelight power or intensity beyond the standards set by the Department in consultation with the LGUs for fishing in municipal waters, or in violation of the rules promulgated by the Department for fishing with the use of superlight or fishing light attractor outside municipal waters.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished by a fine of Twenty thousand pesos (P20,000.00) per superlight or fishing light attractor, and confiscation of catch, superlight or fishing light attractor and gears: Provided, That if the offender is a municipal fisherfolk, he may render community service in lieu of fine.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment from six (6) months to two (2) years and a fine of Forty thousand pesos (P40,000.00) per superlight or fishing light attractor, and confiscation of catch, superlight or fishing light attractor and gears: Provided, That if the offender is a municipal fisherfolk, he may render community service in lieu of fine or imprisonment.</p>
Section. 99	<p>Conversion of Mangroves. – It shall be unlawful for any person to convert mangroves into fishponds or for any other purpose.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be penalized with a fine equivalent to the ecological value of a hectare of mangrove based on available studies or administrative fine of Ten million pesos (P10,000,000.00) per hectare, whichever is higher: Provided, That if the area requires rehabilitation or</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>restoration as determined by the Department, the offender shall also be required to restore or pay for the restoration of the damaged area.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall pay a base fine of Eighty thousand pesos (P80,000.00), a fine equivalent to the administrative penalties, and shall suffer the penalty of imprisonment of six (6) months and one (1) day to twelve (12) years: Provided, That if the area requires rehabilitation or restoration as determined by the court, the offender shall also be required to restore or pay for the restoration of the damage. The offender shall be liable for environmental damages computed at Five hundred thousand pesos (P500,000.00) per hectare per year until the area is restored.</p>
Section.100	<p>Fishing During Closed Season. – It shall be unlawful to fish during closed season.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with confiscation of catch and gear and an administrative fine of:</p> <p>(1) Three times the value of the catch or Twenty thousand pesos (P20,000.00) for municipal fishing, whichever is higher: Provided, That if the offender fails to pay the fine, community service shall be rendered;</p> <p>(2) Five times the value of the catch or One hundred thousand pesos (P100,000.00), whichever is higher for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) Five times the value of catch or Three hundred thousand pesos (P300,000.00), whichever is higher for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) Five times the value of catch or Five hundred thousand pesos (P500,000.00), whichever is higher for large-scale commercial fishing.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of six (6) months and one (1) day to six (6) years, confiscation of catch and gear, and fine twice the amount of the administrative fine and cancellation of license or permit.</p>
Section.101	<p>Fishing in Marine Protected Areas, Fishery Reserves, Refuge and Sanctuaries. – It shall be unlawful to fish in marine protected areas, fishery reserves, refuge, or fish sanctuaries as declared by the Department or the LGUs.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with confiscation of catch and gear, and administrative fine of twice the value of the catch or the amount indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Twenty thousand pesos (P20,000.00) for municipal fishing: Provided, That if the offender fails to pay the fine, community service shall be rendered;</p> <p>(2) Two hundred thousand pesos (P200,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) Six hundred thousand pesos (P600,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) One million pesos (P1,000,000.00) for large-scale commercial fishing.</p> <p>Upon conviction by a court of law, violation of this provision shall be punished by imprisonment of two (2) years to six (6) years and a fine twice the amount of the administrative fine, confiscation of catch and gear, and cancellation of license or permit.</p>
Section.102	<p>Fishing or Taking of Rare, Threatened or Endangered Species. – (a) It shall be unlawful to fish or take, catch, gather, sell, purchase, possess, transport, export, forward or ship out aquatic species listed in Appendix I of the Convention on the International Trade in Endangered Species of Wild Flora and Fauna (CITES), or those categorized by the International Union for Conservation of Nature and Natural Resources (IUCN) as threatened and determined by the Department as such.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the Department shall penalize the offender with a fine equivalent to five times (5) times the value of the species or Five hundred thousand pesos (P500,000.00) to Five million pesos (P5,000,000.00), whichever is higher, and forfeiture of the species.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished by imprisonment of twelve (12) years and one (1) day to twenty (20) years and a fine equivalent to twice the administrative fine, forfeiture of the species and the cancellation of fishing permit.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(b) It shall be unlawful to fish, take, catch, gather, sell, purchase, possess, transport, export, forward or ship out aquatic species listed in CITES Appendices II and III if scientific assessments show that population of the species in the wild cannot remain viable under pressure of collection and trade: Provided, That the taking or fishing of these species from the wild for scientific research, or conservation breeding simultaneous with commercial breeding may be allowed.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the Department shall penalize the offender with a fine equivalent to three (3) times the value of the species or Three hundred thousand pesos (P300,000.00) to Three million pesos (P3,000,000.00), whichever is higher, and forfeiture of the species.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished by imprisonment of five (5) to eight (8) years and a fine equivalent to twice the administrative fine and forfeiture of the species.</p> <p>(c) It shall be unlawful to gather, take, possess, transport, or export, forward or ship out captive-bred species that have been transplanted to the wild.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be penalized with a fine equivalent to three (3) times the value of the species or Three hundred thousand pesos (P300,000.00) to Three million pesos (P3,000,000.00), whichever is higher, and forfeiture of the species.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished by imprisonment of five (5) to eight (8) years, a fine equivalent to three (3) times the value of the species or Three million pesos (P3,000,000.00), whichever is higher, and forfeiture of the species.</p> <p>Should the violation be committed by a vessel manned by more than two (2) persons, the captain, master, and two highest ranking officers of the vessel involved in the fishing or taking of such protected marine life shall be presumed to have committed the prohibited act.</p>
Section.103	Capture of Sabalo and Other Breeders/Spawners. – It shall be unlawful for any person to catch, gather, capture or possess mature milkfish or sabalo and other

มาตรา	รายละเอียด
	<p>breeders or spawners of other fishery species as may be determined by the Department: Provided, That catching of sabalo and other breeders/spawners for local breeding purposes or scientific or research purposes may be allowed subject to guidelines that shall be promulgated by the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, an offender shall be punished with a fine equivalent to five (5) times the value of the sabalo, other breeders, or spawners gathered or captured, or Five hundred thousand pesos (P500,000.00), whichever is higher, and forfeiture of catch and gear.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished by imprisonment of six (6) months and one (1) day to eight (8) years and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, forfeiture of catch and fishing equipment used, and suspension or revocation of license.</p>
Section.104	<p>Exportation of Breeders, Spawners, Eggs or Fry. – Exportation of breeders, spawners, eggs or fry as prohibited in this Code shall be punished under this Act: Provided, That the export of hatchery-bred or captive-bred breeder, spawner, egg or fry, may be allowed subject to the regulations to be promulgated by the Department.</p> <p>Failure on the part of the shipping or forwarding company from whose possession the breeders, spawners, eggs, or fry are discovered or seized to fully cooperate in the investigation conducted by concerned government authorities on the matter shall create a presumption that there is connivance or conspiracy between the company and the shipper to violate the provisions of this section.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with an administrative fine equivalent to three (3) times the value of the breeders, spawners, eggs, or fry exported or One hundred thousand pesos (P100,000.00) to Five hundred thousand pesos (P500,000.00), whichever is higher, confiscation of breeders, spawners, eggs or fry, suspension or revocation of license for commercial fishing and/or registration as exporter.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished by imprisonment of eight (8) years to ten (10) years, confiscation of breeders, spawners, eggs or fry, a</p>

มาตรา	รายละเอียด
	fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, revocation of the fishing license, and/or suspension or revocation of registration as exporter.
Section.105	<p>Importation or Exportation of Fish or Fishery Species. – Any importation or exportation of fish or fishery species in violation of this Code shall be unlawful. Failure on the part of the shipping or forwarding company from whose possession the fish or fishery species imported or exported are discovered or seized to fully cooperate in the investigation conducted by concerned government authorities shall create a presumption that there is connivance or conspiracy between the shipping company and the shipper to perpetrate the aforementioned offense.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with an administrative fine of five (5) times the value of the species or Three hundred thousand pesos (P300,000.00) to Five hundred thousand pesos (P500,000.00), whichever is higher, and forfeiture and/or destruction of the species.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with eight (8) years of imprisonment and fine of twice the administrative fine, forfeiture and/or destruction of the species: Provided, That offenders shall be banned from being members or stockholders of companies currently engaged in fisheries or companies to be created in the future, the guidelines for which shall be promulgated by the Department.</p>
Section.106	<p>Violation of Harvest Control Rules. – It shall be unlawful for any person to fish in violation of harvest control rules as determined by the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with confiscation of catch and fishing gear, revocation of license and an administrative fine of:</p> <p>(1) Three times the value of the catch or Twenty thousand pesos (P20,000.00) for municipal fishing, whichever is higher: Provided, That if the offender fails to pay the fine, community service shall be rendered;</p> <p>(2) Five times the value of the catch or One hundred thousand pesos (P100,000.00) whichever is higher for small-scale commercial fishing;</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(3) Five times the value of the catch or One million pesos (P1,000,000.00), whichever is higher for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) Five times the value of the catch or Five million pesos (P5,000,000.00), whichever is higher, for large-scale commercial fishing.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of six (6) months and one (1) day to six (6) years and a fine twice the administrative fine, confiscation of catch and fishing gear, and revocation of license.</p>
Section.107	<p>Aquatic Pollution. – Aquatic pollution, as defined in this Code, shall be unlawful.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with fine of Three hundred thousand pesos (P300,000.00) to Five hundred thousand pesos (P500,000.00) and an additional fine of Fifteen thousand pesos (P15,000.00) per day until the violation ceases and the fines are paid, the imposition of cease and desist order, closure or suspension of the development, construction or facility, or cessation of operations, or disconnection of water supply. The order may be issued ex parte pending resolution of the case.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of six (6) years and one (1) day to twelve (12) years and a fine twice the amount of the administrative fine and an additional fine of Fifteen thousand pesos (P15,000.00) per day until the violation ceases and the fines are paid, the imposition of cease and desist order, closure or suspension of the development, construction or facility, or cessation of operations, or disconnection of water supply. The order may be issued ex parte pending resolution of the case.</p>
Section.108	<p>Failure to Comply with Minimum Safety Standards. – The owner and captain of a commercial fishing vessel engaged in fishing who, upon demand by proper authorities, fails to exhibit or show proof of compliance with the safety standards provided in this Code shall be liable administratively and criminally.</p> <p>Upon apprehension, the fishing vessel shall be escorted to the nearest port or landing point and prevented from continuing with the fishing activity.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with an administrative fine of One hundred thousand pesos (P100,000.00) and suspension or cancellation of permit or license and impoundment of the vessel until the safety standard has been complied with.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall suffer the penalties of imprisonment from one (1) month and one (1) day to six (6) months and a fine of twice the amount of the administrative fine, suspension or cancellation of permit or license and impoundment of the vessel until the safety standard has been complied with.</p>
Section.109	<p>Failure to Submit a Yearly Report on All Fishponds, Fish Pens and Fish Cages. – It shall be unlawful for owners and operators of fishponds, fishpens and fish cages to fail to submit an annual report to the Department pursuant to Section 57 of this Code.</p> <p>Upon summary finding of administrative liability, the owner of the fishpond, fishpen or fish cage shall be imposed a fine of Five thousand pesos (P5,000.00) per unreported hectare. In case the fishpond is covered by FLA, nonsubmission of a report for two (2) consecutive years shall result to its cancellation.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with twice the amount of the administrative fine.</p>
Section.110	<p>Gathering and Marketing of Shell Fishes or Other Aquatic Species. – It shall be unlawful for any person to gather, take, sell, transfer, possess, commercially transport, export, forward or ship out any sexually mature shell fish or other aquatic species identified by the Department, or below the minimum size, or above the maximum quantities prescribed for the species. Other parameters for the protection of heavily traded aquatic species may be promulgated by the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the penalty of an administrative fine equivalent to the value of the species or Fifty thousand pesos (P50,000.00), whichever is higher, and confiscation of the same, cancellation of permit or license shall be imposed upon the offender.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished by imprisonment from one (1) month and one (1) day to six (6) months and fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, and cancellation of the permit or license.</p>
Section.111	<p>Obstruction to Navigation or Flow or Ebb of Tide in any Stream, River, Lake or Bay. – It shall be unlawful for any person to cause obstruction to navigation or flow or ebb of tide.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with a fine of Two hundred thousand pesos (P200,000.00) and the dismantling of the obstruction, fish corrals/traps, fish pens or fish cages at the expense of the offender.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment from one (1) month and one (1) day to six (6) months and fine of twice the amount of the administrative fine, confiscation of stocks and dismantling of the obstruction, fish corrals/traps, fish pens or fish cages at the expense of the violator.</p>
Section.112	<p>Noncompliance with Good Aquaculture Practices. – Fishery operations involving the breeding and farming of fish and other fishery species shall comply with good aquaculture practices and the guidelines for environmentally-sound design and operation for the sustainable development of the aquaculture industry which shall be promulgated by the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender who commits any violation of the rules and regulations, or provisions thereof, shall be punished with an administrative fine of Ten thousand pesos (P10,000.00) to One hundred thousand pesos (P100,000.00) per day until the violation ceases and the fines are paid.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of three (3) years and fine of twice the amount of the administrative fine.</p>
Section.113	<p>Commercial Fishing Vessel Operators Employing Unlicensed Fisherfolk, Fishworker or Crew. – (a) The owner or operator of a commercial fishing vessel employing unlicensed fisherfolk or fishworker or crew shall, upon a summary finding of administrative liability, be fined Four thousand pesos (P4,000.00) for each</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>unlicensed fisherfolk or fishworker or crew and suspension or revocation of license for commercial fishing.</p> <p>(b) It shall likewise be unlawful for Philippine flagged fishing vessels engaged in distant water fishing to employ unlicensed fisherfolk or fishworker or crew.</p> <p>The owner and operator of the distant water fishing vessel, upon a summary finding of administrative liability, shall be fined Forty thousand pesos (P40,000.00) for each unlicensed fisherfolk, fishworker or crew and suspension or cancellation of license.</p> <p>The owner and operator of the commercial fishing vessel or distant water fishing vessel shall upon conviction by a court of law, be fined with twice the amount of the administrative fine and suspension or cancellation of license.</p>
Section.114	<p>Obstruction of Defined Migration Paths. – It shall be unlawful for any person to obstruct any defined migration path of anadromous, catadromous and other migratory species.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with an administrative fine of One hundred fifty thousand pesos (P150,000.00) to Five hundred thousand pesos (P500,000.00), dismantling of the obstruction at the expense of the offender, and the suspension or revocation of the permit or license.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of seven (7) years to twelve (12) years and fine of twice the amount of the administrative fine, dismantling of the obstruction at the expense of the offender, and the suspension or revocation of the permit or license.</p>
Section.115	<p>Obstruction to Fishery Law Enforcement Officer. – The fishing vessel owner, master or operator or any other person acting on behalf of any fishing vessel who assaults, resists, intimidates, harasses, seriously interferes with, or unduly obstructs or delays a fishery law enforcement officer, authorized inspector or observer, the deputized fishwarden of the LGU, or any lawfully-boarding government officers, in the exercise of their duties shall be penalized under this Code. Any person who does not allow any authorized officer or an observer to exercise any of the legal duties shall be deemed to be obstructing that officer or person.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with cancellation of license or permit and an administrative fine of One million pesos (P1,000,000.00) for fishing vessels operating in Philippine waters or Two million pesos (P2,000,000.00) for fishing vessels operating beyond Philippine waters.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment from six (6) months to two (2) years and a fine twice the amount of the administrative fine and cancellation of license or permit.</p>
Section.116	<p>Noncompliance with Fisheries Observer Coverage. – (a) It shall be unlawful for Philippine distant water fishing vessel to sail without a fisheries observer on board as required by RFMO conservation and management measures.</p> <p>(b) It shall be unlawful for commercial fishing vessels to sail without a fisheries observer in compliance with this Code and the rules and regulations promulgated by the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, an offender shall be punished with a fine of Five hundred thousand pesos (P500,000.00) and forfeiture of the catch and gear.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of one (1) month and one (1) day to six (6) months and fine of twice the amount of the administrative fine, confiscation of catch and suspension or cancellation of license.</p>
Section.117	<p>Noncompliance with Port State Measures. – No foreign fishing vessel shall be allowed entry without providing at least twenty-four (24)-hour prior notice. When a foreign fishing vessel is granted entry, failure to provide a catch report shall be deemed unlawful. It</p> <p>shall likewise be unlawful for any person to fail to comply with other rules on port state measures promulgated by the Department in coordination with port state authorities.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Failure to comply with the 24-hour period may result in denial of permission to enter or use of port facilities and the vessel may be subject to onboard inspection and/or impoundment.</p>
Section.118	<p>Failure to Comply with Rules and Regulations on Conservation and Management Measures. – It shall be unlawful for any person to fail to comply with conservation and management measures adopted in rules and regulations to be promulgated by the Department pursuant to international conventions, RFMO resolutions and laws of coastal states where Philippine vessels fish.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, violation of the rules and regulations promulgated by the Department shall be punished with confiscation of catch and suspension or cancellation of license or permit and an administrative fine of twice the value of the catch or the amount indicated below whichever is higher:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Twenty thousand pesos (P20,000.00) for municipal fishing or community service in case of failure to pay the fine; (2) One million pesos (P1,000,000.00) for small-scale commercial fishing; (3) Two million five hundred thousand pesos (P2,500,000.00), for medium-scale commercial fishing; and (4) Five million pesos (P5,000,000.00), for large-scale commercial fishing. <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be punished with imprisonment of six (6) months and fine twice the amount of the administrative fine, and confiscation of the catch and suspension or cancellation of license.</p>
Section.119	<p>Noncompliance with Vessel Monitoring Measures. – No municipal, commercial or distant water fishing vessel shall engage in fishing activity without complying with the vessel monitoring measures promulgated by the Department in coordination with the LGUs: Provided, That for vessels operating in Philippine waters, only the catcher vessel shall be covered by this requirement. It shall also be unlawful to intentionally tamper with, switch off or disable the vessel monitoring system.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the fishing vessel owner, master or any other person acting on behalf of the vessel owner shall be punished with</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>confiscation of catch, suspension or revocation of the license and an administrative fine equivalent to twice the value of the catch or the amount indicated below, whichever is higher:</p> <p>(1) Ten thousand pesos (P10,000.00) for municipal fishing or community service in case of failure to pay the fine;</p> <p>(2) Two hundred fifty thousand pesos (P250,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) Five hundred thousand pesos (P500,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) Two million five hundred thousand pesos (P2,500,000.00) for large-scale commercial fishing.</p> <p>In case of violation committed in waters beyond national jurisdiction, the administrative fine shall be equivalent to five times the value of the catch or twice the amount indicated above, whichever is higher.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the master or any other person acting on behalf of the vessel owner shall be punished with imprisonment of six (6) months to two (2) years and fine twice the amount of the administrative fine, confiscation of catch and suspension or revocation of the license.</p>
Section.120	<p>Constructing, Importing or Converting Fishing Vessels or Gears Without Permit from the Department. – It shall be unlawful for any person to construct or import fishing vessels or gears or to convert other vessels into fishing vessels without permit from the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be imposed the penalty of an administrative fine of:</p> <p>(1) Fifty thousand pesos (P50,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(2) Five hundred thousand pesos (P500,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(3) Two million five hundred thousand pesos (P2,500,000.00) for large-scale commercial fishing.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Upon conviction by a court of law, the offender shall suffer the penalty of imprisonment from one (1) month and one (1) day to six (6) months and fine of twice the amount of the administrative fine.</p>
Section.121	<p>Use of Unlicensed Gear. – Any person who uses a fishing gear or method for commercial fishing without license from the Department shall, upon a summary finding of administrative liability, be fined from Two hundred thousand pesos (P200,000.00) to Five hundred thousand pesos (P500,000.00) per gear depending on the seriousness of the violation.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be imposed the penalty of fine from Four hundred thousand pesos (P400,000.00) to One million pesos (P1,000,000.00) depending on the seriousness of the violation.</p>
Section.122	<p>Falsifying, Concealing or Tampering with Vessel Markings, Identity or Registration. – It shall be unlawful for any person to falsify, conceal vessel identity or lack of registration or tamper with the vessel markings, identity or registration.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be imposed the penalty of confiscation of catch and suspension or cancellation of license and an administrative fine of:</p> <ol style="list-style-type: none"> (1) Ten thousand pesos (P10,000.00) for municipal fishing or community service in case of failure to pay the fine; (2) One hundred thousand pesos (P100,000.00) for small-scale commercial fishing; (3) One million pesos (P1,000,000.00) for medium-scale commercial fishing; and (4) Five million pesos (P5,000,000.00) for large-scale commercial fishing. <p>In case of violation by distant water fishing vessels, the administrative fine shall be twice the amount indicated above.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall suffer the penalty of imprisonment from two (2) years to six (6) years and a fine equivalent to twice the amount of the administrative fine, confiscation of catch and suspension or cancellation of license.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Section.123	<p>Concealing, Tampering or Disposing of Evidence Relating to an Investigation of a Violation. – It shall be unlawful for any person to conceal, tamper or dispose evidence relating to an investigation of a violation.</p> <p>Upon a summary finding of administratively liability, the offender shall be punished with suspension or cancellation of license and an administrative fine of:</p> <p>(1) Ten thousand pesos (P10,000.00) for municipal fishing or community service in case of failure to pay the fine;</p> <p>(2) One hundred thousand pesos (P100,000.00) for small-scale commercial fishing;</p> <p>(3) One million pesos (P1,000,000.00) for medium-scale commercial fishing; and</p> <p>(4) Five million pesos (P5,000,000.00) for large-scale commercial fishing.</p> <p>In case of violation by distant water fishing vessels, the administrative fine shall be twice the amount indicated above.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall be imposed the penalty of imprisonment from five (5) years to ten (10) years and fine equivalent to twice the administrative fine, and suspension or cancellation of the license.</p>
Section.124	<p>Noncompliance with the Requirements for the Introduction of Foreign or Exotic Aquatic Species. – It shall be unlawful to import, introduce, or breed, foreign or exotic aquatic species without the conduct of risk analysis and prior approval</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with a fine of Two hundred thousand pesos (P200,000.00) to Six million pesos (P6,000,000.00) and confiscation and destruction of the foreign or exotic species. Should the species become invasive and result to predation of native aquatic biota, loss of income or damage to the habitat, the offender shall bear the costs of containment, eradication and/or restoration.</p> <p>Upon conviction by a court of law the offender shall suffer the penalty of imprisonment of six (6) years to (12) years and fine from Four hundred thousand pesos (P400,000.00) to Twelve million pesos (P12,000,000.00), confiscation of foreign or exotic species and the costs for containment, eradication or restoration.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Section.125	<p>Failure to Comply with Standards and Trade-Related Measures. – It shall be unlawful for any person to fail to comply with standards for weights, volume, quality and other requirements for all fishery transactions and trade and trade-related measures prescribed by the Department.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with an administrative fine of Fifty thousand pesos (P50,000.00) to Two million pesos (P2,000,000.00), depending on the seriousness, extent and volume of trade associated with the violation, confiscation of the shipment or fishery products and suspension or revocation of registration or license.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall suffer the penalty of imprisonment from six (6) months to two (2) years and a fine from One hundred thousand pesos (P100,000.00) to Four million pesos (P4,000,000.00) depending on the seriousness, extent and volume of trade associated with the violation, confiscation of the shipment or fishery products and suspension or revocation of registration or license.</p>
Section.126	<p>Possessing, Dealing in or Disposing Illegally Caught or Taken Fish. – It shall be unlawful to ship, commercially transport, offer for sale, sell, import, export, or have custody, control, or possession of, or to deal in or in any manner dispose of any fish or species caught, taken or retained in violation of this Code.</p> <p>The discovery of any fish or species caught with the use of explosives or noxious or poisonous substances shall constitute a prima facie presumption that the possessor, seller, fish dealer, transporter, importer, or exporter thereof has knowledge that the fish or species was caught or taken in violation of this Code.</p> <p>Upon a summary finding of administrative liability, the offender shall be punished with an administrative fine of Fifty thousand pesos (P50,000.00) to Two hundred thousand pesos (P200,000.00) or five (5) times the value of fish or species, whichever is higher, and confiscation of the same.</p> <p>Upon conviction by a court of law, the offender shall suffer the penalty of imprisonment from six (6) months to two (2) years, and fine of eight (8) times the</p>

มาตรา	รายละเอียด
	value of the species or from One hundred thousand pesos (P100,000.00) to Five hundred thousand pesos (P500,000.00), whichever is higher and confiscation of the fish or fishery products and suspension or revocation of registration or license.
Section.127	Unauthorized Disclosure of Sensitive Technical Information. – Data from the vessel monitoring system or vessel monitoring measure and other related data arising therefrom shall be considered as sensitive technical information. Any unauthorized disclosure of said data including all other data referred to in Section 155 in this Code, by any person shall be penalized with imprisonment of six (6) months and one day to six (6) years, removal from office and forfeiture of all retirement benefits, where applicable.
Section.128	<p>Other Violations. – In addition to the prohibitions in this Code, the Department, in consultation with the LGUs, local FARMCs and NFARMC, shall issue fishery administrative orders or regulations for the conservation, preservation, management and sustainable development of fisheries and aquatic resources.</p> <p>Violation of administrative orders or regulations promulgated by the Department or any provision thereof shall subject the offender to a fine of One hundred thousand pesos (P100,000.00) to Five million pesos (P5,000,000.00), depending on the socioeconomic impact and seriousness of the violation, volume and value of the fisheries product, damage to the environment due to the violation, and the habituality of the offender.</p>
Section.129	Escalation Clause. – The fines herein prescribed shall be increased by at least ten percent (10%) every three (3) years to compensate for inflation and to maintain the deterrent function of such fines.

จากตารางบทกำหนดโทษดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาได้มุ่งเน้นศึกษาเกี่ยวกับบทกำหนดโทษปรับทางอาญาตามขนาดของเรือประมงตามที่บัญญัติไว้ใน Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 บทกำหนดโทษปรับทางอาญาตามขนาดของเรือประมงตามที่บัญญัติไว้ใน Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654)

มาตรา	ความรับผิด	บทกำหนดโทษ	มาตรการลงโทษอื่น
มาตรา 86 (a)	เรือประมงพาณิชย์ ทำการประมงใน น่านน้ำเทศบาล	เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 50,000 – 100,000 เปโซ เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 150,000 – 500,000 เปโซ เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 1,000,000 – 5,000,000 เปโซ	- ริบเครื่องมือทำ ประมง
มาตรา 86 (b)	ทำประมงใน น่านน้ำเทศบาล โดยไม่มีรายชื่อใน ทะเบียนของ ชาวประมงในเขต เทศบาล	ปรับ 5,000 เปโซ	- ริบเครื่องมือทำ ประมง - หากไม่ชำระ ค่าปรับ ให้ผู้กระทำ ความผิดทำงาน บริการชุมชน
มาตรา 88	ใช้เรือประมงที่มีธง ชาติฟิลิปปินส์โดย ไม่ได้รับอนุญาต	เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 2,000,000 – 9,000,000 เปโซ เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 10,000,000 – 15,000,000 เปโซ เรือประมงขนาดใหญ่ - เรือขนาดต่ำกว่า 750 ตันกรอส ปรับ 16,000,000 – 20,000,000 เปโซ - เรือขนาดมากกว่า 750 ตันกรอสขึ้นไป ปรับ 25,000,000 – 45,000,000 เปโซ	- ยึดสัตว์น้ำ และ เครื่องมือทำประมง

มาตรา	ความรับผิด	บทกำหนดโทษ	มาตรการลงโทษอื่น
มาตรา 89	- เรือประมงพาณิชย์ทำการประมงในน่านน้ำฟิลิปปินส์โดยไม่มีรายงาน	ปรับ 5,000 เปโซ	หากไม่ชำระค่าปรับให้ผู้กระทำความผิดทำงานบริการชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 100,000 เปโซ	
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 200,000 เปโซ	
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 500,000 เปโซ	
	- เรือประมงพาณิชย์ทำการประมงนอกน่านน้ำฟิลิปปินส์โดยไม่มีรายงาน	เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 2,000,000 – 9,000,000 เปโซ	
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 10,000,000 – 15,000,000 เปโซ	
เรือประมงขนาดใหญ่ - เรือขนาดต่ำกว่า 750 ตันกรอส ปรับ 16,000,000 – 20,000,000 เปโซ - เรือขนาดมากกว่า 750 ตันกรอสขึ้นไป ปรับ 25,000,000 – 45,000,000 เปโซ			
มาตรา 90	เรือประมงทำการประมงโดยไม่ได้รับการควบคุมภายในน่านน้ำฟิลิปปินส์	ปรับ 5,000 เปโซ	ริบสัตว์น้ำและเครื่องมือทำประมง หากไม่ชำระค่าปรับให้ผู้กระทำความผิดทำงานบริการชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 100,000 เปโซ	
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 200,000 เปโซ	

มาตรา	ความรับผิด	บทกำหนดโทษ	มาตรการลงโทษอื่น
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 500,000 เปโซ	
	เรือประมงทำการ ประมงโดยไม่ได้ รับการควบคุม นอกน่านน้ำ ฟิลิปปินส์	เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 2,000,000 – 9,000,000 เปโซ	
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 10,000,000 – 15,000,000 เปโซ	
		เรือประมงขนาดใหญ่ - เรือขนาดต่ำกว่า 750 ตันกรอส ปรับ 16,000,000 – 20,000,000 เปโซ - เรือขนาดมากกว่า 750 ตันกรอสขึ้นไป ปรับ 25,000,000 – 45,000,000 เปโซ	
มาตรา 93	ทำประมงโดยใช้ ตาข่ายหรือแหที่มี ช่องตาขนาดเล็ก กว่าที่กำหนด	เขตเทศบาล ปรับ 20,000 เปโซ	ยึดสัตว์น้ำและ เครื่องมือทำประมง ถ้าไม่ชำระค่าปรับ ให้ทำงานบริการ ชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 50,000 เปโซ	ยึดสัตว์น้ำและ เครื่องมือทำประมง
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 100,000 เปโซ	
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 200,000 เปโซ	
มาตรา 100	ทำประมงในช่วง ปิดฤดู	เขตเทศบาล ปรับ 20,000 เปโซ	ริบเครื่องมือทำ ประมง ถ้าไม่ชำระค่าปรับ ให้ทำงานบริการ ชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก	

มาตรา	ความรับผิด	บทกำหนดโทษ	มาตรการลงโทษอื่น
		ปรับ 100,000 เปโซ	ริบเครื่องมือทำ
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 300,000 เปโซ	ประมง
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 500,000 เปโซ	
มาตรา 101	ทำประมงในพื้นที่ คุ้มครองทางทะเล พื้นที่เขตสงวน เขต รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ	เขตเทศบาล ปรับ 20,000 เปโซ	ริบเครื่องมือทำ ประมง ถ้าไม่ชำระค่าปรับ ให้ทำงานบริการ ชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 200,000 เปโซ	ริบเครื่องมือทำ
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 600,000 เปโซ	ประมง
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 1,000,000 เปโซ	
มาตรา 118	ไม่ปฏิบัติตามกฎ และข้อบังคับ เกี่ยวกับมาตรการ อนุรักษ์ตาม อนุสัญญาระหว่าง ประเทศและ กฎหมายของรัฐ ชายฝั่ง	เขตเทศบาล ปรับ 20,000 เปโซ	ยึดสัตว์น้ำ เพิกถอนใบอนุญาต ถ้าไม่ชำระค่าปรับ ให้ทำงานบริการ ชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 1,000,000 เปโซ	ยึดสัตว์น้ำ
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 2,500,000 เปโซ	เพิกถอนใบอนุญาต
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 5,000,000 เปโซ	
มาตรา 119	เรือประมงไม่ ปฏิบัติตาม	เขตเทศบาล ปรับ 10,000 เปโซ	พักใช้ใบอนุญาตทำ ประมง

มาตรา	ความรับผิดชอบ	บทกำหนดโทษ	มาตรการลงโทษอื่น
	มาตรการติดตาม เรือ หรือจงใจปิด ใช้งานระบบ ติดตามเรือ		หรือยกเลิก ใบอนุญาตทำประมง หากไม่ชำระค่าปรับ ให้ทำงานบริการ ชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 250,000 เปโซ	พักใช้ใบอนุญาตทำ ประมง
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 500,000 เปโซ	หรือยกเลิก ใบอนุญาตทำประมง
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 2,500,000 เปโซ	
มาตรา 120	ตัดแปลง เรือประมง เครื่องมือประมง หรือเปลี่ยนเรืออื่น ๆ เป็นเรือประมง	เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 50,000 เปโซ เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 500,000 เปโซ เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 2,500,000 เปโซ	
มาตรา 122	การปลอมแปลง ปิดบัง หรือแก้ไข เครื่องหมายบนเรือ อัตลักษณ์ หรือ ทะเบียนเรือ	เขตเทศบาล ปรับ 10,000 เปโซ	ริบของกลางที่ กระทำความผิด พักใช้ใบอนุญาตทำ ประมง หรือยกเลิก ใบอนุญาตทำประมง หากไม่ชำระค่าปรับ ให้ทำงานบริการ ชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 100,000 เปโซ	ริบของกลางที่ กระทำความผิด

มาตรา	ความรับผิด	บทกำหนดโทษ	มาตรการลงโทษอื่น
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 1,000,000 เปโซ	พักใช้ใบอนุญาตทำ ประมง
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 5,000,000 เปโซ	หรือยกเลิก ใบอนุญาตทำประมง
มาตรา 123	การปิดบัง การ ปลอมแปลง หรือ ทำลายหลักฐานใน การกระทำ ความผิด	เขตเทศบาล ปรับ 10,000 เปโซ	พักใช้ใบอนุญาตทำ ประมง หรือยกเลิก ใบอนุญาตทำประมง หากไม่ชำระค่าปรับ ให้ทำงานบริการ ชุมชน
		เรือประมงขนาดเล็ก ปรับ 100,000 เปโซ	พักใช้ใบอนุญาตทำ ประมง
		เรือประมงขนาดกลาง ปรับ 1,000,000 เปโซ	หรือยกเลิก ใบอนุญาตทำประมง
		เรือประมงขนาดใหญ่ ปรับ 5,000,000 เปโซ	
มาตรา 129		ค่าปรับที่กำหนดในกฎหมายนี้ จะเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ 10 ทุกสามปี เพื่อชดเชย อัตราเงินเฟ้อ	

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารแห่งประเทศไทย 1 เปโซ เท่ากับ 0.6309 บาท ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2565

นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นถึงจุดเด่นใน Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ยังมีการสร้างเครือข่ายโดยมีการจัดตั้งศูนย์ติดตามเรือประมงที่กรุงมะนิลา เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการเดินทางเรือกับประเทศในภูมิภาคอาเซียนและเรือของรัฐอื่นที่เดินทางมาทำการประมงและเทียบท่าที่สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ รวมทั้งยังได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์กรบริหารจัดการทรัพยากรประมงระดับภูมิภาค อาทิ เช่น คณะกรรมาธิการว่าด้วยการอนุรักษ์ปลาทูน่าในแอตแลนติก (The International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas :

ICCAT), คณะกรรมาธิการปลาทูน่าแห่งมหาสมุทรอินเดีย (Indian Ocean Tuna Commission : IOCT) และคณะกรรมาธิการประมงแห่งมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตกตอนกลาง (Western Central Pacific Fisheries Commission : WCPFC) ทำให้เรือประมงของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มากกว่า 200 ลำ อยู่ในความควบคุมขององค์การบริหารจัดการทรัพยากรประมงในภูมิภาคอื่น และได้มีโอกาสเข้าไปทำการประมงในประเทศที่อยู่ในภูมิภาคนั้นด้วย¹⁵

3.2.2 FISHERIES LAW ACT NO. 267 OF 1949 (REVISED BY LAW NO. 37 OF 2021)

ประเทศญี่ปุ่นตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของยูเรเชีย โดยมีทะเลญี่ปุ่นกั้นกลางระหว่างแผ่นดินใหญ่และเกาะญี่ปุ่น ความยาวตั้งแต่เหนือจรดใต้ประมาณ 3,300 กิโลเมตร ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนของเกาะญี่ปุ่น ได้แก่ ฮอกไกโด ฮอนชู ชิโคกุ คิวชู และหมู่เกาะอิสุ หมู่เกาะโอกาซา วาระ และหมู่เกาะนันเซ โดยเกาะฮอนชูมีขนาด 230,000 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลก ประชากรส่วนใหญ่จึงอาศัยบริเวณที่ราบลุ่ม - ชายฝั่ง และพื้นที่ชายฝั่งทะเล¹⁶

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการประมง

กระทรวงเกษตรทรัพยากรป่าไม้ และการประมง The Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries of Japan (MAFF) นั้น นับว่า เป็นหน่วยงานหลักในการรับผิดชอบการทำประมงในประเทศญี่ปุ่น โดยกรมประมงจะเป็นผู้ดูแลและออกแผนปฏิบัติงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

นอกจากนี้ประเทศญี่ปุ่น ถือเป็นประเทศที่มีมาตรการและแนวทางเกี่ยวกับการทำประมงอย่างยั่งยืน โดยมีการพัฒนาชุมชนของชาวประมง รวมถึงกำหนดมาตรการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทางทะเลในด้านต่าง ๆ และมีการแก้ไขปรับปรุงข้อกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องในทุก ๆ 5 ปี เพื่อให้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ภายในประเทศญี่ปุ่นนั้น มีความทันสมัยและมีความสอดคล้องต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง ประเทศญี่ปุ่นยังมีสถาบันการศึกษาวิจัยประมงแห่งชาติหรือ The National Research Institute of Fisheries Science ซึ่งกลายเป็นองค์การศึกษา ค้นคว้าด้านการประมง The Fisheries Research Agency (FRA) ที่นับว่าเป็นสถาบันวิจัยที่มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่ครอบคลุมการประมงทั้งหมด มีสหพันธ์ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์ทะเล หรือ The Japan Sea-Farming Association (JASFA) เป็นผู้คอยดูแลในเรื่องของการป้องกันและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมทางทะเลอีกด้วย

¹⁵ เฉลิมชล เกษจุ โลม. อ่างแล้วเชิงจรรตที่ 11. หน้าที่ 227.

¹⁶ Live Japan Perfect Guide. (2560). *ภูมิศาสตร์และประชากรของญี่ปุ่น*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://livejapan.com/th/article-a0000188/>. [2565, 28 สิงหาคม].

กฎหมายว่าด้วยการประมง หรือ Fisheries Law (Law No. 267 of 1949) Effective date: April 1, 2020 (Revised by Law No. 37 of 2021)¹⁷ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ให้มีการใช้ทรัพยากรประมงอย่างยั่งยืน โดยกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์และควบคุมทรัพยากรประมง และจัดระบบการอนุญาตและใบอนุญาตการทำประมง และกำหนดระบบพื้นฐานอื่น ๆ ในการผลิตประมง การพัฒนาผลิตภาพการประมง ซึ่ง Fisheries Law (Law No. 267 of 1949) Effective date: April 1, 2020 (Revised by Law No. 37 of 2021) ฉบับนี้ ได้กำหนดหลักการพื้นฐานของการจัดการทรัพยากรที่ว่า ทรัพยากรจะต้องได้รับการจัดการบนพื้นฐานของการประมงที่ได้รับอนุญาตทั้งหมด (TAC) และได้รับการบำรุงรักษาหรือฟื้นฟูระดับที่ยั่งยืน รวมทั้งมีการกำหนดให้เรือประมงมีโควต้าส่วนบุคคล (IQ) สำหรับเรือแต่ละลำในการจับสัตว์น้ำตามปริมาณการจับที่ได้รับอนุญาตทั้งหมด (TAC) มีการอนุญาตให้โอนโควตาการจับสัตว์น้ำ (IQ) ได้ในบางกรณีเท่านั้น เช่น เมื่อมีการโอนเรือประมง มีกำหนดระบบใบอนุญาตทำการประมงเพื่อเพิ่มผลผลิตส่งเสริมการออกใบอนุญาตใหม่ตามความจำเป็น กรณีผู้ทรงสิทธิในการทำประมงจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการใช้พื้นที่ทำการประมงอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพและมีหน้าที่ต้องรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ทำการประมงนั้น มีการจัดตั้งระบบที่สหกรณ์การประมง เป็นต้น มีการดำเนินกิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์พื้นที่ทำการประมงชายฝั่งตามแต่ละพื้นที่จังหวัดกำหนดและจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการในแต่ละพื้นที่เพื่อจัดให้มีการบังคับใช้กฎหมาย ในส่วนของการบังคับใช้โทษปรับเป็นอำนาจของคณะกรรมการปรับในแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดบทลงโทษในกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติที่กฎหมายประมงกำหนดไว้โดยกำหนดค่าปรับในอัตราสูงสุดด้วย

---

¹⁷ Fisheries Act, 1949 (Act No. 267 of 1949).

ตารางที่ 3 ตารางความรับผิดชอบและบทกำหนดโทษตาม Fisheries Law (Law No. 267 of 1949)

Effective date: April 1, 2020 (Revised by Law No. 37 of 2021) มีรายละเอียดสาระสำคัญ¹⁸ ดังนี้

มาตรา	รายละเอียด
Article. 21	<p>The individual quota rate may be transferred only when the individual quota rate set for each ship, etc. is transferred together with the ship, etc. or in the case specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, and the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned approves the transfer. In this case, the provisions of this Subsection apply by deeming the person who receives the transfer to be the individual quota rate setter, and deeming the transferred individual quota rate to be the individual quota rate set pursuant to the provisions of Article 17, paragraph (1), respectively.</p> <p>The Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned must not grant an approval referred to in the preceding paragraph if a person who intends to receive a transfer of the individual quota rate falls under any of the persons set forth in each item of Article 18, paragraph (1) or in any other case specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>When the individual quota rate setter dies, dissolves or is divided (limited to a case where the ship, etc. for which the individual quota rate has been set is succeeded), the heir (if there are two or more heirs and if a person to succeed to the ship, etc. for which the individual quota rate has been set has been decided upon consultation between the heirs, the person), the corporation surviving the merger or the corporation established by the merger, or the corporation who has succeeded to the ship, etc. for which the individual quota rate has been set by the demerger succeeds to the status of the individual quota rate setter (in</p>

¹⁸ Fisheries Act, 1949 (Act No. 267 of 1949).

มาตรา	รายละเอียด
	<p>the case of a person who has succeeded to a part of the ship, etc. for which the individual quota rate has been set by inheritance or demerger, limited to the part pertaining to the part of the ship, etc.).</p> <p>The person who has succeeded to the status of the individual quota rate setter pursuant to the provisions of the preceding paragraph must notify the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned to that effect within two months from the day of succession.</p>
Article. 22	<p>The annual individual quota may only be transferred when the annual individual quota is transferred to another individual quota rate setter or in the case specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, and the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned approves the transfer. In this case, the provisions of this Subsection and Article 132, paragraph (2), item (i) apply by deeming the person who receives the transfer to be the annual individual quota setter, and deeming the transferred annual individual quota to be the annual individual quota set pursuant to the provisions of Article 19, paragraph (1), respectively.</p> <p>In any of the following cases, the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned must not grant an approval referred to in the preceding paragraph:</p> <p>(i) if a person who intends to receive a transfer of the annual individual quota falls under any of the items of Article 18, paragraph (1);</p> <p>(ii) if the annual individual quota to be transferred is found to be larger than the quantity obtained by subtracting the quantity of specified fishery resources gathered or caught by the annual individual quota setter in the control year from the</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>annual individual quota set to the annual individual quota setter who intends to transfer; or</p> <p>(iii) beyond what is set forth in the preceding two items, the case specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>When the annual individual quota setter dies, dissolves or is divided (limited to a case where the annual individual quota is succeeded), the heir (in the case where there are two or more heirs and if a person to succeed to the annual individual quota has been decided upon consultation between the heirs, the person), the corporation surviving the merger or the corporation established by the merger, or the corporation who has succeeded to the annual individual quota by the demerger succeeds to the status of the annual individual quota setter (in the case of a person who has succeeded to a part of the annual individual quota by inheritance or demerger, limited to the part pertaining to the part of the annual individual quota).</p> <p>The person who has succeeded to the status of the annual individual quota setter pursuant to the provisions of the preceding paragraph must notify the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned to that effect within two months from the day of succession.</p>
Article. 25	<p>In a division controlled based on individual quota, no person other than the annual individual quota setter pertaining to the division controlled based on individual quota may gather or catch specified fishery resources subject to the individual quota for the purpose of gathering or catching the specified fishery resources.</p> <p>In a division controlled based on individual quota, the annual individual quota setter must not gather or catch specified fishery</p>

มาตรา	รายละเอียด
	resources subject to the individual quota in excess of the annual individual quota set to the annual individual quota setter.
Article. 26	<p>When the annual individual quota setter has gathered or caught specified fishery resources in a division controlled based on individual quota, the setter must report the matters specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, with respect to the catch and other conditions of catch pursuant to an Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules, to the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries in the event that the division controlled based on individual quota is a division controlled by the minister, or to the prefectural governor pertaining to the division controlled by the governor in the event that the division controlled based on individual quota is a division controlled by the governor, within a period specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>When the prefectural governor concerned has received a report pursuant to the provisions of the preceding paragraph, the governor is to promptly report the matters to the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries pursuant to Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p>
Article. 27	<p>When the annual individual quota setter has gathered or caught specified fishery resources in excess of the annual individual quota set to the annual individual quota setter in violation of the provisions of Article 25, paragraph (2) and may continue gathering or catching, the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned may order to anchor the ship used by the person who has gathered or caught by specifying the port and the period for anchorage, or may order to prohibit the use of or land fishing gear and</p>

มาตรา	รายละเอียด
	other goods used for gathering or catching specified fishery resources by specifying the period.
Article. 30	<p>When a person has gathered or caught specified fishery resources in a control division other than a division managed based on individual quota (in the case of a control division which the total fishing effort is managed (hereinafter referred to as the "fishing effort control division" in this paragraph and the following Article), fishing work pertaining to the fishing effort; hereinafter the same applies in this Subsection), the person must report the matters specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries with respect to the catch of specified fishery resources (in the case of the fishing effort control division, fishing effort pertaining to the specified fishery resources; hereinafter the same applies in this Subsection) and other conditions of catch pursuant to an Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules, to the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries in the event that the control division is a division controlled by the minister (limited to a division other than the division controlled based on individual quota; hereinafter the same applies in this Subsection), or to the prefectural governor pertaining to the division controlled by the governor in the event that the control division is a division controlled by the governor (limited to a division other than the division controlled based on individual quota; hereinafter the same applies in this Subsection), within a period specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>When the prefectural governor concerned has received a report pursuant to the provisions of the preceding paragraph, the governor is to promptly report the particulars to the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries pursuant to Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Article. 33	<p>If the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries finds that any of the following items apply, the minister may issue an order to the person set forth in the respective items by specifying the period, with respect to the suspension of gathering or catching and other necessary orders concerning the gathering or catching of specified fishery resources, pursuant by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries:</p> <p>(i) if the total catch of specified fishery resources in a division controlled by the minister exceeds or is very likely to exceed the total allowable catch controlled by the minister pertaining to the division controlled by the minister: a person who gathers or catches the specified fishery resources in the division controlled by the minister;</p> <p>(ii) if the total catch of specified fishery resources in all the divisions controlled by the minister pertaining to the specified fishery resources referred to in (i) exceeds or is very likely to exceed the total allowable catch controlled by the minister pertaining to all the divisions controlled by the minister: a person who gathers or catches the specified fishery resources in any of the divisions controlled by the minister; or</p> <p>(iii) if the total catch of specified fishery resources exceeds or is very likely to exceed the total allowable catch of the specified fishery resources: a person who gathers or catches the specified fishery resources.</p> <p>If the prefectural governor concerned finds that any of the following items apply, the governor may issue an order to the person set forth in the respective items by specifying the period, with respect to the suspension of gathering or catching and other necessary orders concerning the gathering or catching of specified fishery resources, pursuant to rules:</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(i) if the total catch of specified fishery resources in a division controlled by the governor exceeds or is very likely to exceed the total allowable catch controlled by the prefectural governor pertaining to the division controlled by the governor: a person who gathers or catches the specified fishery resources in the division controlled by the governor;</p> <p>or</p> <p>(ii) if the total catch of specified fishery resources in all the divisions controlled by the governor pertaining to the specified fishery resources referred to in (i) exceeds or is very likely to exceed the prefecture's total allowable catch by prefecture: a person who gathers or catches the specified fishery resources in any of the divisions controlled by the governor.</p>
Article. 34	<p>When a person who has received an order referred to in the preceding Article commits an act that violates the order and may continue to commit the violation, the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned may order to anchor the ship used by the person who has committed the act by specifying the port and the period for anchorage, or may order to prohibit the use of or land fishing gear used for the act and other goods used for gathering or catching specified marine resources by specifying the period.</p>
Article. 36	<p>A person who intends to operate a fishery using a ship specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries must obtain permission from the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries for each ship.</p> <p>The Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries referred to in the preceding paragraph is prescribed for a fishery for which it is necessary to take restrictive measures for fishery managers and ships used by the fishery managers (including fishing equipment used on a ship) for fisheries adjustment (referring to adjustment</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>necessary for preventing reproduction of specified fishery resources from being impeded, preserving and controlling fishery resources other than specified fishery resources, or preventing disputes concerning the use of fishing grounds; the same applies hereinafter) and for which it is found appropriate to take the measures integrally because an agreement exists between governments, a fishing ground extends over a wide area, and there exist any other reasons specified by a Cabinet Order.</p> <p>When the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries intends to establish, revise or abolish the Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries referred to in paragraph (1), the Minister must hear the opinions of the Fisheries Policy Council.</p>
Article. 42	<p>If the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries intends to grant a permission (excluding those under the provisions of Article 39, paragraph (1) and Article 45; hereinafter the same applies in this Article) or an approval to commence business (excluding those under the provisions of Article 45; hereinafter the same applies in this Article), the minister must establish restrictive measures concerning the number of ships to be granted a permission or an approval to commence business, the gross tonnage of ships, fishing area, fishing season, type of fishing gear, and other particulars specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, in consideration of the number of persons operating the fishery permitted by the minister, the number of ships pertaining to the fishery permitted by the minister, the actual condition of fishing operation and other circumstances, and publicly notify the contents of the restrictive measures and the period during which an application for a permission or an approval to commence business should be filed.</p> <p>The period during which the application should be filed referred to in the preceding paragraph may not be three months or less; provided,</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>however, that this does not apply if there are special circumstances requiring urgency specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>When the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries intends to determine the contents of the restrictive measures and the application period to be publicly notified pursuant to the provisions of paragraph (1), the minister must hear the opinions of the Fisheries Policy Council; provided, however, that this does not apply if there are special circumstances requiring urgency specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries referred to in the proviso to the preceding paragraph.</p> <p>The Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries must grant a permission or approval to commence business to a person who has applied for a permission or an approval to commence business within the application period referred to in paragraph (1) (hereinafter referred to as the "applicant" in the following paragraph) unless any of the items of Article 40, paragraph (1) apply.</p> <p>If the number of ships to be granted a permission or an approval to commence business pursuant to the provisions of the preceding paragraph exceeds the number of ships publicly notified pursuant to the provisions of paragraph (1), a person to be granted a permission or an approval to commence business is determined taking into consideration the productivity of the applicant, notwithstanding the provisions of the preceding paragraph.</p> <p>When a person to be granted a permission or an approval to commence business cannot be determined pursuant to the provisions of the preceding paragraph, the lottery is conducted in a fair manner to determine a person to be granted a permission or an approval to commence business.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Article. 47	<p>If a person who has obtained the permission of a fishery permitted by the minister intends to operate a fishery permitted by the minister, with respect to the particulars specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries referred to in Article 42, paragraph (1), with different contents from the restrictive measures provided pursuant to the provisions of the same paragraph, the person must obtain the permission of the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p>
Article. 48	<p>When a person granted a permission or an approval to commence business dies, dissolves or is divided (limited to a case where the ship granted the permission or approval to commence business is succeeded), the heir (in the case where there are two or more heirs and if a person who should operate the fishery permitted by the minister has been decided upon consultation between the heirs, the person), the corporation surviving the merger or the corporation established by the merger, or the corporation who has succeeded to the ship by the demerger succeeds to the status of a person granted the permission or approval to commence business.</p> <p>The person who has succeeded to the status of the person granted a permission or an approval to commence business pursuant to the provisions of the preceding paragraph must notify the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries to that effect within two months from the day of succession.</p>
Article. 49	<p>In any of the following cases, the permission or the approval to commence business ceases to be effective:</p> <p>(i) if the ship granted a permission has been discontinued to be used for the fishery permitted by the minister;</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(ii) when the ship granted a permission or approval to commence business was lost or sank; or</p> <p>(iii) when the ship granted a permission was transferred, lent or returned or when the right to use the ship was lost</p> <p>When a person who has obtained a permission or an approval to commence business falls under any of the items of the preceding paragraph, the person must notify the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries to that effect within two months from the day concerned.</p>
Article. 57	<p>A person who intends to operate a fishery specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules other than the fishery permitted by the minister must obtain a permission of the prefectural governor concerned.</p> <p>The Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries referred to in the preceding paragraph is to specify fisheries that the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries finds it to be necessary to take restrictive measures for fishery managers or ships, etc. used by the fishery managers for fisheries adjustment from a wide viewpoint exceeding the areas of the prefectures.</p> <p>When the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries intends to establish, revise or abolish the Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries referred to in paragraph (1), the Minister must hear the opinions of the Fisheries Policy Council.</p> <p>The regulation referred to in paragraph (1) is to specify fisheries that the prefectural governor concerned finds it to be necessary to take restrictive measures for fishery managers or ships, etc. used by the fishery managers for fisheries adjustment.</p> <p>When the prefectural governor concerned intends to establish, revise or abolish the regulation referred to in paragraph (1), the governor must</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>hear the opinions of the Sea-area Fisheries Adjustment Commission concerned.</p> <p>When the prefectural governor concerned intends to establish, revise or abolish the regulation referred to in paragraph (1), the governor must obtain an approval from the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>With respect to the fishery referred to in paragraph (1) specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries may set the following particulars from a wide viewpoint exceeding the areas of the prefectures:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) the number of ships, etc. for which the prefectural governor concerned may grant a permission pertaining to the fishery; (ii) the number of ships, etc. for which the prefectural governor concerned may grant a permission in the water area designated in advance by the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries; and (iii) other particulars specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries. <p>If the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries intends to provide the particulars referred to in the preceding paragraph, the minister must hear the opinions of the prefectural governor</p> <p>The prefectural governor concerned must not grant a permission referred to in paragraph (1) in violation of the matters set pursuant to the provisions of paragraph (7).</p>
Article. 60	<p>In this Chapter, "a fishery right" means a fixed gear fishery right, a demarcated fishery right or a common fishery right.</p> <p>In this Chapter, the "fixed gear fishery right" means the right of operating a fixed gear fishery, the "demarcated fishery right" means the</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>right of operating a demarcated fishery, and the "common fishery right" means the right of operating a common fishery.</p> <p>In this Chapter, the "fixed gear fishery" means a fishery operated with fixed gear, which falls under any of the following items:</p> <p>(i) a fishery in which the deepest water depth at the place where the body of a fishing net is fixed is 27 meters (15 meters in Okinawa Prefecture) or more at the time of the highest sea level (excluding the fishery using a pound net with some cube-shaped bags in the Seto Inland Sea (referring to the Seto Inland Sea provided for in Article 152, paragraph (2)) and the fishery using a fixed shore trap net with a pocket and the fishery using a pound net with some cube-shaped bags in the Mutsu Bay (referring to those designated by the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries as the sea of the Mutsu Bay)); or</p> <p>(ii) a fishery for catching mainly salmon in Hokkaido.</p> <p>In this Chapter, the "demarcated fishery" refers to a fishery which falls under any of the following items:</p> <p>(i) class 1 demarcated fishery: An aquaculture business operated with stones, roof tiles, bamboos, trees, and other materials laid in a certain region;</p> <p>(ii) class 2 demarcated fishery: An aquaculture business operated in a certain region surrounded by earth, stones, bamboos, trees, and other materials; or</p> <p>(iii) class 3 demarcated fishery: An aquaculture business operated in a certain region, other than those prescribed in the preceding two items.</p> <p>In this Chapter, the "common fishery" refers to a fishery operated in certain commonly utilized waters, which falls under any of the following items:</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(i) class 1 common fishery: A fishery for purposing at algae, shellfishes, or other stationary aquatic animals designated by the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries;</p> <p>(ii) class 2 common fishery: A fishery other than the fixed gear fishery operated with fishing nets or gear (including brush weir and fish pound) laid stationary on waters of the sea (including waters specified and publicly notified by the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries as lakes and marshes equivalent to the sea; the same applies hereinafter) other than the sea equivalent to the lakes and marshes specified and publicly notified by the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries (hereinafter referred to as the "specified sea" in the following item and item (iv));</p> <p>(iii) class 3 common fishery: A long-haul seine fishery, rowboat dragline fishery, boat seine fishery (excluding the fishery using a powered fishing boat), domesticated fishery or artificial bank fishery (excluding the fishery set forth in item (i)) operated in the specified sea;</p> <p>(iv) class 4 common fishery: Fishery of fish that have gathered together or boat fishery using birds as guides operated in the specified sea; and</p> <p>(v) class 5 common fishery: A fishery other than the fishery set forth in item (i) operated on inland waters (referring to waters other than the sea; the same applies hereinafter) or on the sea equivalent to the lakes and marshes referred to in item (ii).</p> <p>In this Chapter, "a powered fishing boat" refers to a boat equipped with a propulsion machine, which falls under any of the following items:</p> <p>(i) a boat exclusively engaged in a fishery;</p> <p>(ii) a boat exclusively engaged in a fishery and having equipment for preserving catch or manufacturing;</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(iii) a boat for exclusively transporting catch or its product from a fishing ground; or</p> <p>(iv) a boat exclusively engaged in the examination, investigation, guidance or training concerning a fishery or a boat engaged in law enforcement and having fishing equipment.</p> <p>In this Chapter, "a piscary" means the right of operating the whole or a part of the fishery covered by the group fishery right, based on the act of establishment, in a fishing ground belonging to another person's demarcated fishery right (limited to the case where a Fisheries Cooperative Association or a Federation of Fisheries Cooperative Associations which does not operate a fishery covered by the right has obtained a license) or common fishery right (hereinafter collectively referred to as "group fishery right" in this Chapter).</p> <p>In this Chapter, "conservation activities" means activities for the conservation or improvement of the growing environment for aquatic animals and plants and for the conservation of coastal fishing grounds, which are specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>In this Chapter, the "conservation coastal fishing ground" means a coastal fishing ground specified by the prefectural governor concerned as that where it is necessary to ensure smooth and systematic implementation of conservation activities for promoting the development of fishery productivity.</p>
Article. 68	A fixed fishery and a demarcated fishery must not be operated unless they are based on a fishery right or a piscary.
Article. 80	A person who has acquired an individual fishery right by inheritance or merger of corporations or demerger of a corporation must notify the prefectural governor concerned to that effect within two months from the data of the acquisition.

มาตรา	รายละเอียด
	<p>When the prefectural governor concerned hears to the opinions of the Sea-area Fisheries Adjustment Commission and finds that the person of the preceding paragraph lacks the qualification provided for in the provisions of Article 72, paragraph (1), the governor must notify the person that the fishery right is rescinded unless it is transferred within a certain period of time.</p>
Article. 88	<p>During the period of absence from work referred to in the preceding Article, a person who has a qualification provided for in the provisions of Article 72, paragraph (1) may operate the fishery covered by the individual fishery right subject to the absence from work, if permitted by the prefectural governor concerned, notwithstanding the provisions of Article 68.</p> <p>When an application for the permission referred to in the preceding paragraph has been filed, the prefectural governor concerned must hear the opinions of the Sea-area Fisheries Adjustment Commission.</p> <p>The prefectural governor concerned must not grant the permission referred to in paragraph (1) if the governor finds that the fisheries adjustment and other public interest will be impaired.</p> <p>The provisions of Article 71, paragraphs (5) and (6), Article 86, the preceding Article, and the following Article through Article 94 apply mutatis mutandis to the permission referred to in paragraph (1). In this case, the terms "any of the items of paragraph (1)" and "any of the items of the same paragraph" in Article 71, paragraph (5) are deemed to be replaced with "cases provided for in Article 88, paragraph (3)"; "Article 72, paragraph (1) or (2) (including as applied mutatis mutandis pursuant to paragraph (4) of the same Article)" in Article 92, paragraph (1), with "Article 72, paragraph (1)," and any other necessary technical replacement of terms is specified by a Cabinet Order.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>The provisions of the preceding items apply mutatis mutandis to the case where in the period during which the exercise of an individual fishery right is suspended owing to the disposition pursuant to the provisions of Article 92, paragraph (2), another person intends to operate the fishery covered by the individual fishery right.</p>
Article. 119	<p>The Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned may prohibit the fisheries operated for the purpose of gathering and catching the specific kinds of aquatic animals and plants prescribed in Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules, and the fisheries operated with the specific fishing methods prescribed in Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules (limited to the methods for gathering or catching aquatic animals and plants) for fisheries adjustment, and may ensure that these fisheries can be performed if the permissions are granted by the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned as prescribed in Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules.</p> <p>The Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned may establish a necessary Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules concerning the following particulars for fisheries adjustment:</p> <p>(i) restriction or prohibition concerning the gathering, catch or disposal of aquatic animals and plants (excluding that the operation of fisheries is prohibited and that the permissions of the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned must be obtained, respectively pursuant to the provisions of the preceding paragraph);</p> <p>(ii) restriction or prohibition concerning the sale or possession of aquatic animals and plants or their products;</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(iii) restriction or prohibition concerning fishing gear or fishing boats; and</p> <p>(iv) restriction concerning the number and qualification of fishery managers.</p> <p>The Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules pursuant to the provisions set forth in the preceding paragraph may include necessary penal provisions.</p> <p>The punishments that can be provided in the penal provisions set forth in the preceding paragraph is to be imprisonment of two years or less, a fine of 500,000 yen or less, detention or petty fine or cumulative imposition of the foregoing in the Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries, or imprisonment of six months or less, a fine of 100,000 yen or less, detention or petty fine or cumulative imposition of the foregoing in the Rules.</p> <p>The Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules pursuant to the provisions of paragraph (2) may include provisions concerning the confiscation of the catches, their products, fishing boats, fishing gear and other things provided for gathering, catching or culturing aquatic animals and plants and respectively owned or possessed by criminals, and concerning the collection of equivalent values in the cases where all or some of these properties owned by criminals cannot be confiscated.</p> <p>When the Minister Agriculture, Forestry and Fisheries intends to establish, revise or abolish the Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries referred to in paragraphs (1) and (2), the minister must hear the opinions of the Fisheries Policy Council.</p> <p>When the prefectural governor concerned intends to establish, revise or abolish the Rules referred to in paragraphs (1) or (2), the governor</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>must obtain an approval of the Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries.</p> <p>When the prefectural governor concerned intends to establish, revise or abolish the Rules referred to in paragraphs (1) and (2), the governor must hear the opinions of the Sea-area Fisheries Adjustment Commission concerned.</p>
Article. 122	<p>The prefectural governor concerned may order fishery managers, Fisheries Cooperative Associations or Federations of Fisheries Cooperative Associations to construct signs of fishing grounds or install signs of fishing gear and other goods used for gathering, catching or culturing aquatic animals and plants.</p>
Article. 128	<p>The Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned nominates Authorized Fisheries Supervisors or Authorized Fisheries Supervising Officers from among the employees concerned, to have them take charge of the affairs concerning the observance of acts and ordinances concerning fishery.</p> <p>The particulars necessary for the qualification of an Authorized Fisheries Supervisor is prescribed in a Cabinet Order.</p> <p>Authorized Fisheries Supervisors or Authorized Fisheries Supervising Officers may visit fishing grounds, ships, places of business, offices, warehouses and other locations and inspect the situations or books and documents and other items or ask the persons concerned questions, when they find it to be necessary.</p> <p>When Authorized Fisheries Supervisors or Authorized Fisheries Supervising Officers perform their duties, they must carry their identification cards for certifying their status with them and show the cards when requested to do so.</p> <p>Each Authorized Fisheries Supervisor or Authorized Fisheries Supervising Officer nominated as a result of the conference between</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>the chief of the public agency they belong to and the Chief Prosecutor of the public prosecution office corresponding to the district court having jurisdiction over the main place of their work are to perform their duty as a juridical police officer pursuant to the provisions of the Criminal Procedure Act (Act No. 131 of 1948) concerning the crimes concerning fisheries.</p>
Article. 165	<p>A fishery manager, Fisheries Cooperative Association or Federation of Fisheries Cooperative Associations may request the owner of land or of any fixture of land or any other person having a right concerning the land or fixture to deliberate concerning the establishment of the right to use it (hereinafter referred to as "use right" in the following Article), if approved by the prefectural governor concerned, when it is necessary and appropriate to use the land or the fixture of land as a seaweed drying field, slipway, fish shed, or any other fishery facility and when it is very difficult to use any substitute in lieu of the land or fixture.</p> <p>If an application for the approval of the preceding paragraph has been filed, the prefectural governor concerned must hear the opinions of the owner of the land or of the fixture of land referred to in the same paragraph, or any other person with a right concerning it, the person who intends to obtain the approval mentioned in the same paragraph, and the Sea-area Fisheries Adjustment Commission concerned.</p> <p>When the prefectural governor concerned has granted the approval of the paragraph (1), the governor must notify the owner of the land or of the fixture of land or any other person with a right concerning it to that effect.</p> <p>After receiving the notice of the preceding paragraph, the owner of the land or of the fixture of land or any other person with a right concerning it may not change the characteristic of the land or damage or remove the fixture without obtaining the permission of the</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>prefectural governor concerned, except the case where the action does not threaten to disturb the fishery for which the land or fixture is used, until the conference of paragraph (1) reaches a conclusion; provided, however, that the same does not apply in the case where the conference does not reach any conclusion and where an application for the ruling of paragraph (1) of the following Article is not filed within the period of the proviso of the same paragraph.</p> <p>When an application for the permission referred to in the preceding paragraph has been filed, the prefectural governor concerned must hear the opinions of the Sea-area Fisheries Adjustment Commission.</p>
Article. 176	<p>The Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned may collect necessary reports concerning fisheries or let the employees concerned visit fishing grounds, ships, places of business or offices, for inspecting the situations or books and documents and other items, when the minister finds it to be necessary for dealing with the particulars provided for in this Act or in an order based on this Act.</p> <p>The Minister of Agriculture, Forestry and Fisheries or the prefectural governor concerned may let the employees enter other persons' land, for surveying, inspecting, or moving or removing the things obtrusive to the survey or inspection, when the minister finds it to be necessary for dealing with the particulars provided for in this Act or in an order based on this Act.</p> <p>When the employees perform their duties pursuant to the provisions of the preceding two paragraphs, they must carry their identification cards for certifying their status with them and show the cards when requested to do so.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Article. 189	<p>A person who falls under any of the following items is punished by imprisonment for not more than three years or to a fine of not more than thirty million yen:</p> <p>(i) a person who has gathered or caught specified aquatic animals and plants in violation of the provisions of Article 132, paragraph (1); and</p> <p>(ii) a person who has knowingly transported, retained, acquired with or without compensation or mediated or arranged a disposal of specified aquatic animals and plants or their products pertaining to the crime referred to in the preceding item.</p>
Article. 190	<p>A person who falls under any of the following items is punished by imprisonment for not more than three years or to a fine of not more than three million yen:</p> <p>(i) a person who has gathered or caught specified fishery resources in violation of the provisions of Article 25;</p> <p>(ii) a person who has violated an order under the provisions of Article 27, Article 33, Article 34, or paragraph (1) of Article 131;</p> <p>(iii) a person who has operated a fishery permitted by the Minister or a fishery permitted by the prefectural governor in violation of the provisions of paragraph (1) of Article 36 or paragraph (1) of Article 57;</p> <p>(iv) a person who has operated a fishery permitted by the minister or a fishery permitted by the prefectural governor without obtaining a permission of Article 47 (including as applied mutatis mutandis pursuant to Article 58), with respect to particulars specified by Order of the Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries or Rules referred to in Article 42, paragraph (1) (including as applied mutatis mutandis pursuant to Article 58 following the deemed replacement of terms; hereinafter the same applies in this item), and the contents of the fishery</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>do not conform to the restrictive measures established pursuant to the provisions of the same paragraph;</p> <p>(v) a person who has operated a fishery in violation of the conditions added to the permission of a fishery permitted by the minister, the fishery right, or the permission of a fishery under the provisions of Article 88, paragraph (1) (including as applied mutatis mutandis pursuant to paragraph (5) of the same Article);</p> <p>(vi) a person who has operated a fishery permitted by the minister, a fishery permitted by the prefectural governor, or a fishery permitted pursuant to the provisions of Article 88, paragraph (1) (including as applied mutatis mutandis pursuant to paragraph (5) of the same Article) while the fishery is suspended, operated a fishery covered by a fixed gear fishery right or a demarcated fishery right provided for in Article 60, paragraph (2) while the exercise of the right is suspended, or operated a fishery covered by a common fishery right provided for in the same paragraph in the fishing ground while the exercise of the right is suspended;</p> <p>(vii) a person who has operated a fixed gear fishery or demarcated fishery in violation of the provisions of Article 68; or</p> <p>(viii) a person who has operated a fishery in violation of the prohibition pursuant to the provisions of Article 119, paragraph (1) or operated a fishery without obtaining the permission pursuant to the provisions of the same paragraph.</p>
Article. 191	<p>A person who has violated an order based on the provisions of Article 120, paragraph (11) (including as applied mutatis mutandis pursuant to Article 121, paragraph (4)) is punished by imprisonment for not more than one year or a fine of not more than 500,000 yen or a detention or a petty fine.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Article. 192	<p>In the cases of the preceding three Articles, the catches, their products, fishing boats, fishing gear and other things used for gathering, catching or culturing aquatic animals and plants and respectively owned or possessed by criminals may be confiscated; provided, however, that when the whole or part of the items owned by criminals are unable to be confiscated, a sum of money equivalent thereto may be collected.</p>
Article. 193	<p>A person who falls under any of the following items is punished by imprisonment for not more than six months or a fine of not more than 300,000 yen:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) a person who has failed to make a report under the provisions of Article 26, paragraph (1) or Article 30, paragraph (1), or has made a false report; (ii) a person who has operated a fishery in violation of the conditions added to the permission of a fishery permitted by the prefectural governor; (iii) a person who has used a fishery right as a purpose of a loan in violation of the provisions of Article 82; (iv) a person who has rejected, disturbed or evaded the inspection of a Fishery Supervisor or Fishery Supervising Officer under the provisions of Article 128, paragraph (3), or has not responded to the question of the supervisor or officer or has made a false statement; (v) a person who has violated the provisions of Article 165, paragraph (4); (vi) a person who has failed to report under the provisions of Article 176, paragraph (1), or has made a false statement, or has rejected, disturbed or evaded the inspection of the employees; or (vii) a person who has rejected, disturbed or evaded the survey, inspection, movement or removal performed by the employees under the provisions of Article 176, paragraph (2).

มาตรา	รายละเอียด
Article. 194	Imprisonment and a fine may be cumulatively imposed on a person who has committed a crime of Articles 189 through 191 or item (iii) of the preceding Article, depending on the circumstances.
Article. 195	<p>A person who has infringed a fishery right or right to exercise partner rights is punished by a fine of not more than one million yen.</p> <p>(2) No prosecution of the crime referred to in the preceding paragraph may be launched without a complaint.</p>
Article. 196	<p>A person who falls under any of the following items is punished by a fine of not more than 100,000 yen:</p> <p>(i) a person who has violated the provisions of Article 50 (including as applied mutatis mutandis pursuant to Article 58);</p> <p>(ii) a person who has violated an order based on the provisions of Article 122; or</p> <p>(iii) a person who has moved, defaced, or damaged a sign of a fishing ground, fishing gear, or any other objects used for gathering, catching, or culturing aquatic animals and plants.</p>
Article. 197	If a representative of a corporation, or an agent, employee or worker of a corporation or a person has committed an act in violation of Articles 189 through 191, Article 193, paragraph (1) of Article 195, or item (i) or (ii) of the preceding Article with respect to the business or property of the corporation or the person, the actor is punished and the corporation or the person is sentenced to the fine of the Article concerned
Article. 198	A person who has failed to make a notification under the provisions of paragraph (4) of Article 21, paragraph (4) of Article 22, paragraph (2) of Article 48, paragraph (2) of Article 49 (including as applied mutatis mutandis pursuant to Article 58), or paragraph (1) of Article 80 is punished by a civil fine of not more than 100,000 yen.

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารแห่งประเทศไทย 100 เยน เท่ากับ 25.6742 บาท ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2565

จากตารางความรับผิดชอบและบทกำหนดโทษดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าบทบัญญัติตามที่บัญญัติไว้ใน Fisheries Law (Law No. 267 of 1949) Effective date: April 1, 2020 (Revised by Law No. 37 of 2021) ของประเทศญี่ปุ่นนั้น ในส่วนของบทกำหนดโทษทางอาญา สำหรับใช้ลงโทษผู้กระทำความผิด มีการกำหนดโทษจำคุกและมีการกำหนดโทษปรับไว้ ซึ่งในส่วนของบทกำหนดบทลงโทษปรับ ประเทศญี่ปุ่นมีการกำหนดบทลงโทษปรับแบบตายตัว ซึ่งแตกต่างจาก Philippine fisheries code of 1998 (republic act no. 10654) ของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ที่กำหนดโทษปรับตามขนาดของเรือประมงที่ใช้ในการกระทำความผิด

3.2.3 FISHERIES ACT R.S.C. 1985

ประเทศแคนาดาตั้งอยู่ทางเหนือของทวีปอเมริกาเหนือ และทางตะวันตกติดกับมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ ทางตะวันตกติดกับมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ ทางเหนือติดกับมหาสมุทรอาร์คติก และทางใต้ติดกับประเทศสหรัฐอเมริกา มีพื้นที่ 9,976,140 ตารางกิโลเมตร มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกรองจากรัสเซีย มีแนวชายฝั่งยาวที่สุดในโลก และเป็นเจ้าของท้องทะเลถึงสามแห่ง รวมถึงมีบริเวณติดกับสหรัฐอเมริกาที่มีเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วย¹⁹

แคนาดาเป็นประเทศหนึ่งที่เป็นภาคีสมาชิกความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า เพื่อป้องกัน ขับยั้ง และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม โดยแคนาดาได้ให้ความสำคัญกับมาตรการในการจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย โดยเฉพาะมาตรการส่งเสริมที่ปรากฏในความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า เพื่อป้องกัน ขับยั้ง และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม กล่าวคือ การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศว่าด้วยการเปิดเผยและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการทำประมงชายฝั่งของแคนาดา (The Coastal Fisheries Protection Act) ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยนำมาตรการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศว่าด้วยการเปิดเผยและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารบัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว และอาจเรียกว่ากฎหมายว่าด้วยการอนุวัติการความตกลงว่าด้วยมาตรการของรัฐเจ้าของท่า เพื่อป้องกัน ขับยั้ง และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (The Port State Measures

¹⁹ Thiraphon Singlor. (2564). จากเศรษฐกิจสีเขียวสู่ 'สีน้ำเงิน' ศักยภาพของท้องทะเลในอเมริกาเหนือโดยการขับเคลื่อนของแคนาดา. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.sdgmovement.com/2021/03/19/canada-leading-blue-economy-north-america/>. [2565, 28 สิงหาคม].

Agreement Implementation Act) ในเรื่องการเปิดเผยและและเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าวอยู่ในหมวดว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร (Information) ซึ่งให้อำนาจรัฐมนตรีอาจประกาศเปิดเผยต่อรัฐเจ้าของรัฐเจ้าของสัญชาติ รัฐชายฝั่ง องค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค องค์กรของรัฐหรือองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) ข้อมูลการปฏิเสศไม่ให้เรือต่างชาติเข้าเขตการทำประมงของแคนาดา
- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับการตั้งข้อสงสัย การแก้ไขเปลี่ยนแปลงและการยกเลิก คำสั่งต่าง ๆ
- 3) ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือการตัดสินใจใด ๆ
- 4) ข้อมูลรายงานการสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเรือต่างชาติ
- 5) ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้บังคับที่เรือต่างชาติต้องปฏิบัติ

นอกจากนี้ ยังมีบัญญัติให้รัฐมนตรีสามารถประกาศเปิดเผยต่อภาคีสมาชิก PSM Agreement ของรัฐชายฝั่ง หรือองค์กรจัดการประมงระดับภูมิภาค ซึ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมาตรการที่มีประสิทธิภาพทั้งหลายในการแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการประมงชายฝั่ง²⁰

²⁰ วัฒชนะ วงศ์สินนาค. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 1. หน้า 47.

ตารางที่ 4 ตารางความรับผิดชอบและบทลงโทษเกี่ยวกับการทำประมงผิดกฎหมายตาม FISHERIES ACT R.S.C. 1985 มีรายละเอียดสาระสำคัญ²¹ ดังนี้

มาตรา	รายละเอียด
Section. 23	No one shall fish for, take, catch or kill fish in any water, along any beach or within any fishery described in any lease or licence, or place, use, draw or set therein any fishing gear or apparatus, except by permission of the occupant under the lease or licence for the time being, or shall disturb or injure any such fishery.
Section. 24	Seines, nets or other fishing apparatus shall not be set or used in such a manner or in such a place that they or any equipment that is attached to any of them obstructs the navigation of boats and vessels and no boats or vessels shall destroy or wantonly injure in any way seines, nets or other fishing apparatus lawfully set or used or any equipment that is attached to any of them.
Section. 31 (1)	No one shall catch, fish for, take, buy, sell, possess or export any fish for the purposes of converting it into fish meal, manure, guano or fertilizer, or for the manufacture or conversion of the fish into oil, fish meal or manure or other fertilizing product, except under authority of the Minister.
Section. 33	No person shall purchase, sell or possess any fish that has been caught in contravention of this Act or the regulations.
Section. 34.4 (1)	No person shall carry on any work, undertaking or activity, other than fishing, that results in the death of fish.
Section. 35 (1)	No person shall carry on any work, undertaking or activity that results in the harmful alteration, disruption or destruction of fish habitat.)
Section. 36 (1)	(1) No one shall (a) throw overboard ballast, coal ashes, stones or other prejudicial or deleterious substances in any river, harbour or roadstead, or in any water where fishing is carried on;

²¹ FISHERIES ACT R.S.C. 1985. Section. 23-92.

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(b) leave or deposit or cause to be thrown, left or deposited, on the shore, beach or bank of any water or on the beach between high and low water mark, remains or offal of fish or of marine animals; or</p> <p>(c) leave decayed or decaying fish in any net or other fishing apparatus.</p>
Section. 36 (3)	(3) Subject to subsection (4), no person shall deposit or permit the deposit of a deleterious substance of any type in water frequented by fish or in any place under any conditions where the deleterious substance or any other deleterious substance that results from the deposit of the deleterious substance may enter any such water.
Section. 40 (1)	<p>Every person who contravenes subsection 34.4 (1) or 35 (1) is guilty of an offence and liable</p> <p>(a) on conviction on indictment,</p> <p>(i) in the case of an individual,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$15,000 and not more than \$1,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$30,000 and not more than \$2,000,000, or to imprisonment for a term not exceeding three years, or to both,</p> <p>(ii) in the case of a person, other than an individual or a corporation referred to in subparagraph (iii),</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$500,000 and not more than \$6,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$1,000,000 and not more than \$12,000,000, and</p> <p>(iii) in the case of a corporation that the court has determined to be a small revenue corporation,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$75,000 and not more than \$4,000,000, and</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$150,000 and not more than \$8,000,000; or</p> <p>(b) on summary conviction,</p> <p>(i) in the case of an individual,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$5,000 and not more than \$300,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$10,000 and not more than \$600,000, or to imprisonment for a term not exceeding six months, or to both,</p> <p>(ii) in the case of a person, other than an individual or a corporation referred to in subparagraph (iii),</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$100,000 and not more than \$4,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$200,000 and not more than \$8,000,000, and</p> <p>(iii) in the case of a corporation that the court has determined to be a small revenue corporation,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$25,000 and not more than \$2,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$50,000 and not more than \$4,000,000.</p>
Section. 40 (2)	<p>Every person who contravenes subsection 36 (1) or (3) is guilty of an offence and liable</p> <p>(a) on conviction on indictment,</p> <p>(i) in the case of an individual,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$15,000 and not more than \$1,000,000, and</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$30,000 and not more than \$2,000,000, or to imprisonment for a term not exceeding three years, or to both,</p> <p>(ii) in the case of a person, other than an individual or a corporation referred to in subparagraph (iii),</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$500,000 and not more than \$6,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$1,000,000 and not more than \$12,000,000, and</p> <p>(iii) in the case of a corporation that the court has determined to be a small revenue corporation,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$75,000 and not more than \$4,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$150,000 and not more than \$8,000,000; or</p> <p>(b) on summary conviction,</p> <p>(i) in the case of an individual,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$5,000 and not more than \$300,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$10,000 and not more than \$600,000, or to imprisonment for a term not exceeding six months, or to both,</p> <p>(ii) in the case of a person, other than an individual or a corporation referred to in subparagraph (iii),</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$100,000 and not more than \$4,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$200,000 and not more than \$8,000,000, and</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(iii) in the case of a corporation that the court has determined to be a small revenue corporation,</p> <p>(A) for a first offence, to a fine of not less than \$25,000 and not more than \$2,000,000, and</p> <p>(B) for a second or subsequent offence, to a fine of not less than \$50,000 and not more than \$4,000,000.</p>
Section. 78	<p>Except as otherwise provided in this Act, every person who contravenes this Act or the regulations is guilty of</p> <p>(a) an offence punishable on summary conviction and liable, for a first offence, to a fine not exceeding one hundred thousand dollars and, for any subsequent offence, to a fine not exceeding one hundred thousand dollars or to imprisonment for a term not exceeding one year, or to both; or</p> <p>(b) an indictable offence and liable, for a first offence, to a fine not exceeding five hundred thousand dollars and, for any subsequent offence, to a fine not exceeding five hundred thousand dollars or to imprisonment for a term not exceeding two years, or to both.</p>
Section. 78.1	<p>Continuing offences</p> <p>Where any contravention of this Act or the regulations is committed or continued on more than one day, it constitutes a separate offence for each day on which the contravention is committed or continued.</p>
Section. 78.2	<p>Offences by corporate officers, etc.</p> <p>Where a corporation commits an offence under this Act, any officer, director or agent of the corporation who directed, authorized, assented to, acquiesced in or participated in the commission of the offence is a party to and guilty of the offence and is liable on conviction to the punishment provided for the offence, whether or not the corporation has been prosecuted.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Section. 78.3	<p>Offences by employers</p> <p>In any prosecution for an offence under this Act, it is sufficient proof of the offence to establish that it was committed by an employee or agent of the accused, whether or not the employee or agent is identified or has been prosecuted for the offence, unless the accused establishes that the offence was committed without the knowledge or consent of the accused.</p>
Section. 78.4	<p>Offences by licence holders</p> <p>In any prosecution for an offence under this Act, it is sufficient proof of the offence to establish that it was committed by a person in respect of any matter relating to any operations under a lease or licence issued to the accused pursuant to this Act or the regulations, whether or not the person is identified or has been prosecuted for the offence, unless the accused establishes that the offence was committed without the knowledge or consent of the accused.</p>
Section. 79	<p>Additional fine</p> <p>Where a person is convicted of an offence under this Act and the court is satisfied that as a result of committing the offence the person acquired monetary benefits or monetary benefits accrued to the person, the court may, notwithstanding the maximum amount of any fine that may otherwise be imposed under this Act, order the person to pay an additional fine in an amount equal to the court's finding of the amount of those monetary benefits.</p>
Section. 80	<p>Joint Liability</p> <p>Marginal note: Who shall be liable</p> <p>Unless otherwise specified, every proprietor, owner, agent, tenant, occupier, partner or person actually in charge, either as occupant or servant, shall be deemed to be jointly and severally liable for any penalties or moneys recovered under any provision of this Act or the regulations.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Section. 85	<p>Penalties and forfeitures</p> <p>The Governor in Council may prescribe the manner in which the proceeds of penalties and the proceeds of the sale of confiscated things shall be distributed.</p>
Section. 86.1	<p>Alternative Measures Agreements</p> <p>Marginal note:Definitions</p> <p>The following definitions apply in sections 86.2 to 86.95</p> <p>alternative measures means measures in respect of the protection of fisheries, fish or fish habitat or the prevention of pollution, other than judicial proceedings, that are used to deal with a person who is alleged to have committed an offence under this Act. (mesures de rechange)</p> <p>Attorney General means either the Attorney General of Canada or the Attorney General or Solicitor General of the province in which the proceedings are taken, and includes the lawful deputy of either of them. (procureur général)</p>
Section. 86.2	<p>(1) Alternative measures may be used only if doing so is not inconsistent with the purpose of this Act and the following conditions are met:</p> <p>(a) the alleged offence is an offence under this Act, except an offence under section 62 or 63 or any other offence referred to in any regulations made under paragraph 86.95(a);</p> <p>(b) an information has been laid in respect of the offence;</p> <p>(c) the Attorney General, after consulting with the Minister, is satisfied that the measures would be appropriate, having regard to the nature of the offence, the circumstances surrounding its commission and the following factors:</p> <p>(i) the importance of the protection of fisheries, fish or fish habitat or the prevention of pollution,</p> <p>(ii) the alleged offender's history of compliance with this Act,</p> <p>(iii) whether the offence is a repeated occurrence,</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>(iv) any allegation that information is being or was concealed or other attempts to subvert the purpose and requirements of this Act are being or have been made, and</p> <p>(v) whether any remedial or preventive action has been taken by or on behalf of the alleged offender in relation to the offence;</p> <p>(d) the alleged offender has been advised of the right to be represented by counsel;</p> <p>(e) the alleged offender accepts responsibility for the act or omission that forms the basis of the offence;</p> <p>(f) the alleged offender applies, in accordance with regulations made under section 86.95, to participate in the measures;</p> <p>(g) the alleged offender and the Attorney General have entered into an alternative measures agreement within 180 days after the day on which the Attorney General provided the alleged offender with initial disclosure of the Crown's evidence;</p> <p>(h) the Attorney General considers that there is sufficient evidence to proceed with the prosecution of the offence; and</p> <p>(i) the prosecution of the offence is not barred at law.</p> <p>Marginal note:Restriction on use</p> <p>(2) Alternative measures shall not be used if the alleged offender</p> <p>(a) denies participation or involvement in the commission of the alleged offence; or</p> <p>(b) expresses the wish to have any charge against them dealt with by the court.</p> <p>Marginal note:Admissions not admissible in evidence</p> <p>(3) No admission, confession or statement accepting responsibility for a given act or omission made by an alleged offender as a condition of being dealt with by alternative measures is admissible in evidence against them in any civil or criminal proceedings.</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>Marginal note:Dismissal of charge</p> <p>(4) If alternative measures have been used, the court shall dismiss the charge laid against the alleged offender in respect of that offence if the court is satisfied on a balance of probabilities that the alleged offender has complied with the alternative measures agreement.</p> <p>Marginal note:No bar to proceedings</p> <p>(5) The use of alternative measures is not a bar to any proceedings against the alleged offender under this Act.</p> <p>Marginal note:Laying of information, etc.</p> <p>(6) This section does not prevent any person from laying an information, obtaining the issue or confirmation of any process, or proceeding with the prosecution of any offence, in accordance with the law.</p>
Section. 92	<p>Review of Act</p> <p>Marginal note:Five-year review</p> <p>Every five years beginning on the day on which this section comes into force, the provisions and operation of this Act shall be reviewed by the committee of the Senate, of the House of Commons or of both Houses that is designated or established for that purpose.</p>

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารแห่งประเทศไทย 1 ดอลลาร์แคนาดา เท่ากับ 27.2671 บาท ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2565

จากตารางดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าบทกำหนดโทษตามที่กำหนดไว้ใน FISHERIES ACT R.S.C. 1985 มีรายละเอียดสาระสำคัญ ดังนี้ FISHERIES ACT R.S.C. 1985 มีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับผู้กระทำความผิดไว้เป็นโทษจำคุก และโทษปรับทางอาญา ซึ่งในส่วน of โทษปรับทางอาญา มีการกำหนดโทษปรับแบบตายตัวในอัตราขั้นต่ำและขั้นสูง และมีการกำหนดอัตราโทษปรับเพิ่มขึ้น หากเป็นการกระทำความผิดซ้ำด้วย และนอกเหนือจากการกำหนดโทษจำคุกและโทษปรับ และถ้าเป็นกรณีที่ศาลเห็นว่าการทำงานประมงผิดกฎหมายในครั้งนั้น ผู้กระทำความผิดได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นตัวเงินจากการกระทำความผิดนอกเหนือจากโทษปรับหรือโทษจำคุกที่ผู้กระทำความผิดอาจจะได้รับแล้วนั้น ศาลยังมีดุลพินิจใน

การสั่งให้ผู้กระทำความผิดชดใช้เงินเท่ากับมูลค่าของผลตอบแทนที่ได้รับจากการกระทำความผิดได้ด้วย

นอกจากนี้บทบัญญัติตาม FISHERIES ACT R.S.C. 1985 ของประเทศแคนาดา ก็ได้มีการใช้มาตรการทางเลือกอื่น ๆ นอกเหนือจากการลงโทษทางอาญา เพื่อนำมาใช้สำหรับลงโทษผู้กระทำความผิด และนอกจากนี้ ยังมีการกำหนดให้มีการทบทวนกฎหมายที่ใช้บังคับในทุก ๆ ห้าปี อีกด้วย

3.2.4 THE PARTICIPATION ACT OF 1999

ราชอาณาจักรนอร์เวย์ตั้งอยู่ฝั่งตะวันตกของคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย ทิศเหนือติดกับมหาสมุทรอาร์กติก ทิศตะวันตกติดกับทะเลนอร์วีเจียน ทิศตะวันออกติดกับฟินแลนด์ สวีเดน และรัสเซีย ทิศใต้ติดกับทะเลเหนือ มีพื้นที่ 385,199 ตารางกิโลเมตร²²

ระบอบการเมืองการปกครอง

นอร์เวย์มีระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ ส่วนรัฐสภาใช้ระบบสภาเดียว คือ สภาสตอร์ทิงเกต (Stortinget)

ความตกลงร่วมกันกับไทยและกฎหมายเกี่ยวกับการประมงของนอร์เวย์

นอร์เวย์ได้ลงนามความตกลงร่วมกันกับไทยหลายฉบับ สำหรับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประมง ได้แก่ความตกลงระหว่างกรมประมงกับสำนักงานความร่วมมือในการพัฒนาแห่งนอร์เวย์ เพื่อดำเนินโครงการ Post - Tsunami Assessment of the Living Marine Resources and Development of a Strategic Plan of Sustainable Marine Fish Farming ลงนามเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2547 และความตกลงระหว่างกรมประมงกับสำนักงานความร่วมมือในการพัฒนาแห่งนอร์เวย์ ว่าด้วยความร่วมมือในการพัฒนาด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์ทะเลและการประเมินแหล่งทรัพยากรการประมงในทะเลอันดามันประเทศไทย ลงนามเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2550

พระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมในการทำการประมงและการประมง ค.ศ. 1999 (ฉบับที่ 15) หรือ THE PARTICIPATION ACT OF 1999²³ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นกฎหมายการประมงที่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำประมงเชิงพาณิชย์ไว้ โดยต้องได้รับอนุญาต ซึ่งใบอนุญาตพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำประมงเชิงพาณิชย์ เรียกว่า “ใบอนุญาตการค้า หรือใบอนุญาตการค้าได้มา” โดยหน่วยงานของรัฐจะออกใบอนุญาตฯ ให้กับเจ้าของเรือสำหรับเรือดำใต้อาหนึ่ง ที่มีวัตถุประสงค์ในการทำประมงและมีกรรมสิทธิ์ในเรือประมงลำที่ได้รับ

²² กระทรวงต่างประเทศ. (2552). *ราชอาณาจักรนอร์เวย์*. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.mfa.go.th/th/content/5d5bcc2215e39c306000a202>. [2565, 28 สิงหาคม].

²³ THE PARTICIPATION ACT OF 1999

อนุญาตฯ และจะออกใบอนุญาตฯ ให้สำหรับเจ้าของเรือประมงผู้ที่มีสัญชาตินอร์เวย์เท่านั้น และนอกจากข้อกำหนดด้านสัญชาติแล้ว เจ้าของเรือจะต้องเป็นผู้ประกอบอาชีพประมงเชิงพาณิชย์เป็นเวลาดังแต่สามปีขึ้นไป และเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เรือประมงลำที่ขอรับใบอนุญาตฯ ตั้งแต่ห้าปีที่ผ่านมามีด้วย นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับอาชีพอานามัยและความปลอดภัยของชาวประมง โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจพระมหากษัตริย์ในการออกระเบียบในคำขอรับใบอนุญาตสำหรับเรือที่มีขนาดต่ำกว่าที่กำหนด เป็นต้น และกรณีที่เจ้าของเรือเป็นนิติบุคคลหรือบริษัท หรือสมาคม จะต้องมิใช่ชาวประมงสัญชาตินอร์เวย์มีส่วนเป็นเจ้าของมากกว่าร้อยละ 50 ของนิติบุคคล ซึ่งเป็นบริษัทหรือสมาคมนั้นด้วย นอกจากนี้ ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในนอร์เวย์สามารถเป็นเจ้าของเรือประมงที่มีความสูงไม่เกิน 15 เมตร ได้อีกด้วย

ตารางที่ 5 ตารางความรับผิดชอบและบทกำหนดโทษตาม THE PARTICIPATION ACT OF 1999
มีรายละเอียดสาระสำคัญ²⁴ ดังนี้

มาตรา	รายละเอียด
Section. 27	<p>Chapter VI. Sanctions etc.</p> <p>Administrative confiscation of catch</p> <p>If a vessel exceeds the catch quantity per trip stipulated in the individual permit, the additional catch or its value accrues to the sales organization to which the first-hand turnover has been added. This applies regardless of whether the relationship entails criminal liability.</p> <p>The Ministry can, by special regulations, allow larger quantities of catch to be brought ashore per trip than what the permit gives access to.</p> <p>The sales organization must submit reports on additional catch delivered to the Norwegian Directorate of Fisheries. Confiscation under the first paragraph is decided by the Directorate of Fisheries, which calculates the additional catch and its value.</p>

²⁴ THE PARTICIPATION ACT OF 1999

มาตรา	รายละเอียด
Section. 28	<p>Violation fee</p> <p>In the event of a deliberate or negligent violation of provisions made in or pursuant to this Act, a violation fee may be imposed. In the event of a breach of provisions made in accordance with this Act, an infringement fee may only be imposed when this is stated in the regulations.</p> <p>If someone acting on behalf of an enterprise has breached a provision given in or pursuant to this Act, the enterprise may be charged an infringement fee. This applies even if no individual can be charged an infringement fee.</p> <p>The infringement fee can be imposed according to fixed rates or assessed in each individual case. When determining the fee, account may be taken, among other things, of the profit or potential profit that the person responsible has had from the infringement, how serious the infringement is and additional costs that control measures and handling the case have entailed.</p> <p>The King may, in regulations, provide further rules on the determination of the infringement fee and provisions on interest and additional fees if the infringement fee is not paid when due.</p> <p>The final decision on the infringement fee is a compulsory basis for attachment. Violation fees can also be collected through the sales team by offsetting in catch settlements. The courts can try the amount of the fee.</p>
Section. 29	<p>Compulsory fine</p> <p>In order to ensure that the rules given in or pursuant to this Act, or obligations established pursuant to this Act, are fulfilled, compulsory fines may be imposed.</p> <p>The compulsory fine is a running fine that starts from a specially determined deadline for compliance with an order, if this deadline has expired without the order being fulfilled. In special cases, the Ministry can reduce or waive accrued fines.</p> <p>The King may, in regulations, provide further rules on the determination, implementation and time period for which the compulsory fine shall apply, and</p>

มาตรา	รายละเอียด
	<p>provisions on interest and additional fees if the compulsory fine is not paid when due.</p> <p>Compulsory fines can be collected through the sales team by offsetting in catch settlements.</p>
Section. 30	<p>Implementation</p> <p>The King may issue further regulations for the implementation of this Act.</p>
Section. 31	<p>Penalty</p> <p>Anyone who intentionally or negligently violates provisions given in or pursuant to §§ 4, 5 a, 7 third paragraph, 9, 12, 15, 20, 21 and 24 is punished with fines or imprisonment for up to one year.</p> <p>Gross infringement of the provisions mentioned in the first paragraph, which is done with gross negligence or with intent, can be punished with imprisonment for up to six years. When assessing whether the infringement is serious, particular emphasis must be placed on whether the economic or potential economic value of the infringement is large, whether the infringement has occurred systematically and over time, whether the infringement is of a cross-border nature, and whether the infringement has occurred as part of organized business.</p> <p>When criminal liability according to the first paragraph can be enforced against the master of the vessel for an act that any of the crew on a vessel is responsible for, the subordinate can only be punished if he has violated the provision with intent. When deciding whether a subordinate should be punished, particular account must be taken of the preventive effect of the punishment, how serious the violation is, and whether the person concerned has or could have benefited from the violation.</p> <p>The master of the vessel can adopt submissions on behalf of the client. The principal can also be punished in proceedings brought against the master of the vessel.</p>

มาตรา	รายละเอียด
Section. 31 a	<p>Criminal procedural confiscation</p> <p>In the event of a breach of the provisions mentioned in section 31, first paragraph, the catch may be confiscated. The same applies to tools, objects or vessels used in the offence. This applies regardless of who is the owner. Instead of the thing, the value can be confiscated in whole or in part from the guilty party or the person on whose behalf it was acted, or from the owner.</p> <p>It can be determined that liens and other rights in things that are confiscated are wholly or partially forfeited. The provisions of Section 74 of the Criminal Code apply accordingly.</p> <p>When legal and illegal catches are mixed together, the entire catch can be confiscated.</p>

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของธนาคารแห่งประเทศไทย โครนนอร์เวย์ เท่ากับ 3.4937 บาท ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2565

จากตารางดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าบทกำหนดโทษตามที่กำหนดไว้ใน THE PARTICIPATION ACT OF 1999 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันของราชอาณาจักรนอร์เวย์มีการกำหนดบทลงโทษทางปกครองและบทลงโทษทางอาญาในกรณีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทำประมงผิดกฎหมาย สำหรับการลงโทษทางปกครอง เช่น การต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับทางปกครองในกรณีกระทำความผิด และในกรณีที่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมในกรณีที่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในกำหนดระยะเวลา ผู้กระทำความผิดจะต้องเสียดอกเบี้ย หรือค่าธรรมเนียมอื่น ๆ เพิ่มเติม สำหรับในกรณีการชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับทางปกครองนั้น รัฐบาลสามารถหักชำระค่าปรับจากมูลค่าสัตว์น้ำของการทำประมงที่ได้รับได้

สำหรับการลงโทษทางอาญา ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษามาตรา 31 เกี่ยวกับการลงโทษ เห็นได้ว่ากรณีที่จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา 4 มาตรา 5 a มาตรา 7 วรรคสาม มาตรา 9 มาตรา 12 มาตรา 15 มาตรา 20 มาตรา 21 และ มาตรา 24 ผู้กระทำความผิดจะต้องระวางโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี โดยแยกบทลงโทษทางอาญาได้เป็นกรณีดังนี้

กรณีกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้กระทำความผิดสามารถถูกลงโทษได้โดยมีโทษจำคุกไม่เกินหกปี ซึ่งในการพิจารณาว่าเป็นการละเมิดอย่างร้ายแรงหรือไม่นั้น จะพิจารณาจากมูลค่าทางเศรษฐกิจหรือผลกระทบของการกระทำความผิดว่ามีผลกระทบร้ายแรง

เพียงใด และส่งผลกระทบต่อความเป็นระบบอันจะส่งผลในระยะยาวหรือไม่ มีลักษณะเป็นผลกระทบต่อทรัพยากรของโลกโดยรวมหรือไม่ และการกระทำความคิดนั้นเป็นการกระทำความคิดในเชิงพาณิชย์หรือไม่ และเมื่อการกระทำความคิดทางอาญาดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ในกรณีที่ถูกเรียกกระทำความคิด จะสามารถบังคับเอากับเจ้าของเรือได้ สำหรับลูกเรืออาจถูกลงโทษได้ต่อเมื่อได้กระทำความคิดโดยจงใจหรือโดยเจตนากระทำความคิดด้วยตัวเอง และนอกจากนี้ในการลงโทษลูกเรือจะต้องคำนึงว่าการกระทำความคิดนั้นร้ายแรงเพียงใด และลูกเรือหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับผลประโยชน์จากการกระทำความคิดหรือไม่

นอกจากนี้ กรณีที่ฝ่าฝืนมาตรา 31 วรรคแรก สัตว์น้ำที่จับได้อาจถูกริบได้ เช่นเดียวกับเครื่องมือ สิ่งของ หรือภาชนะที่ใช้ในการกระทำความคิด โดยไม่คำนึงว่าใครเป็นเจ้าของ และหากเป็นกรณีที่มีสัตว์น้ำที่จับได้รวมผสมกันระหว่างสัตว์น้ำที่จับโดยถูกกฎหมายและสัตว์น้ำที่จับโดยผิดกฎหมาย ก็สามารถริบทั้งหมดหรือบางส่วนได้ หากผู้กระทำผิดหรือผู้กระทำการแทนหรือเจ้าของเรือสามารถระบุได้ว่าสิ่งของที่ริบนั้นมีบางส่วนได้มาจากการกระทำที่ถูกกฎหมาย โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา 74 แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

3.2.5 GERMAN CRIMINAL CODE

ประเทศเยอรมนีได้นำระบบโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความคิดมาใช้ในปี ค.ศ. 1975 โดยก่อนที่จะนำมาใช้นั้นได้มีการศึกษาระบบนี้มาเป็นระยะเวลานานอย่างละเอียดถี่ถ้วน และได้พัฒนาให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณที่แตกต่างจากระบบเดิม เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายจากระบบเดิม

ในการปฏิรูปกฎหมายเริ่มจากรัฐสภาเยอรมนีตะวันตกได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งในปี ค.ศ. 1954 เพื่อให้ศึกษาและทบทวนกฎหมายอาญาที่ใช้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1878 ในเวลาแปดปีต่อมา คณะกรรมการก็ได้ออกร่างกฎหมายอาญา Penal Code E 1962 “E 1962” ซึ่งร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้นำโทษปรับมาใช้เป็นบทลงโทษแทนโทษจำคุกระยะสั้นและให้คำนวณค่าปรับเป็นแบบต่อวัน (Per Diem Basis) โดยมีหลักการกำหนดให้มีการลงโทษในรูปแบบของโทษปรับแทนโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หากการลงโทษปรับนั้นจะมีผลเพียงพอที่จะเป็นการตัดเตือนผู้กระทำความคิดไม่ให้กระทำความผิดขึ้นอีก โดยไม่ต้องคำนึงถึงความร้ายแรงของความคิดจะเป็นเท่าใด²⁵ และมีการกำหนดให้นำโทษปรับมาใช้แทนโทษจำคุกระยะสั้น เนื่องจากเห็นว่าโทษปรับมีผลในการลงโทษที่ดีกว่าในแง่ที่ว่าไม่ทำให้ผู้กระทำความผิด

²⁵Alben Eser. (1973). The Politics of Criminal Law Reform Act : Germany. *American journal of comparative*. Vol. 21. p. 245-246.

ถูกตัดขาดจากสังคมและในแง่ที่ว่ามิผลทำให้ผู้กระทำความผิดต้องได้รับผลกระทบพอสมควร ในแง่สถานภาพทางการเงิน²⁶ ซึ่งในการลงโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด ระบุให้ศาลกำหนดจำนวนค่าปรับรวมทั้งหมดเท่ากับผลคูณของปัจจัยสำคัญสองประการ ดังนี้²⁷

ปัจจัยประการแรกคือ จำนวนวันปรับเป็นปัจจัยที่บ่งบอกถึงความหนักเบาในการกระทำความผิด โดยศาลจะต้องพิจารณาถึงแรงจูงใจในการกระทำความผิด วิธีที่ใช้การกระทำความผิด และสภาพแวดล้อมที่มีส่วนให้ผลของการกระทำความผิดรุนแรงขึ้นหรืออ่อนลงประกอบกันไปด้วย

ปัจจัยที่สองก็คือ ค่าปรับต่อวัน ศาลพิจารณากำหนดจำนวนค่าปรับตามแต่สถานภาพและฐานะทางการเงินของผู้กระทำความผิด ศาลจะกำหนดค่าปรับต่อวันให้เท่ากับสัดส่วนจำนวนหนึ่งของรายได้เฉลี่ยสุทธิตายวันของผู้กระทำความผิด ซึ่ง Second Criminal Law Reform Act ไม่ได้กำหนดว่าเศษส่วนดังกล่าวนั้นจะต้องเป็นเท่าใด แต่ก็เป็นที่เข้าใจกันว่าเศษส่วนดังกล่าวนั้นไม่ควรจะเป็นจำนวนที่สูงจนกระทั่งทำให้ผู้กระทำความผิดหรือครอบครัวผู้กระทำความผิดต้องขาดซึ่งรายได้ขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันไป

นอกจากนี้ประเทศเยอรมนีได้มีการวิจัยเรื่องการลงโทษปรับ โดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดกับการลงโทษจำคุก โดย Hans-Jorg Albrecht ได้เปรียบเทียบอัตราการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดจะมีอัตราการกระทำความผิดซ้ำน้อยกว่าผู้กระทำความผิดที่ต้องโทษจำคุก และพบว่าโทษปรับมีข้อได้เปรียบกว่าโทษจำคุกในเรื่องการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์ ทำให้แนวโน้มนโยบายการลงโทษทางอาญาของประเทศเยอรมนีจะใช้การลงโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด เข้ามาแทนการลงโทษจำคุกกระยะสั้น โดยศาลเยอรมนีเห็นว่าระบบการลงโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดเป็นระบบที่เต็มไปด้วยประสิทธิภาพและความเสมอภาค²⁸

การเข้าถึงข้อมูลฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดในประเทศเยอรมนี ศาลไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการชำระภาษีของผู้กระทำความผิดได้โดยตรง ทำให้การตรวจสอบและประเมินฐานะทางการเงินของผู้กระทำความผิดอาจไม่มีความแม่นยำมากเท่าใด

²⁶ Dardy Joseph J. (1977) *Alternative Draft Code for the Federal Republic of Germany*. London : Sweet & Maxwell. p. 89.

²⁷ Gary M. Friedmon. (1983). The West German Day-Fine System: A possibility for the United States. *Chicago Law Review*. Vol. 50. p. 286-287.

²⁸ *Ibid*, p. 288-289.

นัก แต่อย่างไรก็ตาม การที่ศาลไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลการชำระภาษีของผู้กระทำความผิดได้ โดยตรงก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคในการลงโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดแต่อย่างใด เนื่องจากยังมีวิธีการอื่นที่จะช่วยให้ศาลทราบถึงข้อมูลฐานะทางการเงินของผู้กระทำความผิด²⁹ เช่น การใช้วิธีการประเมินฐานะทางการเงินของผู้กระทำความผิดโดยอนุญาตให้ผู้กระทำความผิดคัดค้านได้ หากเห็นว่าการประเมินผิดพลาดหรือไม่ถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง เพื่อจะทำให้การประเมินหรือตรวจสอบสถานะการเงินของผู้กระทำความผิดเป็นไปได้อย่างถูกต้องแท้จริง

กระบวนการในการเข้าถึงข้อมูลรายได้ของผู้กระทำความผิด โดยเริ่มต้นในชั้นสอบสวน ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ในการสัมภาษณ์ผู้กระทำความผิดถึงเรื่องการ ประกอบอาชีพ สภาพการทำงาน สภาพความเป็นอยู่ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบสำนวนคดีและนำข้อมูลดังกล่าวนั้น ส่งมอบให้แก่ศาลเพื่อเป็นการเตรียมข้อมูลสำหรับการประเมินฐานะทางการเงินของผู้กระทำความผิดเบื้องต้นให้แก่ศาล นอกจากนี้การหักรายจ่ายและค่าลดหย่อนของผู้กระทำความผิด ประเทศเยอรมนีกำหนดให้เฉพาะหนี้ที่เหมาะสมและสมเหตุสมผลเท่านั้น ที่จะนำมาหักลดมูลค่าวันปรับได้ เช่น หนี้ที่เกิดจากการซื้อที่พักอาศัย สำหรับหนี้ที่ไม่สมเหตุสมผล เช่น หนี้ที่เกิดจากการซื้อรถยนต์หรูราคาแพง จากนั้นเมื่อกำหนดรายได้ของผู้กระทำความผิดได้แล้ว ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดมีคู่สมรสที่ว่างงานหรือมีบุตรที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู ศาลก็จะนำจำนวนเงินรายได้นั้นมาหักค่าใช้จ่าย 20 – 25% เป็นค่าเลี้ยงดูคู่สมรสที่ว่างงาน และหักลด 10 – 15% เป็นค่าเลี้ยงดูบุตรแต่ละคน³⁰

ในทางปฏิบัติแล้วศาลก็จะไม่กำหนดมูลค่าของวันปรับให้สูงจนเป็นการลดรอนมาตรฐานการดำรงชีวิตขั้นต่ำของผู้กระทำความผิดและผู้ที่ต้องพึ่งพาฐานะทางการเงินของผู้กระทำความผิด กล่าวคือ ต้องกำหนดให้เป็นมูลค่าที่สมควรแก่การลงโทษผู้กระทำความผิดในแต่ละวัน แต่ต้องไม่ถึงกับทำให้ผู้กระทำความผิดและผู้ที่ต้องพึ่งพาฐานะทางการเงินของผู้กระทำความผิดมีคุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่ไปกว่ามาตรฐานการดำรงชีวิตขั้นต่ำ³¹

²⁹ ตะวัน กิรติฉนวนันท์. (2557). *การนำระบบโทษปรับโดยคำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดมาใช้ในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า. 37.

³⁰ Benedict Bartl. (2012). The Day Fine – Improving Equality before the Law in Australian Sentencing,” *The University of Western Sydney Law Review*. Vol. 16. p. 67.

³¹ Gary M. Friedmon. *Supra*. p. 228.

3.3 กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบและบทกำหนดโทษปรับทางอาญาตามกฎหมายประมง

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นกฎหมายที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐเพื่อควบคุมและจัดระเบียบการทำประมงภายในประเทศ ซึ่งกฎหมายดังกล่าววางมาตรการได้กำหนดขึ้น โดยอาจส่งผลกระทบต่อการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนอยู่บ้าง แต่อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรสัตว์น้ำในภาพรวมที่เป็นแหล่งอาหารของประชาชนทุกคน เพื่อเป็นมาตรการกำหนดให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำร่วมกันอย่างยั่งยืน ผู้ศึกษาจึงได้ทำการศึกษากฎหมายในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบและบทกำหนดโทษปรับทางอาญาตามกฎหมายประมง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้อย่างกว้างขวาง และได้เปลี่ยนวิธีการเขียนใหม่ให้เป็นสากลมากขึ้น³² โดยวางหลักการให้ “อะไรที่ไม่ได้ ห้ามไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายสามารถทำได้และได้รับการคุ้มครอง” ดังปรากฏในมาตรา 25 ซึ่งบัญญัติว่า “สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่นบุคคลย่อมมีสิทธิ และเสรีภาพที่จะทำการนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพ เช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังไม่มีการตรากฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อมสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ในคดีในศาลได้ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาของ บุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ” จะเห็นได้ว่าตามบทบัญญัติในมาตรา 25 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

³² วัชชนะ วงศ์สินนาค. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 1. หน้า 53-54.

พุทธศักราช 2560 ได้ให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพทั้งที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ และไม่ได้บัญญัติไว้เป็นการเฉพาะด้วย สำหรับบทบัญญัติในมาตรา 26 ซึ่งบัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วยกฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง” จะเห็นได้ว่าตามบทบัญญัติในมาตรา 26 การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ต้องมีเงื่อนไข 4 ประการ ดังนี้

- 1) ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม
- 2) ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ
- 3) จะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้
- 4) ต้องระบุเหตุผลความจำเป็น

สำหรับอาชีพประมงของไทยนั้น แต่เดิมประชาชนมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพประมง แต่เมื่อทรัพยากรสัตว์น้ำทางทะเลเริ่มลดลง สวนทางกับความต้องการของผู้บริโภคและการเติบโตของอุตสาหกรรมประมง รัฐจึงมีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการในการควบคุมการทำประมง ตามหน้าที่ที่ถูกกำหนดไว้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 57 ที่บัญญัติว่าให้รัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน และบทบัญญัติตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติว่าให้รัฐสามารถจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพได้ หากเป็นไปเพื่อการจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ดังนั้น การบังคับใช้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ในการที่รัฐกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพประมงต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แม้จะเป็นการจำกัดเสรีภาพของประชาชนที่รัฐสามารถกระทำได้

3.3.2 ประมวลกฎหมายอาญา

บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย จะเห็นได้ว่าการกระทำใด ๆ จะผิดความผิดก็ต่อเมื่อการกระทำนั้นมีกฎหมายบัญญัติไว้

ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด และมีการกำหนดบทลงโทษไว้³³ ซึ่งการกระทำผิดเกี่ยวกับการทำประมง ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษทางอาญา เนื่องจากพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 บัญญัติว่าการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าว ถือเป็นความผิดทางอาญาและมีการกำหนดบทลงโทษทางอาญาสำหรับใช้ลงโทษผู้กระทำความผิดไว้

3.3.3 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในการเริ่มต้นคดีอาญานั้น จะเริ่มจากการที่เจ้าพนักงานตำรวจพบเห็นการกระทำความผิดด้วยตนเอง หรืออาจเกิดจากการที่ผู้เสียหายหรือผู้ที่พบเห็นการกระทำความผิดเข้าแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อเจ้าพนักงานแยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

1) การร้องทุกข์ หมายความว่า การที่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีผู้กระทำความผิดเกิดขึ้น ไม่ว่าจะรู้ตัวผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม ซึ่งได้กระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายและการกล่าวหาเช่นนั้นได้กล่าวโดยมีเจตนาที่จะให้ผู้กระทำความผิดได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 (7) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

2) การกล่าวโทษ หมายความว่า เป็นการที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีบุคคลซึ่งจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 (8) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กระบวนการในการร้องทุกข์กล่าวโทษจะเป็นขั้นตอนเริ่มต้นการดำเนินคดีที่ทำให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสืบสวนสอบสวนเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษต่อไป แม้ว่าตามมาตรา 121 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กำหนดให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจในการสอบสวนคดีอาญาได้ทั้งปวงก็ตาม แต่ทว่า ในบางครั้งพนักงานสอบสวนซึ่งเป็นเจ้าพนักงานเอง ก็ไม่ได้เชื่อมโยงใกล้ชิดกับประชาชนเสมอไป การที่จะทราบว่ามีคดีความเกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องอาศัยข้อมูลจากการที่ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายเองโดยตรง หรือบุคคลผู้พบเห็นการกระทำความผิดที่ได้มาแจ้งความกับเจ้าพนักงาน จึงจะทำให้เจ้าพนักงานรับทราบ

³³ ประมวลกฎหมายอาญา. มาตรา 2 บัญญัติว่า บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

พรรคสองถ้าตามบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง การกระทำเช่นนั้นไม่เป็นความผิดต่อไป ให้ผู้ที่ได้กระทำการนั้นพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิด และถ้าได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษแล้ว ก็ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยต้องคำพิพากษาว่า ได้กระทำความผิดนั้น ถ้ารับโทษอยู่ก็ให้การลงโทษนั้นสิ้นสุดลง

มีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและตนจึงจะลงมือสืบสวนสอบสวนคดี เพื่อรวบรวมหาพยานหลักฐาน มาพิสูจน์ความผิดหรือความบริสุทธิ์ของบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดต่อไป

สำหรับกรณีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 นี้ กฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้มีโทษทางอาญาคือโทษปรับสถานเดียว ทให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดยินยอมเปรียบเทียบปรับจะทำให้คดีอาญาลดลง เพื่อให้การดำเนินคดี ความผิดเกี่ยวกับการทำประมงเป็นไปด้วยความรวดเร็ว อีกทั้ง ยังถือเป็นการลดปริมาณคดีอาญา ขึ้นสู่ชั้นศาลอีกด้วย

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 37 บัญญัติให้คดีอาญาลดลงในกรณี ดังต่อไปนี้³⁴

1) คดีมีโทษปรับสถานเดียว เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับ ความผิดนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนศาลพิจารณา

2) ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือคดีอื่นที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

3) ความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากรซึ่งมีโทษปรับอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่พนักงานสอบสวนได้เปรียบเทียบแล้ว

4) ในคดีความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ หรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ซึ่งเกิดในกรุงเทพมหานครเมื่อผู้ต้องหา ชำระค่าปรับตามที่นายตำรวจประจำท้องที่ตั้งแต่ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไป หรือนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ผู้ทำการในตำแหน่งนั้น ๆ ได้เปรียบเทียบแล้ว

5) ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตาม ค่าเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว จะเห็นได้ว่าคดีอาญาส่วนใหญ่เป็นคดีที่มีบทลงโทษปรับ สถานเดียว และมีการชำระค่าปรับเรียบร้อยแล้ว

3.3.4 แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการท การประมงที่ผิด กฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม พ.ศ. 2558 – 2562 (Thailand National Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing 2015 - 2019 หรือ NPOA-IUU)

³⁴ รัมภ์รดา แก้วสวี. (2563). *ความเป็นผู้เสียหายในคดีสิ่งแวดล้อม*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชา กฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม. หน้า 67.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมประมง ร่วมกับศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหา การทำการประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) ได้จัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม พ.ศ. 2558 – 2562 (Thailand National Plan of Action to Prevent, Deter and Eliminate Illegal, Unreported and Unregulated Fishing 2015 - 2019 หรือ NPOA-IUU)³⁵ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เห็นชอบแผนปฏิบัติการระดับชาติดังกล่าว เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2558 และได้มีการประกาศใช้ เพื่อให้หน่วยงานของ รัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องนำไปปฏิบัติ รวมทั้งมีการบูรณาการในการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดผล สัมฤทธิ์และประสพผลสำเร็จในการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงผิดกฎหมายและเกิด ความยั่งยืนของทรัพยากรประมงและการทำการประมงต่อไป

แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงที่ผิด กฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม พ.ศ. 2558 – 2562 (NPOA - IUU) ได้จัดทำขึ้น บนพื้นฐานของแผนปฏิบัติการสากลเพื่อจัดการทำการประมงผิดกฎหมาย IUU (IPOA - IUU) ขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ซึ่งมีได้มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่ให้ประเทศสมาชิกรับไปใช้ด้วยความสมัครใจ โดยการแปลงเป็นแผนปฏิบัติการระดับชาติที่มี ผลบังคับใช้ภายในประเทศต่อไป ซึ่งประเทศไทยก็ได้นำแผนปฏิบัติการสากลดังกล่าวมาแปลงเป็น แผนปฏิบัติการระดับชาติ โดยมีกรอบโครงสร้างและขอบเขตครอบคลุม 5 มิติ³⁶ ดังนี้

1) ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นรัฐ (All State Responsibilities)

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นรัฐได้กำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเล ให้เกิดความสมดุลระหว่างทรัพยากรสัตว์น้ำ สิ่งแวดล้อมทางทะเลเศรษฐกิจ สวัสดิภาพทางสังคม ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้บริโภค นอกจากนี้มีบทบาทและหน้าที่สนับสนุนและให้ความร่วมมือ ในการปฏิบัติตามพันธกรณีและความตกลงระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎระเบียบด้านการประมง ขององค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค (RFMOs) เพื่อให้ทรัพยากรประมงและสิ่งแวดล้อม มีความยั่งยืนโดยสอดคล้องและเป็นไปตามเงื่อนไขหรือข้อตกลงที่มีร่วมกัน

2) ความรับผิดชอบในฐานะรัฐเจ้าของธง (The Responsibilities of Thailand as a Flag Stage)

ประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของธงมีพันธกรณีในการดำเนินการควบคุมการทำการ ประมงของเรือประมงชักธงไทย ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบการทำประมง

³⁵ วัฒนชะ วงศ์สินนาค. อ่างแล้วเชิงอรรถที่ 1. หน้า 52.

³⁶ แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและ ไร้การควบคุม พ.ศ. 2558 – 2562.

ภายในประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศ เพื่อป้องกันการทำการประมง IUU Fishing และกิจกรรมการทำการประมงผิดกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยมีมาตรการ ดังนี้

- 1) การจดทะเบียนเรือประมง
- 2) การจัดทำทะเบียนประวัติเรือประมง
- 3) การทำการประมงของเรือประมงไทย กรณีการใช้ระบบอนุญาตให้ทำการประมง
- 4) มาตรการควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

3) ความรับผิดชอบของประเทศไทยในฐานะรัฐชายฝั่ง (Thailand's Coastal State Responsibilities) ประกอบด้วยมาตรการ ดังนี้

1) มาตรการเพื่อป้องกัน ยับยั้งและจัดการทำการประมง IUU Fishing ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย

- 2) การติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังเรือประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย
- 3) การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับองค์การบริหารจัดการด้านการประมง
- 4) การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงไทย
- 5) การอนุญาตให้ทำการประมงสำหรับเรือประมงต่างชาติ

4) มาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือของไทย (Thailand's Port State Measures)

ประเทศไทยในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ได้กำหนดมาตรการ ระเบียบการปฏิบัติและการควบคุมในฐานะรัฐเจ้าของท่าเรือ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขและสอดคล้องกับหลักการตามกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อการป้องกันการทำการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้อำนาจอธิปไตยและกฎหมายภายในประเทศ โดยมาตรการรัฐเจ้าของท่าเรือของไทยประกอบด้วยมาตรการดังนี้

- 1) การแจ้งการเข้าเทียบท่า
- 2) การตรวจสอบการทำการประมง ณ ท่าเทียบเรือ
- 3) การดำเนินการต่อเรือประมงต่างชาติ ณ ท่าเทียบเรือ ที่พบว่าเป็นเรือทำการประมง

IUU Fishing

- 4) การปฏิเสธการเข้าเทียบท่า
- 5) ความร่วมมือกับรัฐเจ้าของท่าเรือ/องค์การบริหารจัดการประมงระดับภูมิภาค

3.3.5 พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

ด้วยพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นกฎหมายที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ใน

ภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษย์ชาติอย่างยั่งยืน โดยมีหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดูแลได้แก่ กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งพระราชกำหนดการประมงพ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ได้กำหนดคำนิยามที่สำคัญไว้ ดังนี้

“ทำการประมง” หมายความว่า ค้นหา ล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำ หรือการกระทำใด ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ

“เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกขนาดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะทางน้ำที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือแปรรูปสัตว์น้ำ

“การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่า การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน และการทำการประมงโดยไร้กฎหมาย

“การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย” หมายความว่า

(1) การทำการประมงโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมายไทย หรือกฎหมายของรัฐชายฝั่ง

(2) การทำการประมงที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการขององค์การระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง หรือขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

“การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน” หมายความว่า

(1) การทำการประมงโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย หรือกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมาย หรือรายงานเท็จ

(2) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่างประเทศโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการขององค์การระหว่างประเทศนั้น หรือรายงานเท็จ

“การทำการประมงโดยไร้กฎหมาย” หมายความว่า

(1) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่างประเทศไม่ว่าจะใช้เรือใด ๆ ไม่ว่าจะมิใช่สัญชาติหรือไร้สัญชาติ โดยประการที่มิได้ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่องค์การระหว่างประเทศดังกล่าวจัดให้มีขึ้น

(2) การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรการการอนุรักษ์ และบริหารจัดการการประมง โดยการทำการประมงนั้นไม่สอดคล้องกับพันธะของรัฐ ในการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

สำหรับในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษทางอาญา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดโทษทางอาญาให้เหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและป้องปรามการฝ่าฝืนกฎหมาย รวมทั้งป้องกันไม่ให้ ผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิด ซึ่งบทกำหนดโทษทางอาญาตาม พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ที่ได้กำหนด บทลงโทษปรับตามขนาดของเรือประมง ดังนี้

ตารางที่ 6 ตารางบทลงโทษปรับตามขนาดของเรือประมงตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

ข้อกล่าวหา/บทกำหนดโทษ	ขนาดเรือประมง				
	ต่ำกว่า 10 GT	ตั้งแต่ 10 GT แต่ไม่ถึง 20 GT	ตั้งแต่ 20 GT แต่ไม่ถึง 60 GT	ตั้งแต่ 60 GT แต่ไม่ถึง 150 GT	ตั้งแต่ 150 GT ขึ้นไป
ฝ่าฝืนมาตรา 10 บทกำหนดโทษมาตรา 123	ปรับตั้งแต่ 10,000 ถึง 100,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 200,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 200,000 ถึง 600,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 600,000 ถึง 6,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 600,000 ถึง 6,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 36 วรรคหนึ่ง บทกำหนดโทษมาตรา 129	ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 200,000 บาท		ปรับตั้งแต่ 200,000 ถึง 600,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 600,000 ถึง 6,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 6,000,000 ถึง 30,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 38 ,มาตรา 43,มาตรา 52 บทกำหนดโทษมาตรา 130	ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 200,000 บาท		ปรับตั้งแต่ 200,000 ถึง 600,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 600,000 ถึง 6,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 6,000,000 ถึง 30,000,000 บาท

ข้อกล่าวหา/บทกำหนดโทษ	ขนาดเรือประมง				
	ต่ำกว่า 10 GT	ตั้งแต่ 10 GT แต่ไม่ถึง 20 GT	ตั้งแต่ 20 GT แต่ไม่ถึง 60 GT	ตั้งแต่ 60 GT แต่ไม่ถึง 150 GT	ตั้งแต่ 150 GT ขึ้นไป
ฝ่าฝืนมาตรา 42 บทกำหนดโทษมาตรา 132	ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 200,000 บาท		ปรับตั้งแต่ 200,000 ถึง 600,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 600,000 ถึง 6,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 6,000,000 ถึง 30,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 48 วรรคหนึ่ง บทกำหนดโทษมาตรา 133	ปรับตั้งแต่ 2,000,000 ถึง 10,000,000 บาท			ปรับตั้งแต่ 10,000,000 ถึง 20,000,000 บาท	ปรับ 20,000,000 ถึง 30,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 49 บทกำหนดโทษมาตรา 134	ปรับตั้งแต่ 2,000,000 ถึง 10,000,000 บาท			ปรับตั้งแต่ 10,000,000 ถึง 20,000,000 บาท	ปรับ 20,000,000 ถึง 30,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 50, มาตรา 88 (5) บทกำหนดโทษมาตรา 135	ปรับ 1,000,000 บาท				ปรับ 2,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 56, มาตรา 70 บทกำหนดโทษมาตรา 138	ปรับตั้งแต่ 5,000 ถึง 50,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 50,000 ถึง 100,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 500,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 500,000 ถึง 5,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 5,000,000 ถึง 30,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 57	ปรับตั้งแต่ 10,000	ปรับตั้งแต่ 100,000	ปรับตั้งแต่ 200,000	ปรับตั้งแต่ 600,000	ปรับตั้งแต่ 5,000,000

ข้อกล่าวหา/บทกำหนดโทษ	ขนาดเรือประมง				
	ต่ำกว่า 10 GT	ตั้งแต่ 10 GT แต่ไม่ถึง 20 GT	ตั้งแต่ 20 GT แต่ไม่ถึง 60 GT	ตั้งแต่ 60 GT แต่ไม่ถึง 150 GT	ตั้งแต่ 150 GT ขึ้นไป
บทกำหนดโทษมาตรา 139	ถึง 100,000 บาท	ถึง 200,000 บาท	ถึง 600,000 บาท	ถึง 5,000,000 บาท	ถึง 30,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 67 (2) (3) (4) มาตรา 69 หรือ มาตรา 71 บทกำหนดโทษมาตรา 139	ปรับตั้งแต่ 10,000 ถึง 100,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 200,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 200,000 ถึง 600,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 600,000 ถึง 6,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 6,000,000 ถึง 30,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 81 (1) (4) มาตรา 88 (1) (7) บทกำหนดโทษมาตรา 151	-	-	ปรับ 200,000 บาท	ปรับ 1,000,000 บาท	ปรับ 4,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 81 (2) (3) มาตรา 82 มาตรา 88 (2) (3) (4) มาตรา 81 (5) มาตรา 88 (6) บทกำหนดโทษมาตรา 152	ปรับ 10,000 บาท		ปรับ 100,000 บาท	ปรับ 500,000 บาท	ปรับ 2,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 85/1 มาตรา 86 วรรคหนึ่ง มาตรา 87 มาตรา 89 บทกำหนดโทษมาตรา 155	ปรับตั้งแต่ 10,000 ถึง 100,000 บาท		ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 500,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 500,000 ถึง 5,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 5,000,000 ถึง 25,000,000 บาท
ฝ่าฝืนมาตรา 89/1 วรรคหนึ่ง	ปรับตั้งแต่ 10,000	ปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินสิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละ 10,000 บาท			

ข้อกล่าวหา/บทกำหนดโทษ	ขนาดเรือประมง				
	ต่ำกว่า 10 GT	ตั้งแต่ 10 GT แต่ไม่ถึง 20 GT	ตั้งแต่ 20 GT แต่ไม่ถึง 60 GT	ตั้งแต่ 60 GT แต่ไม่ถึง 150 GT	ตั้งแต่ 150 GT ขึ้นไป
บทกำหนดโทษมาตรา 155/1	ถึง 50,000 บาท				
ฝ่าฝืนมาตรา 105 (2) หรือมาตรา 113 (2) (5) บทกำหนดโทษมาตรา 162	ปรับตั้งแต่ 10,000 ถึง 50,000 บาท	ปรับเพิ่มขึ้นตามขนาดของเรือในส่วนที่เกินลิบตันกรอสขึ้นไป ตันกรอสละ 10,000 บาท			
ฝ่าฝืนมาตรา 165 บทกำหนดโทษมาตรา 165	ปรับตั้งแต่ 10,000 ถึง 100,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 100,000 ถึง 200,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 200,000 ถึง 600,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 600,000 ถึง 6,000,000 บาท	ปรับตั้งแต่ 6,000,000 ถึง 30,000,000 บาท

จะเห็นได้ว่าตามตารางดังกล่าวข้างต้น โทษปรับทางอาญาพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ได้กำหนดอัตราโทษปรับตามขนาดของเรือประมงที่ใช้กระทำความผิด โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มเรือประมง ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง เรือประมงขนาดต่ำกว่าลิบตันกรอส

กลุ่มที่สอง เรือประมงขนาดตั้งแต่ลิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงยี่ลิบตันกรอส

กลุ่มที่สาม เรือประมงขนาดตั้งแต่ยี่ลิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกลิบตันกรอส

กลุ่มที่สี่ เรือประมงขนาดตั้งแต่หกลิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าลิบตันกรอส

กลุ่มที่ห้า เรือประมงขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าลิบตันกรอสขึ้นไป

ดังนั้น เมื่อมีการกระทำความผิดในข้อกล่าวหาตามมาตรา 10 มาตรา 36 วรรคหนึ่ง มาตรา 38 มาตรา 43 มาตรา 52 มาตรา 42 มาตรา 48 วรรคหนึ่ง มาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 88 (5) มาตรา 56 มาตรา 70 มาตรา 57 มาตรา 67 (2) มาตรา 67 (3) มาตรา 67 (4) มาตรา 69 มาตรา 71 มาตรา 81 (1) มาตรา 81 (4) มาตรา 88 (1) มาตรา 88 (7) มาตรา 81 (2) มาตรา 81 (3) มาตรา 82 มาตรา 88 (2) มาตรา 88 (3) มาตรา 88 (4) มาตรา 81 (5) มาตรา 88 (6) มาตรา 85/1 มาตรา 86 วรรคหนึ่ง มาตรา 87 มาตรา 89 มาตรา 89/1 วรรคหนึ่ง มาตรา 105 (2) มาตรา 113 (2)

มาตรา 113 (5) และมาตรา 165 รวมทั้งสิ้น 39 ข้อกล่าวหา ผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดจะต้องรับโทษปรับทางอาญา โดยมีอัตราโทษปรับตามขนาดของเรือประมงแต่ละลำที่ใช้ในการกระทำความผิดในครั้งนั้น ๆ ซึ่งแต่ละข้อกล่าวหา มีองค์ประกอบในการกระทำความผิดและพฤติการณ์ในการกระทำความผิดแตกต่างกัน รายละเอียด ดังนี้

- 1) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 10 ฐานความผิด ใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมง
- 2) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 36 วรรคหนึ่ง ฐานความผิด ทำการประมงพาณิชย์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์
- 3) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 38 ฐานความผิด ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่ง
- 4) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 42 ฐานความผิด ผู้ได้รับใบอนุญาตดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงให้ผิดไปจากลักษณะของเครื่องมือที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
- 5) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 43 ฐานความผิด ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ทำการประมงให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต
- 6) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 48 วรรคหนึ่ง ฐานความผิด ใช้เรือประมงไทยทำการประมงในเขตทะเลนอกน่านน้ำไทยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทย
- 7) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 49 ฐานความผิด ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือในเขตที่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์การระหว่างประเทศไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการประมงของรัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศ
- 8) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 50 ฐานความผิด ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยไม่จัดให้มีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้
- 9) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 52 ฐานความผิด ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยทำการประมงในเขตน่านน้ำไทย โดยไม่ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์
- 10) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 56 ฐานความผิด จับสัตว์น้ำในเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ
- 11) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 57 ฐานความผิด จับสัตว์น้ำหรือน้ำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่กำหนดไว้ขึ้นเรือประมง
- 12) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 67 (2) ฐานความผิด ใช้หรือมิได้ครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือลอบจับได้หรือไอ้โง่ ที่มีช่องทางเข้าของสัตว์น้ำสลับซ้ายขวาอยู่ทางด้านข้างใช้สำหรับดักสัตว์น้ำ

13) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 67 (3) ฐานความผิด ใช้หรือมีไว้ครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมืออาชญากรรมที่มีช่องตาอวนกันถุงเล็กกว่าที่กำหนดไว้

14) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 67 (4) ฐานความผิด ใช้หรือมีไว้ครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมืออาชญากรรมที่ใช้ติดกับเรือยนต์

15) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 69 ฐานความผิด ใช้เครื่องมืออาชญากรรมที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าสองจุดห้าเซนติเมตรทำการประมงในเวลากลางคืน

16) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 70 ฐานความผิด ทำการประมงในพื้นที่และในระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่ หรือวางไข่ เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้

17) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 71 ฐานความผิด ใช้เครื่องมือทำการประมงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

18) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 81 (1) ฐานความผิด เรือประมงไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา

19) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 81 (2) ฐานความผิด เรือประมงไม่จัดทำสมุดบันทึกการทำประมง หรือจัดทำสมุดบันทึกการทำประมงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

20) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 81 (3) ฐานความผิด เรือประมงไม่แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้งต่อศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก

21) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 81 (4) ฐานความผิด เรือประมงไม่จัดทำเครื่องหมายประจำเรือประมงตามที่กำหนดไว้

22) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 81 (5) ฐานความผิด เรือประมงไม่กลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

23) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 82 ฐานความผิด ไม่นำเอกสารตามที่กำหนดไว้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออกก่อนนำเรือประมงออกจากท่าเทียบเรือประมง

24) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 85/1 ฐานความผิด ใช้เรือประมงขนถ่ายสัตว์น้ำโดยไม่ได้จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

25) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 86 วรรคหนึ่ง ฐานความผิด เรือประมงพาณิชย์ขนถ่ายสัตว์น้ำออกจากเรือประมง ในสถานที่อื่นใดนอกจากท่าเทียบเรือประมงหรือสถานที่ที่เป็นกิจการपालตามที่กำหนด

26) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 87 ฐานความผิด เรือประมงขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลโดยไม่ได้ขนถ่ายไปยังเรือที่จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

27) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 88 (1) ฐานความผิด เรือขนถ่ายสัตว์น้ำไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและคูแลกรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา

28) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 88 (2) ฐานความผิด เรือขนถ่ายสัตว์น้ำไม่จัดทำหนังสือกำกับการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ และรายงานให้กรมประมงทราบตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

29) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 88 (3) ฐานความผิด เรือขนถ่ายสัตว์น้ำไม่แจ้งการเข้าออกท่าเทียบเรือประมงทุกครั้งต่อศูนย์ควบคุมการแจ้งเรือเข้าออก

30) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 88 (4) ฐานความผิด เรือขนถ่ายสัตว์น้ำไม่ได้รับอนุมัติแผนการขนถ่ายสัตว์น้ำก่อนออกไปทำการขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือไม่รายงานการขนถ่ายสัตว์น้ำซึ่งรับรองความถูกต้องโดยผู้ควบคุมเรือขนถ่ายสัตว์น้ำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หลังการดำเนินการขนถ่ายสัตว์น้ำตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้

31) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 88 (5) ฐานความผิด เรือขนถ่ายสัตว์น้ำนอกน่านน้ำไทยไม่มีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ

32) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 88 (6) ฐานความผิด เรือขนถ่ายสัตว์น้ำไม่กลับเข้าท่าเทียบเรือประมงตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

33) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 88 (7) ฐานความผิด เรือขนถ่ายสัตว์น้ำไม่จัดทำเครื่องหมายประจำเรือขนถ่ายสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้

34) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 89 ฐานความผิด เรือที่จดทะเบียนเป็นเรือขนถ่ายสัตว์น้ำทำการขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำในทะเลหลวงไม่ปฏิบัติตามกฎ หรือระเบียบขององค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

35) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 89/1 วรรคหนึ่ง ฐานความผิด เรือประมงที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

36) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 105 (2) ฐานความผิด ฝ่าฝืนคำสั่งยึดเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ หรือสิ่งกักเรือประมงของพนักงานเจ้าหน้าที่

37) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 113 (2) ฐานความผิด ฝ่าฝืนคำสั่งห้ามทำการประมงจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง

38) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 113 (5) ฐานความผิด ฝ่าฝืนคำสั่งกักเรือประมงของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง

39) ข้อกล่าวหาตามมาตรา 165 ฐานความผิด ปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลง เครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง

จะเห็นได้ว่าในข้อกล่าวหาทั้ง 39 ข้อกล่าวหา ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ได้บัญญัติให้มีโทษปรับทางอาญาตามขนาดของเรือประมง ซึ่งมีอัตราโทษที่แตกต่างกัน โดยแยกออกเป็น 5 ช่วงกลุ่มเรือ โดยทั้ง 39 ข้อกล่าวหา มีในส่วนของกรณีความผิดที่เกี่ยวข้องกับการใช้เรือประมงทำการประมงและในส่วนกรณีความผิดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้เรือประมงทำการประมงรวมอยู่ด้วย อีกทั้ง ในการกระทำความผิดในแต่ละข้อกล่าวหานั้น ผลจากการกระทำความผิดมีทั้งในส่วนที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำและส่วนที่ไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ ซึ่งในการกำหนดความรับผิดชอบทางอาญาและการกำหนดบทลงโทษปรับทางอาญาตามขนาดของเรือประมง ก็เพื่อมีเจตนาให้ผู้กระทำความผิดได้รับการลงโทษที่เหมาะสมและได้มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดและความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว และถือเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ตามมาตรา 170 โดยอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละท้องที่ที่จะเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561

ในขณะเดียวกัน เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ผู้กระทำความผิดจะต้องรับโทษปรับทางอาญาแล้ว ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ผู้กระทำความผิดจะต้องอาจได้รับโทษทางปกครองควบคู่ไปกับการลงโทษปรับทางอาญาด้วย ซึ่งการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา 113 ได้แก่การกระทำความผิดตามมาตรา 114³⁷ ดังนี้

- 1) ใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมงตามมาตรา 10
- 2) ทำการประมงโดยไม่มีใบอนุญาตทำการประมงหรือไม่มีใบอนุญาตใช้เครื่องมือทำการประมงตามมาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 36 มาตรา 48
- 3) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 81
- 4) จัดทำบันทึกการทำการประมงหรือรายงานการทำการประมงโดยใช้เอกสารอันเป็นเท็จ หรือทำลายเอกสารหรือหลักฐานในการกระทำความผิด

³⁷ พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 114.

5) ทำการประมงเกินปริมาณหรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 36 ทำการประมงในบริเวณที่ห้ามทำการประมงตามมาตรา 56 หรือทำการประมงในห้วงเวลาที่ห้ามทำการประมงตามมาตรา 70

6) ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงตามมาตรา 52 ทำการประมงผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา 43 หรือใช้เครื่องมือทำการประมงที่ต้องห้ามตามมาตรา 67 มาตรา 68 มาตรา 69 หรือมาตรา 71 (1)

7) ทำการประมงโดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่รัฐชายฝั่งหรือองค์การระหว่างประเทศกำหนดไว้ตามมาตรา 49

8) จับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่กำหนดไว้ขึ้นเรือประมงตามมาตรา 57

9) จับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่กำหนดไว้ขึ้นเรือประมงตามมาตรา 66

10) ขนถ่ายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ตามมาตรา 87 มาตรา 88 หรือมาตรา 89

11) ปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมงหรือทะเบียนเรือประมง

12) ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้สังเกตการณ์ ปิดบัง ซ่อนเร้น หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่

13) มีส่วนร่วม สนับสนุน หรือจัดหาสิ่งจำเป็นให้แก่เรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

14) กระทำการอันเป็นความผิดในเรื่องอื่นใดที่ไม่ใช่เป็นการกระทำตามมาตรา 113 (1) ถึง (13) เกินสามครั้งภายในหนึ่งปี ไม่ว่าจะเป็นการกระทำเดียวกันหรือไม่ก็ตาม

ดังนั้น เมื่อมีการกระทำความผิดที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง เป็นอำนาจของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองที่จะออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 113³⁸ ดังนี้

1) สั่งยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมง หรือสั่งยึดเครื่องมือทำการประมง

2) สั่งห้ามทำการประมงจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

3) สั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยจะสั่งห้ามมิให้ใช้เรือประมงจนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตด้วยก็ได้

³⁸ พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 113.

4) สั่งเพิกถอนใบอนุญาต และประกาศให้เรือประมงเป็นเรือที่ใช้ทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

5) สั่งกักเรือประมง

การพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองดังกล่าว คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจะต้องคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิด การกระทำความผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีกด้วย

3.3.6 ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและ หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561

เมื่อผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มีความประสงค์จะเข้าสู่กระบวนการเปรียบเทียบปรับโดยอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบแล้ว ซึ่งถ้าหากผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับตามที่คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาและยินยอมยกสั้วน้ำให้แก่ทางราชการ พร้อมกับนำเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบมาชำระให้แก่รัฐภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ก็จะมีผลทำให้คดีอาญาในกรณีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กรณีการเปรียบเทียบปรับตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 นั้น ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561 ฉบับลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2561 ซึ่งมีรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญ ดังนี้

คณะกรรมการเปรียบเทียบ หมายความว่า³⁹ คณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา 170 แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ซึ่งคณะกรรมการเปรียบเทียบมีทั้งในเขตกรุงเทพมหานครหนึ่งคณะและในส่วนภูมิภาคอีกจังหวัดละหนึ่งคณะ⁴⁰ โดยในเขต

³⁹ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561. ข้อ 4.

⁴⁰ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561. ข้อ 5.

กรุงเทพมหานครมีผู้อำนวยการกองกฎหมาย กรมประมง เป็นกรรมการและเลขานุการในส่วนภูมิภาคให้ประมงจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ⁴¹

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบมีดังนี้

กรณีเมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้รับเรื่องขอให้พิจารณาเปรียบเทียบจากพนักงานสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาเปรียบเทียบให้แล้วเสร็จภายในสามวันทำการ นับแต่วันที่ฝ่ายเลขานุการได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน⁴² ซึ่งการพิจารณาเปรียบเทียบผู้กระทำความผิด คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริง โดยเชิญพยานบุคคลหรือให้ส่งพยานเอกสารเท่าที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณา และอาจเชิญผู้ต้องหาชี้แจงประเด็นต่างๆ และให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาจากพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้⁴³

- 1) รายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่
- 2) บันทึกการจับกุม (ถ้ามี)
- 3) บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา (ถ้ามี)
- 4) พยานบุคคลหรือผู้ต้องหาที่เชิญมาชี้แจงข้อเท็จจริง
- 5) พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ในกรณีที่คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิด หรือเป็นความผิดของผู้ได้รับใบอนุญาต เจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิด หรือพบความผิดเกี่ยวเนื่องหรือความผิดอื่นเพิ่มเติมจากการแจ้งข้อกล่าวหาคณะกรรมการเปรียบเทียบอาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายต่อไปได้

สำหรับกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นคนประจำเรือ และคณะกรรมการเปรียบเทียบเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือหรือผู้ได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิด และได้ให้การที่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา คณะกรรมการเปรียบเทียบ

⁴¹ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561. ข้อ 6.

⁴² ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561. ข้อ 7.

⁴³ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561. ข้อ 8.

อาจกำหนดค่าปรับที่จะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้⁴⁴

ตารางที่ 7 หลักเกณฑ์การเปรียบเทียบปรับความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มีดังนี้

ประเภทของความผิด	การพิจารณาลงโทษปรับ	กระทำความผิดซ้ำ
การกระทำความผิดที่ไม่ได้กำหนดโทษตามขนาดของเรือและไม่มีการกำหนดอัตราโทษขั้นต่ำไว้	กรณีกระทำความผิดครั้งแรก ให้ปรับในอัตราโทษกึ่งหนึ่งของอัตราโทษที่กำหนดไว้	กรณีกระทำความผิดครั้งที่สอง ให้ปรับในอัตราสูงสุดของอัตราโทษที่กำหนดไว้
การกระทำความผิดที่ไม่ได้กำหนดโทษตามขนาดของเรือและมีกำหนดอัตราโทษขั้นต่ำไว้	กรณีกระทำความผิดครั้งแรก ให้ปรับในอัตราโทษไม่น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำสุดหรือปรับในอัตราจำนวนเท่าของมูลค่าของสัตว์น้ำที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า โดยพิจารณาตามความร้ายแรงของการกระทำ ความผิด และการป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดกระทำความผิดซ้ำอีก	กรณีกระทำความผิดซ้ำให้ปรับในอัตราโทษขั้นสูงสุดหรือปรับในอัตราจำนวนเท่าของมูลค่าของสัตว์น้ำที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า
การกระทำความผิดที่มีการกำหนดโทษตามขนาดของเรือ	ให้ปรับในอัตราโทษที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากขนาดของเรือ หรือปรับในอัตราจำนวนเท่าของมูลค่าของสัตว์น้ำที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า	

⁴⁴ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561. ข้อ 9.

ประเภทของความผิด	การพิจารณาลงโทษปรับ	กระทำความผิดซ้ำ
การกระทำความผิดที่มีการกำหนดโทษปรับโดยให้คิดจากมูลค่าของสัตว์น้ำ	ให้ปรับในอัตราจำนวนเท่าของมูลค่าของสัตว์น้ำที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ	
การกระทำความผิดที่มีการกำหนดโทษปรับอัตราเดียว	ให้ปรับในอัตราโทษที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ	
การกระทำความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกรวมอยู่ด้วย	ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาว่าจะใช้อำนาจเปรียบเทียบหรือไม่ก็ได้ และในกรณี que เห็นว่าควรเปรียบเทียบ ให้เปรียบเทียบปรับในอัตราสูงสุดที่กฎหมายกำหนดไว้	
การกระทำความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงซ้ำภายในห้าปี		อัตราโทษที่กำหนดให้เพิ่มเป็นสองเท่า

กรณีการกำหนดค่าปรับตามขนาดของเรือของคณะกรรมการเปรียบเทียบนั้น คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณาจากขนาดของเรือประมงตามที่ระบุในทะเบียนเรือไทย หากกรณี que เรือประมงเป็นเรือที่ไม่มีทะเบียนเรือไทยให้กำหนดค่าปรับตามผลการตรวจวัดขนาดเรือโดยเจ้าหน้าที่สังกัดกรมเจ้าท่า และในการกำหนดอัตราโทษปรับให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงของการกระทำความผิดด้วย⁴⁵ และเมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้พิจารณาเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดเสร็จแล้ว จะต้องมิหนังสือแจ้งจำนวนค่าปรับให้ผู้กระทำความผิดทราบและให้ผู้กระทำความผิดนำเงินค่าปรับมาชำระภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ซึ่งในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นเจ้าของเรือประมงหรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องแจ้งไปด้วยว่าได้ยินยอมชำระค่าปรับและผู้กระทำความผิดยินยอมยกสัตว์น้ำที่ถูกยึดไว้ให้แก่ทางราชการด้วยแล้ว ซึ่งเมื่อผู้กระทำความผิดได้ยินยอมชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้ถือว่าคดีความผิด

⁴⁵ ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดคณะกรรมการเปรียบเทียบและหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ พ.ศ. 2561. ข้อ 11.

ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นอันเลิกกันตามมาตรา 37 (4) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าหากผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมชำระค่าปรับตามจำนวนที่คณะกรรมการเปรียบเทียบพิจารณา หรือไม่ยินยอมยกสัตว์น้ำให้แก่ทางราชการ หรือไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ผู้กระทำความผิดจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป กล่าวคือพนักงานสอบสวนจะต้องทำการสอบสวนและสรุปสำนวนคดีส่งไปให้พนักงานอัยการเพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งในการดำเนินคดีโดยพนักงานอัยการเมื่อมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้กระทำความผิดและดำเนินคดีในชั้นศาล ศาลก็จะมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีและลงโทษปรับผู้กระทำความผิดในอัตราโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดฐานนั้น ๆ ตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดให้การรับสารภาพหรือได้ให้การที่เป็นประโยชน์แก่ทางพิจารณา ศาลที่มีอำนาจในหารพิจารณาพิพากษาคดี ก็จะสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาลดโทษปรับให้แก่ผู้กระทำความผิดลงมาถึงหนึ่ง หรือลดโทษปรับจำนวนหนึ่งในสามของอัตราโทษปรับตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ จะเห็นได้ว่าเป็นอำนาจและดุลพินิจของศาลในการพิจารณาลงโทษปรับแก่ผู้กระทำความผิดซึ่งมีความแตกต่างจากอำนาจในการพิจารณาลงโทษปรับของคณะกรรมการเปรียบเทียบสำหรับการพิจารณาลดโทษปรับให้แก่ผู้กระทำความผิด

แผนภาพที่ 1 กระบวนการพิจารณาเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560⁴⁶

3.3.7 คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณา ที่ 14/2563

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณา ที่ 14/2563⁴⁷ คดีระหว่างนายดิน หมุดแห้ว ละจําเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 329/2562 หมายเลขแดงที่ อ 909/2562 ได้มีคำโต้แย้งในคดีดังกล่าวว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสี่ เป็นบทกำหนดโทษขัดต่อหลักความ ได้สัดส่วนและหลักนิติธรรม ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 29 และมาตรา 40 กรณีเป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งศาลจังหวัดนครราชสีมาใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

⁴⁶กรมประมง. (ม.ป.ป.). ตารางกระบวนการพิจารณาเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2560. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://file.fisheries.go.th/f/cf3849008d/>. [2565, 2 ตุลาคม].

⁴⁷ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณา ที่ 14/2563 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 137 ตอนที่ 80 ก วันที่ 5 ตุลาคม 2563

จึงเป็นปัญหาที่ขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญที่ต้องได้มีการพิจารณาและวินิจฉัย โดยศาลจังหวัดนครราชสีมา ได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 212 วรรคหนึ่ง ซึ่งคดีดังกล่าวนี้ พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา ฐานความผิดเป็นเจ้าของเรือประมงที่จดทะเบียนตามกฎหมายมีขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ขึ้นไป ออกไปทำการประมงพาณิชย์โดยไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลาตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 และเป็นนายจ้างฝ่าฝืนไม่จัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือ เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 ซึ่งข้อเท็จจริงในคดีกล่าวคือ เมื่อประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2561 จนถึงวันที่ 12 มีนาคม 2561 จำเลยเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ ส.เด่นนาวิ 15 ประเภทเรือกลประมงทะเลเล็ก จดทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย ประเภทการใช้ทำการประมงพาณิชย์ ใช้เครื่องมือทำการประมง ประเภทอวนล้อมจับ มีขนาด 178.94 ตันกรอส ฝ่าฝืนประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดขนาดเรือประมงที่ต้องถูกควบคุมและเฝ้าระวัง พ.ศ. 2560 โดยใช้เรือดังกล่าว ทำการประมงพาณิชย์ค้นหาจับสัตว์น้ำโดยไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือประมงไว้ที่เรือประมง ไม่ดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา รวมทั้งนำระบบติดตามเรือประมงที่ใช้ ประจำเรือ ส.เด่นนาวิ 15 ไปติดตั้งไว้ที่เรือลำอื่นของจำเลย ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตาม พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 จำเลยซึ่งเป็น นายจ้างรับบุคคลต่างด้าวเข้าทำงานเป็นลูกจ้างทำงานประมงทะเลในเรือประมงดังกล่าว โดยไม่ทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกันให้ลูกจ้างเก็บไว้เพื่อให้พนักงานตรวจ แรงงานตรวจสอบ ซึ่งศาลจังหวัดนครราชสีมา มีคำพิพากษาลงโทษปรับจำเลยตามขนาด ของเรือประมง ซึ่งเป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 151 วรรคสี่ ระวังโทษปรับจำเลย เป็นเงินสี่ล้าน บาท ทั้งนี้ โดยจำเลยโต้แย้งว่า บทบัญญัติตามมาตรา 151 วรรคสี่ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เป็นบทบัญญัติกำหนดโทษของการกระทำ ความผิดตามพระราชกำหนดดังกล่าว ให้ระวังโทษปรับสี่ล้านบาท ขัดต่อหลักความได้สัดส่วน ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานประการหนึ่งของหลักนิติรัฐเนื่องจากเป็นโทษที่รุนแรงเกินสมควรแก่เหตุ เพราะจำนวนเงินค่าปรับสี่ล้านบาทเป็นต้นทุนที่ต้องใช้สำหรับการประกอบอาชีพ จึงต้องพิจารณา ให้เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนพอเหมาะพอควร ระหว่างพฤติการณ์ความร้ายแรงแห่ง การกระทำกับโทษที่จำเลยควรจะได้รับ ซึ่งจำเลยได้สำนึกผิดและให้การรับสารภาพต่อศาลชั้นต้น และเรือประมงดังกล่าวเป็นเรือประมงที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย เพียงแต่มิได้ติดตั้ง

ระบบติดตามเรือประมงและคูแลร์กษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลาตามที่กฎหมายกำหนด แต่การกระทำของจำเลย ยังไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อเศรษฐกิจหรือกิจการประมง รวมทั้งการกำหนดโทษต้องมีความเหมาะสมกับความผิดและผู้กระทำความผิดด้วย มิฉะนั้นจะเป็นการลงโทษตามอำเภอใจหรือลงโทษตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายโดยไม่พิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในแต่ละคดี การกำหนดโทษปรับจำเลยสี่ล้านบาทไว้เพียงสถานเดียว โดยพิจารณาข้อเท็จจริงเพียงสองประการ คือ เรือประมงไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและคูแลร์กษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา กับขนาดของเรือประมงที่ใช้กระทำความผิด จึงเป็นการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของประชาชนเกินจำเป็น และบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้เปิดช่องให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจลงโทษปรับจำเลยตามจำนวนที่เหมาะสมได้ จึงก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมแก่คดี อีกทั้งโทษปรับตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 151 วรรคสี่ กำหนดไว้สูงมากกว่า มาตรา 151 วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มภาระและจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ จำเลยขอให้ศาลจังหวัดนครราชสีมา ส่งคำโต้แย้งดังกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 212 ว่าพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 151 วรรคสี่ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 29 และมาตรา 40

ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 40 และพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 151 วรรคสี่ แล้วเห็นว่ามาตรา 81 (1) และมาตรา 151 วรรคสี่ เป็นมาตรการหนึ่งในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยกำหนดให้เจ้าของเรือประมงที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย ต้องติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและคูแลร์กษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา เจ้าของเรือประมงผู้กระทำความผิดที่ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาท เป็นมาตรการที่พิจารณาซึ่งน้ำหนักความร้ายแรงของการกระทำความผิดตามขนาดของเรือกับผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับ และกำหนดโทษให้มีโทษปรับเพียงสถานเดียวเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามนโยบายทางอาญาที่ประสงค์ลงโทษต่อทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดแทนโทษจำคุก การกำหนดโทษปรับและอัตราค่าปรับตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ตามมาตรา 151 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมาย มีประสิทธิภาพและป้องปรามการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในการ

ให้มีมาตรการติดตาม ตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประมง เพื่อป้องกัน ระวัง และยับยั้งผู้กระทำผิด โดยพิจารณาจากความเสียหายที่มีต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ กับผลประโยชน์ที่ผู้กระทำผิดจะ ได้รับ เป็นการตัดแรงจูงใจที่จะกระทำผิดเพราะผู้กระทำจะไม่ได้ รับผลประโยชน์จากการกระทำ อัตราค่าปรับได้กำหนดสัดส่วนตามขนาดของเรือที่พิจารณา จากศักยภาพ ในการทำการประมงเนื่องจากเรือประมงที่ใช้ทำการประมงที่มีขนาดใหญ่ย่อมมี ศักยภาพการทำการประมงทั้งในด้านขนาดเรือ ขนาดและเครื่องมือทำการประมง ขนาดเครื่องยนต์ และจำนวนแรงงานประมงในการจับสัตว์น้ำได้มากกว่าเรือประมงที่ใช้ทำการประมงที่มี ขนาดเล็กลงมา ส่วนอัตราค่าปรับกำหนดให้ได้สัดส่วนตามขนาดของเรือที่ใช้ในการกระทำ ความผิด โดยการกำหนดให้ผู้กระทำผิดซึ่งใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาทตามมาตรา 151 วรรคสี่ นั้น แม้เป็นการกำหนดอัตราค่าปรับ จำนวนสูงและมีลักษณะเป็นการกำหนดโทษปรับในอัตราเดียวโดยไม่มีกำหนดเพดานขั้นต่ำขึ้นสูง ก็ตาม แต่ก็เป็นไปตามหลักการกำหนดโทษหนักเบาตามขนาดของเรือที่สอดคล้องกับมูลค่า ของสัตว์น้ำที่ได้จากการกระทำผิดอีกทั้งศาลสามารถใช้ดุลพินิจลดโทษดังกล่าวได้เมื่อมีเหตุบรรเทา โทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ตามความเหมาะสมแต่ละคดี การกำหนดโทษปรับ ตามอัตราดังกล่าว จึงได้สัดส่วนความร้ายแรงกับการกระทำผิดและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำ ความผิดได้รับ แม้จะเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลอยู่บ้าง แต่เป็นการจำกัด เสรีภาพเพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรสัตว์น้ำอันเป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นไปตามเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 40 วรรคสอง บทบัญญัติดังกล่าวจึงไม่ขัดต่อ หลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล โดยเฉพาะเสรีภาพ ในการประกอบอาชีพจนเกินสมควรแก่เหตุ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมาย ให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งยังไม่กระทบ ต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเสมอภาคของบุคคล และไม่เป็นการกำหนดโทษที่จะลงแก่ บุคคลหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลากระทำความผิดและจากคำวินิจฉัยศาล รัฐธรรมนูญข้างต้นก็ได้มีคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นองค์คณะในการ พิจารณาและวินิจฉัยให้ความเห็นประกอบ ผู้ศึกษาหยิบยกมาเพียงความเห็นประเด็นวินิจฉัยในส่วน ของมาตรา 151 วรรคสี่ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ดังนี้

1) ความเห็นส่วนตัวของนายวรวิทย์ กังศศิเทียม ประธานศาลรัฐธรรมนูญ⁴⁸ เห็นว่าการกำหนดโทษตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดโทษทางอาญาให้เหมาะสมและได้สัดส่วนกับการกระทำความผิด เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและป้องปรามการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใด รวมทั้งป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ โดยการกำหนดโทษปรับตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มีรูปแบบการลงโทษปรับดังนี้ กรณีแรกกรณีกำหนดค่าปรับเฉพาะอัตราขั้นสูงเท่านั้น เช่น ตามมาตรา 122 มาตรา 126 มาตรา 131 มาตรา 144 และมาตรา 161 เป็นต้น กรณีที่สองการกำหนดค่าปรับทั้งอัตราโทษขั้นสูงและขั้นต่ำและไม่ได้กำหนดโทษตามขนาดเรือ เช่น ตามมาตรา 136 มาตรา 140 และมาตรา 154 เป็นต้น กรณีที่สามกรณีที่กำหนดค่าปรับทั้งอัตราโทษขั้นสูงและขั้นต่ำและได้กำหนดโทษปรับตามขนาดของเรือ เช่นมาตรา 123 มาตรา 129 และมาตรา 165 เป็นต้น กรณีที่สี่ที่กำหนดค่าปรับอัตราเดียวและไม่ได้กำหนดโทษตามขนาดของเรือ เช่น มาตรา 142 เป็นต้น และกรณีที่ห้ากำหนดค่าปรับอัตราเดียวและกำหนดโทษตามขนาดของเรือ เช่น มาตรา 135 มาตรา 151 และมาตรา 152 เป็นต้นแม้จำนวนอัตราค่าปรับจะมีจำนวนสูงถึงสี่ล้านบาทและเป็นการกำหนดโทษปรับอัตราเดียว แต่เป็นบทบัญญัติที่มุ่งบังคับเอากับทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด การกำหนดโทษปรับตามขนาดของเรือประมงตามระวางบรรทุกของเรือ (ตันกรอส) ซึ่งหมายถึงความจุคิดเป็นตันของเนื้อที่ว่างภายในลำเรือทั้งหมด และห้องต่าง ๆ ที่อยู่บนดาดฟ้ายกเว้นห้องเครื่องจักร ห้องน้ำ ห้องส้วม ห้องครัว และห้องบันได โดยจำแนกขนาดของเรือออกเป็นเรือขนาดยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส และเรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป จึงเป็นการกำหนดแนวทางจากความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับจากการฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากเรือประมงที่ใช้ทำการประมงที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีศักยภาพการทำการประมงทั้งในด้านขนาดเรือขนาดและเครื่องมือทำการประมงขนาดเครื่องยนต์และจำนวนแรงงานประมงในการจับสัตว์น้ำได้มากกว่าเรือประมงที่ใช้ทำการประมงที่มีขนาดเล็กลงมา และการกำหนดโทษดังกล่าวเป็นการกำหนดโทษปรับเพียงสถานเดียวโดยไม่มีการกำหนดโทษจำคุกหรือการลงโทษทางร่างกายในรูปอื่นใดการกำหนดโทษปรับและอัตราค่าปรับดังกล่าว จึงได้สัดส่วนความร้ายแรงกับการกระทำความผิดและผลประโยชน์

⁴⁸ ความเห็นส่วนตัวของนายวรวิทย์ กังศศิเทียม ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง พิจารณา ที่ 14/2563 หน้า 7-8

ที่ผู้กระทำความผิดได้รับประกอบกับเมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองและคุ้มครองไว้กับประโยชน์ส่วนรวมของสังคมตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่ต้องการปฏิรูปการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการทำการประมงของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนแล้วบทบัญญัติมาตรา 151 วรรคสี่ จึงไม่เป็นบทบัญญัติที่กระทบเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินความจำเป็นหรือเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของเจ้าของเรือประมงจนเกินสมควรแก่เหตุ หากแต่เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนพอเหมาะพอควรแก่กรณี ทั้งไม่เป็นการขัดหรือแย้งต่อหลักนิติธรรมไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ดังนั้นพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสี่ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 29 และมาตรา 40 แต่อย่างใด

2) ความเห็นส่วนตัวของนายอนนต์ เทพพิทักษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ⁴⁹ เห็นว่าพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการประมงให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากลตามที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982: UNCLOS 1982) ประกอบกับประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าการประมงและอาหารทะเลไปยังสหภาพยุโรปมีส่วนที่สร้างรายได้เข้าประเทศจำนวนมากซึ่งสหภาพยุโรปได้ออกกฎระเบียบการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมายขาดการรายงานและไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUU Fishing) กำหนดให้ประเทศที่จะส่งออกสินค้าประมงที่จับจากทะเลไปยังสหภาพยุโรปต้องจัดทำระบบป้องกัน ยับยั้ง และจัดการทำประมงแบบ IUU และต้องมีใบรับรองการจับสัตว์น้ำ (Catch Certificate) ประกอบการส่งออกสัตว์น้ำไปยังสหภาพยุโรปทุกครั้งเพื่อรับรองว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้มาจากการทำประมงแบบ IUU ซึ่งกฎระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553

ที่ผ่านมาสหภาพยุโรปได้ส่งคณะผู้แทนเข้ามาตรวจประเมินประเทศไทยในการควบคุมการประมงและการดำเนินการภายใต้กฎระเบียบ IUU ของสหภาพยุโรปแล้ว 3 ครั้ง คือเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 และเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2557

⁴⁹ ความเห็นส่วนตัวของนายอนนต์ เทพพิทักษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่อง พิจารณา ที่ 14/2563 หน้า 2-5

โดยหลังจากการตรวจประเมินเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2557 สหภาพยุโรปเห็นควรให้ใบเหลืองประเทศไทย เนื่องจากผลการประเมินในการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมายไม่สอดคล้องกับกฎระเบียบ IUU ต่อมาในเดือนเมษายน พ.ศ. 2558 สหภาพยุโรปได้ประกาศแจ้งเตือนประเทศไทยหรือที่เรียกว่า “ใบเหลือง” เกี่ยวกับมาตรการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย โดยแนะนำให้ประเทศไทยดำเนินการแก้ไขกฎหมายให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ จรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบ และมาตรการอนุรักษ์และการจัดการด้านการประมงที่ประเทศไทย มีพันธกรณี ซึ่งหากไม่มีการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนอาจมีผลกระทบต่อประมงของประเทศไทย อันเป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงตราพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ขึ้นเพื่อปรับปรุงระบบบริหารจัดการทำการประมง จัดระบบติดตามตรวจสอบควบคุม และเฝ้าระวังการทำประมงในเขตน่านน้ำไทยและนอคน่านน้ำไทย อันเป็นการป้องกันระงับ และยับยั้งการทำประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และกำหนดโทษทางอาญาให้ได้สัดส่วนความร้ายแรงกับการกระทำความผิดและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับ โดยกำหนดค่าปรับตามขนาดของเรือและปริมาณสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการกระทำความผิด จนได้รับการประกาศยกเลิกการแจ้งเตือนอย่างเป็นทางการในเดือนมกราคม พ.ศ. 2562

สำหรับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคหนึ่งบัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 81 (1) หรือ (4) หรือมาตรา 88 (1) หรือ (7) ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท” วรรคสองบัญญัติว่า “ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอสต้องระวางโทษปรับสองแสนบาท” วรรคสามบัญญัติว่า “ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท” และวรรคสี่บัญญัติว่า “ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไปต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาท” เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดโทษทางอาญาสำหรับเจ้าของเรือประมงที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 81 (1) โดยยกเลิกโทษจำคุกและใช้โทษปรับสถานเดียวเพื่อสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ข้อ 73 ที่กำหนดให้บทกำหนดโทษของรัฐชายฝั่งสำหรับการละเมิดกฎหมายและข้อบังคับเกี่ยวกับการประมงในเขตเศรษฐกิจจำเพาะต้องไม่รวมถึงโทษจำคุกหรือการลงโทษทางร่างกายในรูปอื่นใด และการกำหนดอัตราค่าปรับกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวให้เป็นไปตามขนาดตันกรอสของเรือเป็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดโทษปรับ

เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดตามนโยบายทางอาญาที่มีขึ้นเพื่อป้องกัน ระวัง และยับยั้งการกระทำ ความผิดที่เป็นความผิดร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางทรัพยากรสัตว์น้ำ

เมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดโทษปรับและอัตราค่าปรับตาม พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 แล้วเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวเป็นมาตรการ ที่สามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในการที่จะป้องกัน ระวัง และยับยั้งการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นมาตรการเพื่อให้การใช้บังคับกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล เพื่อที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ และมีได้กำหนดให้ลงโทษบุคคลหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในขณะกระทำความผิดหรือใช้บังคับ โทษทางอาญาอื่นหลัง แต่อย่างไรก็ตามอัตราค่าปรับที่กำหนดให้ได้สัดส่วนตามขนาดของเรือ ที่ใช้ในการกระทำความผิดโดยมาตรา 151 วรรคสี่ ได้บัญญัติให้ผู้กระทำความผิดที่ใช้เรือ ขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไปต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาท นั้น แม้จะเป็นเงินค่าปรับ จำนวนสูงถึงสี่ล้านบาทและมีลักษณะเป็นการกำหนดโทษปรับอัตราเดียวโดยไม่มีกำหนดเพดาน ขึ้นต่ำขั้นสูงก็ตาม แต่เป็นการกำหนดอัตราค่าปรับตามขนาดของเรือที่พิจารณาจากศักยภาพ ในการทำการประมงที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับเพราะเรือประมงที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีศักยภาพการทำการประมงทั้งในด้าน ขนาดเรือ ขนาดและเครื่องมือทำการประมง ขนาดเครื่องยนต์ และจำนวนแรงงานประมงในการ จับสัตว์น้ำได้มากกว่าเรือประมงที่ใช้ทำการประมงที่มีขนาดเล็ก การกำหนดโทษปรับและ อัตราค่าปรับดังกล่าวจึงได้สัดส่วนความร้ายแรงของการกระทำความผิดและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับ ประกอบกับเมื่อชั่งน้ำหนักระหว่างหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ที่รัฐธรรมนูญให้การรับรองและคุ้มครองไว้กับประโยชน์ส่วนรวมของสังคมตามวัตถุประสงค์ ของกฎหมายที่ต้องการปฏิรูปการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการทำการประมง ของประเทศไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และ บริหารจัดการทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนแล้ว มาตรา 151 วรรคสี่ จึงไม่เป็นบทบัญญัติที่กระทบต่อเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินความจำเป็นหรือ เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของเจ้าของเรือประมงจนเกินสมควรแก่เหตุ หากแต่เป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนพอเหมาะพอควรแก่กรณี และไม่เป็นการขัดหรือแย้งต่อหลักนิติธรรม ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเสมอภาคของบุคคล ทั้งยังเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ใช้บังคับเป็น การทั่วไปไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

ดังนั้นพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสี่ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 29 และมาตรา 40 แต่อย่างใด

3.3.8 คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณา ที่ 9/2564

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณา ที่ 9/2564⁵⁰ เป็นกรณีที่จำเลยที่ 1 ถึงจำเลยที่ 4 ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ 720/2563 หมายเลขแดงที่ อ 1089/2563 มีคำโต้แย้งในคดีดังกล่าวว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสาม ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษขัดต่อหลักความ ได้สัดส่วน เนื่องจากเป็นโทษที่รุนแรงเกินไป การกำหนดโทษปรับไม่มีขั้นต่ำขั้นสูง ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยในคำวินิจฉัย ที่ 14/2563 ว่าพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสี่ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 29 และมาตรา 40 แต่อย่างใด และจำเลยทั้งสี่โต้แย้งว่า มาตรา 166 ขัดต่อหลักนิติธรรม หลักความ ได้สัดส่วน และหลักความเสมอภาค เป็นการเพิ่มภาระและเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลโดยเฉพาะเสรีภาพ ในการประกอบอาชีพเกินสมควรแก่เหตุ และกำหนดโทษที่หนักกว่าการกระทำความผิด ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 29 และมาตรา 40 กรณีเป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติ แห่งตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ที่ศาลจังหวัด นครราชสีมาใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงเป็นปัญหาที่ขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญที่ต้อง ได้มีการพิจารณาและวินิจฉัย โดยศาลจังหวัดนครราชสีมาได้ส่งคำโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 212 วรรคหนึ่ง ซึ่งคดีดังกล่าวนั้น พนักงานอัยการจังหวัดนครราชสีมา ยื่นฟ้องจำเลยที่ 1 ต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา ฐานความผิดเป็น เจ้าของเรือประมงที่จดทะเบียนตามกฎหมายมีขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อย ห้าสิบตันกรอส ออกไปทำการประมงพาณิชย์โดยไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษา ให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา และฟ้องจำเลยที่ 2 ถึงจำเลยที่ 4 ฐานความผิด เป็นผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ตามพระราช กำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ซึ่งข้อเท็จจริงในคดี กล่าวคือ สรุปลำฟ้องว่า เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2562 จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ ศิริพงษ์ 25 ประเภทเรืออวนล้อมจับ จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย ประเภทการใช้ ทำการประมงพาณิชย์ ใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับ มีขนาด 99.96 ตันกรอส ฝ่าฝืนประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดขนาดเรือประมงที่ต้องถูกควบคุมและ

⁵⁰ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณา ที่ 9/2564 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 138 ตอนที่ 51 ก วันที่ 30 กรกฎาคม 2564

เจ้าพระวัง พ.ศ. 2560 และประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาเรือประมงของเรือประมงพาณิชย์ให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา พ.ศ. 2558 ใช้เรือดำดังกกล่าวทำการประมงพาณิชย์ค้นหาจับสัตว์น้ำโดยไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือประมงไว้ที่เรือ ไม่ดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา รวมทั้งนำระบบติดตามเรือประมงที่ใช้ประจำเรือประมงศิริพงษ์ 25 ไปติดตั้งไว้ที่เรือลำอื่นอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ส่วนจำเลยที่ 2 ถึงจำเลยที่ 4 ร่วมกันเป็นผู้สนับสนุนโดยช่วยเหลือและให้ความสะดวกด้วยประการใด ๆ ในการกระทำความผิดของจำเลยที่ 1 ซึ่งศาลจังหวัดนครราชสีมาพิพากษาลงโทษปรับจำเลยตามขนาดของเรือประมง ซึ่งเป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 151 วรรคสาม ระวังโทษปรับจำเลย เป็นเงินหนึ่งล้านบาท

ทั้งนี้จำเลยทั้งสี่โต้แย้งว่าพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสาม เป็นบทบัญญัติกำหนดโทษของการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 81 (1) ให้ระวังโทษปรับหนึ่งล้านบาทขัดกับหลักความได้สัดส่วน เนื่องจากเป็นโทษที่รุนแรงเกินไปเมื่อเทียบกับการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสี่ที่มีได้ติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลาตามที่กฎหมายกำหนด การที่บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดโทษปรับที่ไม่มีขั้นต่ำและขั้นสูง ไม่เปิดช่องให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจลงโทษปรับแก่จำเลยทั้งสี่ได้ตามความเหมาะสม ก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมแก่คดีประกอบกับโทษปรับที่กำหนดในมาตรา 151 วรรคสาม สูงกว่าโทษปรับตามมาตรา 151 วรรคหนึ่งและวรรคสอง ทั้งที่ผู้กระทำความผิดอาจใช้เรือที่มีขนาดต่างกันเพียงหนึ่งตันกรอสเท่านั้น ทำให้ศาลไม่มีดุลพินิจอำนวยความสะดวกยุติธรรมเฉพาะคดีได้ สำหรับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 166 ที่บัญญัติให้ผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ต้องระวังโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น ทำให้จำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นคนประจำเรือประมงศิริพงษ์ 25 จำเลยที่ 3 ซึ่งเป็นบุตรสาวของจำเลยที่ 1 ซึ่งทำหน้าที่ดูแลกิจการแทนจำเลยที่ 1 และจำเลยที่ 4 ซึ่งเป็นผู้ควบคุมเรือประมง ศิริพงษ์ 25 ต้องรับโทษเท่ากับจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นเจ้าของเรือและผู้ประกอบธุรกิจการประมง ทั้งที่จำเลยที่ 2 ถึงจำเลยที่ 4 เป็นเพียงผู้สนับสนุนและเป็นเพียงลูกจ้างเท่านั้น การกำหนดให้ต้องระวังโทษตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ไม่ได้สัดส่วนกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ 2 ถึงจำเลยที่ 4 อีกทั้งการที่มาตรา 166 กำหนดให้ศาลใช้ดุลพินิจไม่ลงโทษหรือลงโทษสถานเบาแก่คนประจำเรือ แต่ไม่ได้ยกเว้นให้ผู้ควบคุมเรือซึ่งเป็นลูกจ้างเช่นเดียวกับคนประจำเรือ ทั้งที่การกระทำของผู้ควบคุมเรือในการสนับสนุนการกระทำความผิดกระทำตามคำสั่งการของเจ้าของเรือเช่นเดียวกับคนประจำเรือ

ทำให้จำเลยที่ 4 ไม่ได้รับประโยชน์จากข้อยกเว้นดังกล่าว จึงเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ต่อจำเลยที่ 4 และขัดต่อหลักความเสมอภาค ดังนั้น พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสาม และมาตรา 166 เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อหลักนิติธรรม หลักความได้สัดส่วน และหลักความเสมอภาค เป็นการเพิ่มภาระและเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล โดยเฉพาะเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินสมควรแก่เหตุ และกำหนดโทษที่หนักกว่าการกระทำความผิด ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 29 และมาตรา 40

ซึ่งต่อมาศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 4 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 29 มาตรา 40 และพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 151 วรรคสาม มาตรา 166 แล้วเห็นว่า การกำหนดโทษปรับและอัตราค่าปรับตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 มีวัตถุประสงค์เพื่อการบังคับให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและป้องปรามการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายในการให้มีมาตรการติดตาม ตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประมงเพื่อป้องกัน ระวัง และยับยั้งผู้กระทำความผิด โดยพิจารณาจากความเสียหายที่มีต่อทรัพยากรสัตว์น้ำกับผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับ เป็นการตัดแรงจูงใจที่จะกระทำความผิดเพราะผู้กระทำจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำ อัตราค่าปรับได้กำหนดสัดส่วนตามขนาดของเรือที่พิจารณาจากศักยภาพในการทำการประมง ซึ่งการเพิ่มอัตราโทษตามมาตรา 151 วรรคหนึ่งถึงวรรคสี่ พิจารณาระดับความร้ายแรงเป็นลำดับไป อันตั้งอยู่บนหลักคิดและหลักการเดียวกับกรณีพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสี่ ที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้แล้ว ตามคำวินิจฉัยที่ 14/2563 การกำหนดโทษปรับตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสาม โดยใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาท นั้น แม้เป็นการกำหนดอัตราค่าปรับจำนวนสูง และมีลักษณะเป็นการกำหนดโทษปรับในอัตราเดียวโดยไม่มีระวางขั้นต่ำและขั้นสูง แต่เป็นไปตามหลักการกำหนดโทษหนักเบาตามขนาดเรือที่สอดคล้องกับมูลค่าของสัตว์น้ำที่ได้จากการกระทำความผิด ทั้งยังเป็นการตัดแรงจูงใจที่จะกระทำความผิดเพราะผู้กระทำจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำนั้น สำหรับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 166 เป็นมาตรการสำคัญทำให้บุคคลใดที่จะให้ความช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้อื่นในการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องระงับและยับยั้งการสนับสนุนการกระทำความผิด เพราะเมื่อคำนวณผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่จะได้รับจากการกระทำความผิดเช่นเดียวกับตัวการแล้วผลร้ายที่ได้จากการกระทำ ความผิดมีมากกว่าประโยชน์ที่ได้รับ อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าวหาใช่เป็นบทบัญญัติเด็ดขาด

แต่บัญญัติให้ศาลมีอำนาจยกเว้นให้แก่ผู้กระทำความผิดที่เป็นคนประจำเรือได้ในกรณีที่ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ อันเป็นการกำหนดโทษให้มีความเหมาะสมกับพฤติกรรมและลักษณะของผู้กระทำความผิด เนื่องจากคนประจำเรือมีหน้าที่ประจำอยู่ในเรือซึ่งแตกต่างกับผู้ควบคุมเรือที่มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือประมงที่ต้องดูแลระบบติดตามเรือประมงให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งขณะที่ออกทำการประมงและขณะที่จอดเทียบท่า ดังนั้น พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสามและมาตรา 166 เป็นบทบัญญัติที่มีความเหมาะสมได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดและผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุไม่ขัดต่อหลักนิติธรรมไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ และไม่เป็นการกำหนดโทษที่จะลงแก่บุคคลหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลากระทำความผิด แม้เป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลอยู่บ้าง แต่เป็นการจำกัดเสรีภาพเพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรสัตว์น้ำอันเป็นความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ เป็นไปตามเจตนารมณ์ตามรัฐธรรมนูญจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 26 มาตรา 27 วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา 29 วรรคหนึ่งและมาตรา 40

และจากคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญข้างต้นก็ได้มีคำวินิจฉัยส่วนตัวของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่เป็นองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยให้ความเห็นประกอบ ผู้ศึกษาหยิบยกมาเพียงความเห็นประเด็นวินิจฉัยในส่วนของมาตรา 151 วรรคสาม และมาตรา 166 แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ดังนี้

1) ความเห็นส่วนตัวของนายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ⁵¹ เห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มมาตรการในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบการทำการประมง อันเป็นการป้องกัน ยับยั้ง และขจัดและกำหนดแนวทางการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถ

⁵¹ ความเห็นส่วนตัวของนายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ เรื่องพิจารณา ที่ 9/2564 หน้า 2-6.

ใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืนประกอบกับคณะกรรมการสหภาพยุโรปได้มีประกาศแจ้งเตือนอย่างเป็นทางการให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing: IUU Fishing) ตามกฎระเบียบของสหภาพยุโรปที่ (EC) No 1005/2008 ว่าด้วยการจัดตั้งระบบของประชาคมยุโรปเพื่อป้องกัน ยับยั้งและขจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตามจึงต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการทำประมงเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ จรรยาบรรณในการทำประมงอย่างรับผิดชอบ รวมทั้งมาตรการอนุรักษ์และการจัดการด้านการประมง การนี้จึงได้บัญญัติหลักเกณฑ์ประการหนึ่งเกี่ยวกับการติดตั้งระบบติดตามเรือประมง โดยกำหนดให้เจ้าของเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเภทการใช้ทำการประมงหรือเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีขนาดตามที่กฎหมายกำหนดต้องดำเนินการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา จัดทำสมุดบันทึกการทำประมง ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ทำการประมง พื้นที่ในการทำประมงและตำแหน่ง จัดทำเครื่องหมายประจำเรือประมง เป็นต้น เพื่อให้รัฐสามารถติดตาม ตรวจสอบควบคุม และเฝ้าระวังมิให้มีการทำการประมง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากระบบติดตามเรือประมง ถือเป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญในการติดตาม ตำแหน่งของเรือประมง และยังตรวจสอบเส้นทางการเดินเรือ ตำแหน่งและระยะเวลาในการหยุดจอดเรือ โดยการตรวจสอบดังกล่าวนี้ส่งผลให้รัฐสามารถสังเกตพฤติกรรมของเรือประมงได้ว่าทำการประมงอย่างถูกต้องตามพื้นที่และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ ทั้งยังสอดคล้องกับจรรยาบรรณในการทำประมงอย่างรับผิดชอบต่อองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ข้อ 8.1.4 และข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ 10 ธันวาคม 2525 เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และจัดการประชากรสัตว์น้ำชนิดที่ข้ามเขตและอพยพย้ายถิ่นไกล (UN Fish Stocks Agreement) ข้อ 18 ที่กำหนดให้รัฐต้องกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการออกใบอนุญาตเพื่อประกันว่าเรือที่ชักธงของรัฐตนจะไม่ทำประมงโดยไม่ได้รับอนุญาตในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจรัฐอื่น และมีระบบตรวจสอบ ควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมงของเรือที่ชักธงของตน

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 81 (1) กำหนดให้เจ้าของเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเภทการใช้ทำการประมงและมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องดำเนินการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาระบบดังกล่าวให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลาและ (4) ต้องจัดทำเครื่องหมายประจำเรือประมงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดหรือมาตรา 88 (1) ที่กำหนดให้เจ้าของเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีขนาดที่

รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องดำเนินการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษากระบบดังกล่าว ให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลาและ (7) ต้องจัดทำเครื่องหมายประจำเรือขนถ่ายสัตว์ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดหากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ได้กำหนดบทลงโทษไว้ในมาตรา 151 โดยมาตรา 151 วรรคหนึ่งกำหนดว่าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 81 (1) หรือ (4) หรือมาตรา 88 (1) หรือ (7) ต้องระวางโทษ ปรับสองหมื่นบาท นอกจากนี้มาตรา 151 ยังได้กำหนดโทษปรับในอัตราที่ต่างกันโดยอ้างอิง ตามขนาดของเรือที่ใช้ในการทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ฝ่าฝืนกระทำความผิด ตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วยกล่าวคือ หากเป็นการกระทำความผิดโดยใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบ ตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส จะต้องระวางโทษปรับในอัตราจำนวนสองแสนบาท ตามมาตรา 151 วรรคสองหรือการกระทำความผิดโดยใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไป แต่ไม่ถึง หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาทตามมาตรา 151 วรรคสาม และ การกระทำความผิดโดยใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไปต้องระวางโทษปรับ สี่ล้านบาท ตามมาตรา 151 วรรคสี่ จะเห็นว่าการกำหนดโทษปรับข้างต้นเป็นการกำหนดโทษ ในอัตราที่สูง ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพป้องปรามการ ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย รวมถึงการป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์จากการ กระทำความผิดหรือลงมือกระทำความผิดซ้ำอีก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดโทษปรับ ในอัตราที่ต่างกันเพื่อให้ได้สัดส่วนระหว่างประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับกับความร้ายแรง ของการกระทำความผิด เนื่องจากพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มีวัตถุประสงค์ในการ มุ่งคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอันถือเป็น ประโยชน์สาธารณะ

โทษปรับเป็นโทษทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 18 ที่มุ่งบังคับกับ ทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด การกำหนดโทษปรับเพียงสถานเดียวมีขึ้นเพื่อมิให้กระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล ซึ่งเป็นมาตรการที่มีผลกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานเท่าที่ จำเป็นนอกจากนี้การกำหนดโทษปรับตามบทบัญญัติมาตรา 151 วรรคสาม แห่งพระราช กำหนดการประมง พ.ศ. 2558 ยังเป็นการปรับตามผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับ แม้ไม่มีการ กำหนดอัตราขึ้นสูงและขั้นต่ำของโทษเพื่อเปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลพินิจในการกำหนด อัตราค่าปรับเสมือนเช่นโทษปรับทางอาญาตามกฎหมายอื่น แต่การนี้ศาลย่อมมีดุลพินิจในการ พิจารณาพฤติการณ์แห่งคดีอื่นประกอบ กล่าวคือ หากปรากฏข้อเท็จจริงในคดีใดที่มีเหตุ บรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ศาลย่อมมีดุลพินิจในการกำหนดโทษ ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคลไป ทั้งยังเป็นการกำหนดโทษปรับ

ที่พิจารณาเปรียบเทียบระหว่างความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำที่เกิดจากการกระทำ ความผิดกับประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับจากการฝ่าฝืนกฎหมาย เนื่องจากการทำการประมง โดยเรือประมงที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีศักยภาพในการทำการประมง ทั้งในด้านขนาดของเรือขนาด ของเครื่องยนต์ ขนาดของเครื่องมือในการทำการประมง และจำนวนแรงงานประมงในการจับ สัตว์น้ำ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำมากกว่าการทำการประมง โดยเรือประมงที่มีขนาดเล็กลงมา แม้ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราโทษปรับในกรณี ที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 จะมีลักษณะเป็นการจำกัดเสรีภาพในการ ประกอบอาชีพของบุคคลที่ได้รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา 40 วรรคหนึ่งก็ตาม แต่การจำกัด เสรีภาพในการประกอบอาชีพดังกล่าวเป็นไปเพื่อรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำ ซึ่งเป็นประโยชน์สาธารณะ โดยถือว่าเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพทำการประมง เพียงเท่าที่จำเป็นในลักษณะที่เป็นการกำหนดกฎเกณฑ์การประกอบอาชีพที่ส่งผลกระทบต่อ ทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งยังเป็นการ ปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีการ จำกัดเสรีภาพดังกล่าว จึงสามารถกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 40 วรรคสอง นอกจากนี้การจำกัดเสรีภาพดังกล่าว ไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติอันมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญมาตรา 40 วรรคสาม แม้ว่าการกำหนดโทษปรับแก่บุคคลที่ฝ่าฝืนไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือและดูแลรักษาระบบดังกล่าว ให้ใช้งานได้ตลอดระยะเวลาตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสาม จะก่อให้เกิดภาระเรื่องค่าใช้จ่ายให้ผู้กระทำความผิด แต่ไม่ถือว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบ อาชีพทำการประมงเกินสมควรแก่เหตุ เมื่อได้พิจารณาระหว่างประโยชน์สาธารณะและความมั่นคง ทางเศรษฐกิจของประเทศจากการที่รัฐสามารถที่จะเข้ามาดูแลรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และสัตว์น้ำเพื่อนำไปใช้อย่างยั่งยืนกรณีจึงไม่ถือว่าเป็นบทบัญญัติที่กระทบเสรีภาพในการ ประกอบอาชีพเกินความจำเป็นหรือเพิ่มภาระหรือ จำกัด สิทธิหรือเสรีภาพของเจ้าของเรือประมง เกินสมควรแก่เหตุ ดังนั้น การกำหนดโทษตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสาม จึงเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนและพอสมควรแก่กรณีไม่เพิ่มภาระให้แก่บุคคล เกินสมควร และเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่ปรากฏว่าบทบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแก่บุคคลใด แม้อัตราค่าปรับจะแตกต่างกันก็ตาม แต่เป็นการ กำหนดอัตราค่าปรับตามขนาดของเรือที่สอดคล้องกับมูลค่าความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเล และสัตว์น้ำที่ได้จากการกระทำความผิดและได้สัดส่วนระหว่างความร้ายแรงของการกระทำ ความผิดกับผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับเมื่อเกิดการฝ่าฝืนกระทำความผิด

ตามบทบัญญัติดังกล่าวผู้กระทำความผิดย่อมต้องได้รับโทษอย่างเท่าเทียมกัน กรณีจึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแก่บุคคลใดทั้งยังมีได้กำหนดให้ลงโทษบุคคลหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในขณะกระทำความผิดหรือใช้บังคับโทษทางอาญาอันหลัง แต่อย่างใดคั้งนั้น พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 151 วรรคสาม จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา 26 มาตรา 27 วรรคหนึ่ง และวรรคสาม มาตรา 29 วรรคหนึ่งและมาตรา 40

สำหรับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 มาตรา 166 ที่กำหนดว่าผู้สนับสนุน หรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น เว้นแต่เป็นกรณีและผู้กระทำการดังกล่าวเป็นคนประจำเรือ และศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้น น้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการระงับยับยั้งมิให้มีการสนับสนุนการทำประมงโดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่ได้ กำหนดไว้ตามพระราชกำหนดนี้ ซึ่งมีความแตกต่างจากผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 86 ที่กำหนดโทษของผู้สนับสนุนการกระทำความผิดโดยให้ระวาง โทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้

สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น ซึ่งน้อยกว่าโทษที่มาตรา 166 กำหนดไว้ เนื่องจาก ความร้ายแรงของการสนับสนุนการกระทำความผิดที่ส่งผลต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำ อันเป็นประโยชน์สาธารณะที่รัฐมีหน้าที่จะต้องรักษาไว้เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจย่อมมีมากกว่า ผลประโยชน์ที่ผู้สนับสนุนจะได้รับและเพื่อเป็นการคิดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกระทำความผิด การกำหนดโทษให้ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดให้ได้รับโทษเท่ากับ ตัวการถือเป็นหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 นอกจากนี้บทบัญญัติมาตรา 166 ยังคงมีข้อยกเว้นในกรณีที่ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นคนประจำเรือ และในกรณีที่ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือยังเปิด โอกาสให้ศาลมีดุลพินิจที่จะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับ ความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ถือเป็นข้อยกเว้นที่มีความเหมาะสมกับพฤติการณ์และลักษณะ ของผู้กระทำความผิด การจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลตามมาตรา 166 เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำเป็นไป ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา 40 วรรคสอง บทบัญญัติดังกล่าว ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพจนเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาคและไม่เป็นการ

เลือกปฏิบัติไม่ขัดต่อหลักนิติธรรมโดยไม่เป็นธรรมและไม่เป็นการกำหนดโทษที่จะลงแก่บุคคลหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลากระทำความผิด จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา 26 มาตรา 27 วรรคหนึ่งและวรรคสามมาตรา 29 วรรคหนึ่ง และมาตรา 40